

Een reactie, en nog veel meer!

In mijn 'Nieuwe Onderzoek' (*de L is weggefallen of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden*) heb ik vele malen een reactie van **Ton Spamer**, lid van het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens Instituut**, herhaald.

Ton Spamer heeft verzuimd terug te komen op zijn stelling:
"De L gaat nooit op de loop. De L is een ankersteen in het woordgeraamte. Die verdwijnt nooit."

De aanleiding tot dit schrijven is een nieuwe reactie van Ton Spamer, een reactie waaruit blijkt dat hij mijn werk nog steeds niet heeft begrepen. **Ik ben daar zéér verbaasd over!**

Onlangs heb ik een artikel geschreven in het tijdschrift *SEMafoor* (februari 2013) over de herkomst van de naam **Amersfoort**.

Ame-re, Amme-re en Emme-re, Eme-re, Eime-re, Imme-re, *wijd verbreid* in hetzelfde zo grote oude taalgebied, blijken in mijn onderzoeken de afgesleten overgeleverde vormen van **Aelme-re**, Alme-re "und im Ablaut damit" Elme-re, Eelme-re, Eilme-re, Ilme-re.

Ik heb tijdens het schrijven van mijn artikel het ***Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands*** van **Gerhard Köbler** op internet ontdekt. **Ik vond daarin al mijn gevonden herkomsten van plaatsnamen bevestigd!**

Al die daarin gevonden oude namen uit de **zevende** tot en met de **twaalftde** eeuw, zuiver en verminkt overgeleverd, laten opnieuw duidelijk zien:

Alle *stromen* werden vóór onze jaartelling beschouwd als **Ala, Alla** en **Ella, Ela, Yla, Ila**, of **Ali, Alli** en **Elli, Eli, Yli, Ili**, zo ook **Hala, Halla** en **Hella, Hela, Hyla, Hila**, of **Hali, Halli** en **Helli, Heli, Hyli, Hili**.

In later eeuwen werd dat **Ale** (Ahle), **Alle** en **Elle, Ele** (Ehle), **Yle** (Eile, Eyle), **Ille** (Ihle) en **Hale** (Hahle), **Halle** en **Helle, Hele** (Hehle), **Hyle** (Heile, Heyle), **Hille** (Hiele, Hihle), met vele afleidingen, zoals "mit *n*-Suffix", "mit *m*-Suffix", "mit *s*-Suffix", "mit *t*-Bildung", "mit *st*-Bildung", "mit *r*-Bildung", enz.

Nu volgt het schrijven van **Ton Spamer**, augustus 2010, en mijn reactie daarop, aan hem per mail verzonden, oktober 2010.

Vanaf pagina 6 volgen vele namen uit het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler. **Ik toon opnieuw aan dat vele oude plaatsnamen VERMINKT zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. De L is weggefallen, of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden, ONBEKEND in naamkundige kringen.**

"Dag heer Kloens,

Om Uw bewering te logenstraffen dat taalkundigen en historici geen aandacht willen schenken aan uw theorie heb ik eens een aantal van Uw beweringen in "Nieuw Onderzoek" op Uw website onderzocht. Als voorbeeld neem ik nu hier pag. 12. U noemt daar een aantal plaatsen waarin de letter -l- weggevallen zou zijn. Ik heb de geschiedenis van die plaatsnamen onderzocht en hieronder treft U een korte samenvatting van mijn bevindingen aan:

Immenstedt (Nordfriesland) an einem Nebenarm der Arlau
Im 13. Jahrhundert erstmals als *Imming* erwähnt. In späteren Karten wird der Ort auch *Immingstede* genannt. Daraus wurde dann der Name *Immenstedt*.

Immenstedt (Schleswig-Holstein)
Erstmals erwähnt im Jahre 1566 als *Ihstenstede*

Immendorf Koblenz

Es wird vermutet, das die Abtei Prüm um 880 Ländereien tauschte, die sie nahezu hundert Jahre zuvor von Karl dem Großen als Geschenk erhalten hatte. Im Rahmen eines solchen Landtausches, den die Abtei mit dem Grafen Ruotger unternahm, wird erstmalig der Name Immendorf als *Ibingdorf* in einem Dokument erwähnt. In den folgenden Jahrhunderten wird *Eymentorff* und *Imendorf* in verschiedenen Urkunden erwähnt.

Immendorf Köln

Das Gebiet des heutigen Immendorf wurde bereits im Jahr 948 in einer Schrift des Kölner Erzbischofs Wichfrid als *Iminethorp* erwähnt.

Immendorf Salzgitter

Immendorf wird urkundlich erstmals 1175 als *Immendorpe* oder auch *Ymmendorpe* erwähnt.

Immenstadt Allgäu

Die Siedlung *Imendorf* erstmals 1275 im Liber decimationis erwähnt. 1269 *Ymmendorf* urkundlich erwähnt. Am 22. Juli 1360 zur Stadt erhoben. Seitdem *Immenstadt*.

Geen enkele keer komt in een oorkonde die letter -l- voor.

Dat geldt ook voor andere plaats- en riviernamen in uw tekst. Dan kan er maar één conclusie zijn: Uw theorie deugt niet want er is geen enkel feit dat ze bevestigt. U verwijst steeds naar uw getekende kaartjes. Maar die kaartjes zijn getekend op basis van uw theorie en vervolgens wilt u dan die theorie bewijzen uit die kaartjes. Wetenschappelijk heet zo iets een cirkelredenering. U hoeft niet te hopen dat er ooit één taalkundige zo'n theorie accepteert. Voor een sluitende theorie zijn bewijzen nodig, d.w.z. feiten. Harde feiten, vermeldingen in oudste oorkondes enz.

Of moeten we soms aannemen dat al die duizenden oorkondes en vermeldingen in cijnsboeken, verpondingsboeken, grondregisters, leenboeken, maatboeken, haardtellingen, enz., enz., enz., allemaal liegen? Allemaal vals zijn? Allemaal? Dat gaat op een complottheorie lijken en de bloeiperiode dáárvan is inmiddels voorbij. U schermt ook voortdurend met Krahe. Ik heb Krahe in de kast staan. Op geen enkele bladzijde bewijst Krahe ook maar één enkele bewering van U over die weggevallen -l-. Op blz. 12 zegt U: "Ilme is Il-waterloop "mit m-Suffix" (zie Krahe!)." Met uitroepteken. Alsof U hier Krahe kunt gebruiken als bewijsmateriaal. Krahe stelt echter alleen vast dat de Ilme een naam is, ontstaan uit een wortel -il- met een toevoegsel -m-. Maar dat levert geen bewijs, dat in alle wortels -im- "dus" de -l- is weggevallen! Krahe zegt helemaal niets over die -l-. Hij zegt iets over die toegevoegde -m-..... Uw verwijzing naar Krahe is derhalve volstrekt nutteloos om Uw theorie te bewijzen.

Komt U toch tot bezinning. Kom met feiten en ik zal publiceren dat u gelijk hebt. Maar het moeten wel feiten zijn.

Met vriendelijke groet,
Ton Spamer"

Geachte heer Spamer, lid van het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens Instituut**. Hier is mijn antwoord op uw aan mij gezonden e-mail:

Ik heb weer met stijgende verbazing uw e-mail gelezen! U maakt opnieuw een karikatuur van mijn werk!

Ik kan dat alleen maar aantonen met het geven van voorbeelden uit mijn omvangrijke onderzoek. U reikt mij die nu zelf aan! U geeft mij een aantal voorbeelden van plaatsnamen met **Immen-**, waaruit volgens u zou blijken dat er nooit één taalkundige mijn uitkomsten van vergelijkend onderzoek zal accepteren. Volgens u is uit al die plaatsnamen NIET de L weggevalen....., WANT daar is geen enkel bewijs voor in de middeleeuwse bronnen.

Mijn bewijs komt uit de gedetailleerde atlas en mijn vele vergelijkingen. Hoe vaak moet ik u dat nog schrijven?!

Ik heb ontdekt, middels een intensieve vergelijkende methode, dat de vele plaatsnamen met **Immen-** oorspronkelijk **Ilmen-** zijn geweest. Ik heb dat GEZIEN in de zeer gedetailleerde atlas. Mag ik dan niet verwijzen naar de riviernaam Ilme in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe? Als ik Krahe aanhaal, Ilme is Il-waterloop "mit m-Suffix", dan is daar niets mis mee, immers op zijn plaats. Mijn verwijzing naar Krahe is niet "volstrekt nutteloos".

Ik verwijs alleen naar Krahe als mijn gevonden oorspronkelijke naam te vinden is in *Unsere ältesten Flussnamen*!

Maar u schrijft: "U schermt ook voortdurend met Krahe. Ik heb Krahe in de kast staan. Op geen enkele bladzijde bewijst Krahe ook maar één enkele bewering van U over de weggevalen L. Alsof U Krahe kunt gebruiken als bewijsmateriaal. Krahe zegt helemaal niets over die L. Uw verwijzing naar Krahe is derhalve volstrekt nutteloos om Uw theorie te bewijzen."

De L, die vaak is weggevalen, is mijn ontdekking, uitkomst van een vergelijkende methode. Als men iets heeft ontdekt, dan spreekt men niet over een theorie. Ik bewijs geen theorie.

Inderdaad, Krahe heeft het nergens over een L, die weggevalen is. **Zou ik dat niet weten?!** Ik behoef mij daarvoor dan ook niet op Krahe te beroepen! En dat doe ik dan ook niet! Maar u blijft mij maar schrijven dat ik mij daarvoor wel op Krahe beroep. **Hoe komt u daar toch bij?**

U schrijft mij dat **Immen-dorf** in Keulen, in 948 **Imine-thorp** was. **Alsof ik dat niet zou weten!**

Uw reactie is: "In deze oorkonde komt niet de letter L voor. Dan kan er maar één conclusie zijn: Uw theorie deugt niet want er is geen enkel feit dat ze bevestigt. U hoeft niet te hopen dat er ooit één taalkundige zo'n theorie accepteert. Voor een sluitende theorie zijn bewijzen nodig, d.w.z. feiten. Harde feiten, vermeldingen in oudste oorkondes enz."

Deze plaatsnaam wordt elders op meerdere plaatsen in mijn onderzoek besproken. Maar u kijkt alleen op blz. 12. Hebt u mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas bestudeerd, wat daar allemaal TE ZIEN is?

Toen ik voor het eerst de naam **Imi-ne-thorp** zag staan, nederzetting aan een Rijn-stroom, moest ik direct denken aan de twee eeuwen oudere naam **Ilmi-na**, uit 765, oude vermelding van de rivier de **Ilm**, zijrivier van de Donau. (En ik vind dat ik hier aan toe mag voegen: Zie Krahe. Dat staat immers in zijn boek *Unsere ältesten Flussnamen*, zie p. 36.)

Alle Rijn-*stromen* werden, net als alle Donau-*stromen*, beschouwd als **Il**-waterlopen, met vele afleidingen. Dat blijkt uit de zeer gedetailleerde atlas. Zie mijn onderzoek, de vele getekende kaartjes, waarop dat allemaal TE ZIEN is.

Ilmi-ne, gevolgd door **thorpe**, was in 948, toen de naam "erstmaals" werd opgetekend in de bronnen, al geworden tot **Imi-ne-thorpe**.

Maar u wil dat niet onderzoeken, de L, die weggefallen is. U vindt dat "volstrekt nutteloos".

Uw dogma is: Imi-ne-thorp staat in de bronnen. Dát is het harde feit. Klaar is Kees! Alles wat in de bronnen staat is voor u juist, is voor u de waarheid. **Wonderlijk!**

De herkomst van **Immen-dorf**, nu een stadsdeel van Keulen, in 948 **I-mi-ne-thorp**, is **Il-mi-ne-thorpe**, thorpe 'nederzetting' aan Ilme, Il-waterloop "mit m-Suffix", hier de Rijn-*stroom*, uitkomst van zeer intensief, uiterst zorgvuldig, vergelijkend onderzoek, dat u, meneer Spamer, niet wil bestuderen. Immen-dorf zou eigenlijk Ilmen-dorf moeten luiden, de oorspronkelijke naam. Boven Keulen, bij de plaats Düsseldorf, zijn zij-*stromen* van de Rijn **Ilpe** geheten, d.i. **Il-apa**, **Il-‘waterloop’** (zie *Das Apa-Problem* van Dittmaier, zie ook blz. 2 van mijn Nieuwe Onderzoek).

Immen-dorf bij Keulen heeft dezelfde herkomst als Ilmen-dorf aan de Donau-stroom de Ilm, de rivier die in 765 Il-mi-na was geheten (zie Krahe). Zie kaartje p. 659. Deze plaats zal eerder zeker ook Il-mi-ne-thorpe zijn geweest, later overgegaan in Il-me-ne-, Ilmen-dorf. Deze plaatsnaam is zuiver overgeleverd, omdat deze nederzetting is gelegen aan een *stroom* die daadwerkelijk Ilm is geheten!

Aan een nabije neven-*stroom* van de Ilm is Ilmendorf daarentegen afgesleten overgeleverd als Immendorf, nederzetting aan een zij-*stroom* van de Paar. Zie wederom kaartje p.659. Maar die *stroom* werd vroeger zeker ook beschouwd als een Il-waterloop, zoals vele kaartjes van de Donau-*stromen* aantonen.

Uit alle 7 plaatsen Immendorf in West-Duitsland is de L weggefallen, in oorsprong Ilmendorf. Alleen Ilmendorf aan de Ilm is zuiver overgeleverd. Zie kaartje p. 659. Zie Afsljtmonster p. 660.

Geachte heer Spamer, waarom zou ik tot bezinning moeten komen? Omdat Immendorf in 948 Iminethorp was? Mag er geen onderzoek worden verricht of plaatsnamen wel zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen?! **Is dat verboden? Is dat niet wetenschappelijk?**

Ik ben ook zeer verbaasd dat u mij schrijft: "U verwijst steeds naar uw getekende kaartjes. Maar die kaartjes zijn getekend op basis van uw theorie en vervolgens wilt u dan die theorie bewijzen uit uw kaartjes. Wetenschappelijk heet zo iets een cirkelredenering." Ik heb hier eigenlijk geen woorden voor. Uw conclusie is te gek voor woorden.

Aan de **Ilmen-au**, in de 10e eeuw **Elman-au** (zie Krahe), zijrivier van de Elbe, ligt de nederzetting **Emmen-dorf**. Zie kaartje p. 27 van mijn getekend onderzoek. Zie p. 11 van mijn nieuwe onderzoek. Is Emmendorf de afgesleten vorm van Elmendorf? Ja! Nog veel meer vergelijkingen tonen dit aan. Na het bovenstaande te hebben opgeschreven, heb ik nog even Emmendorf op Google ingetikt! En wat zie ik? Emmendorf was in het begin van de 11e eeuw, om precies te zijn, in 1006, **Emman-thorpe** (zie de website van deze gemeente).

Is uit Emman-thorpe, nederzetting aan de Elman-au, de L weggefallen? Ja! Maar niet voor u, meneer Spamer. U schreef mij:

"We hebben geen enkele vermelding in welk archiefstuk dan ook waaruit blijkt dat er ooit een letter L is weggefallen. Maar u leert daar niets van. U bent blind voor alles wat niet met Uw theorie strookt. De L gaat nooit op de loop. De L is een ankersteen in het woordgeraamte. Die verdwijnt nooit. Kijk, daarom krijgt U nooit antwoord. Wij kunnen onze tijd echt beter gebruiken."

En nu schrijft u: "Geen enkele keer komt in een oorkonde die letter L voor. Dan kan er maar één conclusie zijn: Uw theorie deugt niet want er is geen enkel feit dat ze bevestigt. U hoeft niet te hopen dat er ooit één taalkundige zo'n theorie accepteert. Voor een sluitende theorie zijn bewijzen nodig, d.w.z. feiten. Harde feiten, vermeldingen in oudste oorkondes enz. Komt u toch tot bezinning. Kom met feiten en ik zal publiceren dat u gelijk hebt. Maar het moeten wel feiten zijn."

Ik heb in mijn Nieuwe Onderzoek vele malen uw naam vermeld, juist dáár waar ik plaatsnamen heb gegeven zònder L, maar in de oude vermelding nog mèt een L. **Harde feiten!** Maar u hebt verzuimd te publiceren dat ik gelijk heb! U bent ook niet teruggekomen op uw beledigende woorden!

Hoe is het mogelijk dat u niet inziet dat **Immen-thal** aan de Donau-stroom de Günz de afgesloten vorm is van **Ilmen-thal**, 'dal van een stroom Ilme'. Vergelijk de Donau-stromen de Iller en de Ilm, west- en oostwaarts van de Günz. Zie kaartje p. 659. Alle stromen van de Donau waren **Il**-waterlopen, met vele afleidingen (afleidingen te vinden in het werk van Krahe). Zie mijn vele kaartjes uit de gedetailleerde atlas. Hoe is het mogelijk dat u niet inziet dat **Immen-stadt** aan de Donau-stroom de **Iller** de afgesloten vorm is van **Ilmen-stadt**, 'stad aan **Ilme**', **Il**-waterloop "mit m-Suffix", hier de rivier de Iller, **Ille**-waterloop "mit-r-Bildung". Zie opnieuw kaartje p. 659. De Donau-stroom de **Ilm** was in 765 **Ilmi-na**. De Donau-stroom de **Iller** was in 1049 **Ila-ra** (d.i. Illere), Ila-waterloop "mit r-Bildung". Zie Krahe.

U schrijft mij: "Moeten we soms aannemen dat al die duizenden oorkondes en vermeldingen in cijsboeken, verpondingsboeken, grondregisters, leenboeken, maatboeken, haardtellingen, enz., enz., enz., allemáál liegen? Allemaal vals zijn? Allemaal? Dat gaat op een complottheorie lijken en de bloeiperiode dáárvan is inmiddels voorbij."

Geachte heer Spamer, natuurlijk liegen al die oorkondes, enz., enz. niet. Zij zijn niet vals. Die plaatsnamen waren toen al afgesloten, namen afgeleid van riviernamen, stammend van vóór onze jaartelling. Dan kan men toch niet spreken van een complottheorie? En wat bent u weer aan het overdrijven. De plaatsnamen uit mijn onderzoek vormen slechts een zeer klein gedeelte van het enorme plaatsnamenbestand. Het is wel een belangrijke groep van plaatsnamen. Het zijn onze oudste plaatsnamen, in oorsprong stammend uit een geheel andere cultuurperiode.

Imi-ne-thorp is geen leugen, is niet vals! In 948 werd deze plaats aan de Rijn-stroom bij Keulen aldus uitgesproken! Maar in oorsprong was deze plaats Ilmi-ne-thorpe geheten, uitkomst van een zeer intensieve vergelijkende methode.

Emman-thorpe aan de Elman-au is geen leugen, is niet vals! In 1006 werd deze plaats aldus uitgesproken, en in de bronnen opgetekend. Maar de plaatsnaam was in oorsprong Elman-thorpe. Bronnenonderzoek en de gedetailleerde atlas, de lokalisering aan de Elman-au, tonen dat aan.

Ook voor mij zijn de oude vermeldingen uit de middeleeuwse bronnen van groot belang. Als die oude namen er niet zouden zijn, dan had mijn onderzoek nooit plaatsgevonden.

Meneer Spamer, u heeft uw e-mail aan mij doorgestuurd naar Ad Maas van de *Stichting Eerste Milennium*, waarvan het tijdschrift *SEMafoor*. U zal gedacht hebben: 'Dan ziet hij, redacteur van *SEMafoor*, hoe ik "die theorie van die weggevallen L" van die beste heer Kloens heb weerlegd. Dan zal hij begrijpen waarom ik het lidmaatschap van *SEMafoor* heb opgezegd'. U schreef mij indertijd:

"Ik heb mijn lidmaatschap van *SEMfoor* vooral opgezegd omdat de redactie Uw onzin (de L, die vaak is weggevallen) publiceert. Daar wenste ik niet voor te betalen. Ik vrees dat ik U nu beledigd heb. Het spijt me. Het ging niet anders. Hopelijk is het U op deze manier duidelijk."

Meneer Spamer, die hoop is ongegrond: Uit vele namen is wel degelijk de L weggevallen! Heeft u mijn artikel *Toponymie zonder taalkunde: kan dat?* in *SEMafoor*, mei 2009, jaargang 10, nr. 2, al gelezen? Zie dat artikel ook in mijn nieuwe onderzoek, blz. 498 t/m 501.

Tenslotte, ik herhaal nog maar eens uw woorden uit een eerdere reactie van u: "Dat Uw mails en brieven niet beantwoord worden komt waarschijnlijk vooral voort uit het feit, dat beschaafde mensen er moeite mee hebben om anderen te beledigen. Als ik U echt moet schrijven wat ik van Uw "ontdekkingen" vind (de L, die vaak is weggevallen, en klankomwisselingen, die vaak hebben plaatsgevonden) zult U dat slechts als beledigend ervaren. Aangezien het niet in mijn aard ligt om anderen

te beledigen schrijf ik dan dus liever niets. Maar nu U mij zo mailt wil ik toch wel iets zeggen. Maar U leert daar niets van. U bent blind voor alles wat niet met Uw theorie strookt. En juist daarin lijkt U op een Delahaye-aanhanger. Die zitten ook gevangen in hun geloof. Haal daar één steen uit en de hele zaak dondert in elkaar. Dat kunnen ze zich psychisch niet veroorloven en dus moeten ze blindelings blijven navelstaren op hun eigen 'gelijk'. Het is juist een eigenschap van echte wetenschappers dat ze durven zeggen: Verrèk, ik zat er náást!"

Wanneer schrijft u mij: "Verrèk, ik zat er náást!" U hebt nog niet één steen uit mijn "theorie", uit mijn "geloof" kunnen weghalen. Mijn gehele "zaak" is niet in elkaar gedonderd. U heeft mijn werk niet eens bestudeerd. Zo ja, u zou nooit zulke onware conclusies over mijn werk hebben getrokken.

U denkt dat ik met taalkunde bezig ben geweest. U denkt dat ik een historisch naamkundig onderzoek heb willen maken. De uitkomst van mijn inspanningen is géén taalkunde, géén naamkunde. U denkt dat ik mij met mijn ontdekking, de L, die vaak is weggevallen, op Krahe beroep.

Sorry meneer Spamer, maar ik vind u zeer bevooroordeeld. Voor u staat het bij voorbaat vast dat een niet-naamkundige, een niet-taalkundige NIETS kan ontdekken **op het terrein** van de plaatnaamkunde! U denkt dat ik op een goeie dag het plan heb opgevat: Kom, laat ik eens gaan onderzoeken of er een "theorie" te bewijzen valt, dat uit vele namen de L is weggevallen. Dat dit niet het geval is staat duidelijk te lezen in mijn artikel *Toponymie zonder taalkunde: kan dat?* Ik zocht naar iets, maar vond iets anders: de L, die vaak is weggevallen, **ONBEKEND in naamkundige kringen**. Maar u BLIJFT mij maar schrijven over een "theorie", die ik zou willen aantonen. Ik heb iets gevonden dat op mijn weg kwam. Ik ben in een fascinerend vergelijkend onderzoek terecht gekomen. **Geen enkele naamkundige heeft gedaan wat ik heb gedaan!**

Meneer Spamer, wat schernt u veel met het woord "wetenschappelijk"! Volgens mij leeft er bij u dédain, arrogantie ten opzichte van mensen die denken iets te kunnen weten, dat volgens u alleen is voorbehouden aan wetenschappers. Ik heb dat ervaren in uw bijdragen in *SEMafoor*, vooral ook in uw reacties op mijn onderzoek. U kijkt niet open en eerlijk, met interesse naar mijn werk, omdat ik geen wétenschapper ben! Ik heb grote achting voor wetenschappers, naamkundigen. Mijn hoop was juist op hèn gevestigd! Maar vanaf het begin heb ik gedacht: Hoe zullen naamkundigen reageren op mijn uitkomst van vergelijkend onderzoek? Uit mijn onderzoek blijkt immers dat naamkundigen ook vele plaatsnamen verklaren zonder te beseffen dat de L is weggevallen, zonder te beseffen dat een klankomwisseling heeft plaats gevonden! Zullen zij dat aannemen van een niet-naamkundige, een niet-wetenschapper? Zullen zij interesse tonen, dus zonder vooroordeel? Zullen zij mijn werk bestuderen?

Ik ben in de afgelopen 15 jaar zeer teleurgesteld in plaatsnaamkundigen. Toch denk ik dat mijn werk eens gewaardeerd zal worden in naamkundige kringen. Maar of ik dat nog mee zal maken?

Meneer Spamer, wat zullen uw mede-leden van het **Netwerk Naamkunde** van mijn onderzoek vinden? Hebben zij, beschaafde mensen, er moeite mee om mij te beledigen? Reageren zij daarom niet? Ik vermoed waarom naamkundigen niet reageren. Mocht ik ooit een positieve reactie ontvangen, dan zal ik die zeker niet afzetten tegen die naamkundigen, die negatief, ja beledigend hebben gereageerd op mijn eerdere onderzoeken. (U weet welke naamkundigen ik bedoel.) In elk geval heb ik een positieve reactie van naamkundige Gerald van Berkel ontvangen. Maar die is al weer van vele jaren geleden, toen ik nog maar net in mijn onderzoek terecht was gekomen. Mijn onderzoek is nu honderdmaal beter!

Ik vertrouw er nog steeds op dat het **Netwerk Naamkunde** inderdaad een samenwerkingsverband wil zijn, en een platvorm voor naamkundigen en naamkundig geïnteresseerden, die hun gegevens en kennis willen delen, zoals op de website van het Netwerk Naamkunde te lezen staat.

Geachte heer Spamer, een vriendelijke groet, Bas Kloens, www.kloens.com

Tot zover het schrijven van Ton Spamer, en mijn reactie daarop, augustus/oktober 2010.

Ik schreef in mijn reactie: “Ik ga hier niet opnieuw uitvoerig aantonen dat uit al die plaatsnamen met Immen- de L is weggevallen.” Ik ga dit nu, in **2013**, weer wel doen.

Al die plaatsnamen met Immen- zijn immers nog maar het topje van een ijsberg, zo is mij gebleken na mijn speurtocht doorheen het ***Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands*** van **Gerhard Köbler**!

Uit zéér vele plaatsnamenn is de L weggevallen, ONBEKEND in naamkundige kringen. Vele plaatsnamen hebben in de loop der eeuwen een klankomwisseling ondergaan, ONBEKEND in naamkundige kringen.

Het zijn allemaal plaatsnamen, die in oorsprong afgeleid zijn van riviernamen (in feite één *algemene* riviernaam!), stammend van vóór onze jaartelling, riviernamen die ook voorkomen gevolgd door het woord *apa, afa*, d.i. ‘*stroom, waterloop*’.

Ik heb nog vele klankomwisselingen ontdekt, die niet in mijn vorige onderzoeken te vinden zijn! (Zij zijn vooral ook te vinden in mijn volgende werkstuk.)

Het zwaartepunt van onderstaand schrijven ligt op **Ilme-ne-**, in vele plaatsnamen afgesleten

overgeleverd in de middeleeuwse bronnen als **Imme-ne-**, waarna **Immen-**.

Maar natuurlijk volgen ook in dit werkstuk weer vele andere herkomsten van plaatsnamen, die daarmee in verband staan!

Il-me is ontstaan uit **Ille-me**, eertijds óók geworden tot de klankomwisseling **Immele**.

Dat blijkt bij bestudering van alle oude vermeldingen in de middeleeuwse bronnen, en bestudering van de lokalisering aan *stromen*, en wat er aan die *stromen* nog meer te zien is in de gedetailleerde atlas.

Ilme hoort thuis in een véél gróter verband: Mijn onderzoek toont aan dat alle *stromen* vroeger

werden beschouwd als **Ale, Alle** en **Elle, Ele, Yle, Ille**, met vele afleidingen, zoals “mit n-Suffix”, “mit m-Suffix”, “mit s-Suffix”, “mit r-Bildung”, “mit t-Bildung”, “mit st-Bildung”, enz.

Deze afleidingen kan men vinden in *Unsere ältesten Flussnamen* van **prof. dr. Hans Krahe**. Het gaat hier dan voornamelijk over de afleiding “**mit m-Suffix**”. In *Unsere ältesten Flussnamen* is slechts het topje van een ijsberg te zien, op p. 36:

De oude riviernaam “**Al-me** und im Ablaut damit **El-me, Il-me.**”

Ale-me, Alle-me en Elle-me, Ele-me, Eile-me, **Ille-me**, de afleiding “mit m-Suffix”, werden in de loop der vele eeuwen tot Ael-me, Al-me en El-me, Eel-me, Eil-me, **Il-me**.

Hale-me, Halle-me en Helle-me, Hele-me, Heile-me, **Hille-me** werden tot Hael-me, Hal-me en Hel-me, Heel-me, Heil-me, **Hil-me**.

De namen werden eertijds echter óók tot de klankomwisselingen Amele, Ammele en Emmele, Emele, Eimele, **Immele** (Amle, Emle, Eimle, Imle werden als vanzelf in uitspraak tot Amble, Emble, Eimble, Imble), en tot Hamele, Hammele en Hemmele, Hemele, Heimele, **Himmele**.

Aelme-ne, Alme-ne en Elme-ne, Eelme-ne, Eilme-ne, **Ilme-ne** werden veelal, zeker wanneer een tweede element volgde, tot Ame-ne, Amme-ne en Emme-ne, Eme-ne, Eime-ne, **Imme-ne**.

Ook uit Hame-ne, Hamme-ne en Hemme-ne, Heme-ne, Heime-ne, **Himme-ne** is de L weggefallen.

Uit de vele namen met Amen- (Ahmen-), Ammen- en Emmen-, Emen- (Ehmen-), Eimen-, **Immen-** (Ihmen-) is de L weggefallen, ook uit Hamen-, Hammen- en Hemmen-, Hemen-, Heimen-, **Himmen-**.

Aelme-re, Alme-re en Elme-re, Eelme-re, Eilme-re, **Ilme-re** werden veelal, zeker wanneer een tweede element volgde, tot Ame-re, Amme-re en Emme-re, Eme-re, Eime-re, **Imme-re**.

Ook uit Hame-re, Hamme-re en Hemme-re, Heme-re, Heime-re, **Himme-re** is de L weggefallen.

Uit de vele namen met Amer-, Ammer- en Emmer-, Emer-, Eimer-, **Immer-** is de L weggefallen. Ammere, Emmere, Immere werd bij Amre, Emre, Imre als vanzelf in uitspraak tot Ambre, Embre, **Imbre**. Ook uit Hamer-, Hammer- en Hemmer-, Hemer-, Heimer-, **Himmer-** is de L weggefallen.

Uit het vele Ame (Ahme), Amme en Emme, Eme (Ehme), Eime, **Imme** (Ihme), dus zonder tweede element, is de L weggefallen, **ontstaan uit ingewikkelder vormen in vroeger eeuwen**, zo toont mijn intensief vergelijkend onderzoek aan.

Ook uit Hame, Hamme en Hemme, Heme, Heime, **Himme** is de L weggefallen.

Een huidig Imme was in de middeleeuwen b.v. Immi-ni of Immili. Maar weer andere plaatsnamen met oude vermeldingen tonen dan aan dat uit Immi-ni de L is weggevallen, en dat Immili de klankomwisseling van Illi-mi is. **Dàt is mijn onderzoek!**

Alme en **Elme**, **Ilme** zijn ook **zuiver** overgeleverd. Deze oude riviernamen (in feite één riviernaam, zie ook Krahe) kan men zien in *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36: “Ein m-Suffix enthält....

Maar **Aelme** en **Eelme**, **Eilme** waren er eertijds ook! **Waar zijn zij gebleven?** Zij zijn geworden tot Ame (Ahme) en Eme (Ehme), Eime (Yme, Eyme), nogmaals, **ontstaan uit ingewikkelder vormen.**

Ton Spamer begint in de korte samenvatting van zijn bevindingen met:

Immen-stedt (Nordfriesland) an einem Nebenarm der Arlau.

Die zijarm van de Arlau blijkt **Imme** te heten! Zie Imme Wikipedia: “**Imme**, Zufluss zur Arlau in Schleswig-Holstein.”

Zie ook **Immenstedt**.de: “Unsere kleine Gemeinde **an dem Fluss Imme**, einem Nebenarm der Arlau, hat etwa 660 Einwohner.”

De rivieren de **Imme** en de **Ihme** zijn de afgesleten overgeleverde vormen van

Ilme en **Ihlme**, maar dan **ontstaan uit eertijds ingewikkelder vormen.** Dat blijkt uit vele vergelijkingen die in dit schrijven nog zullen volgen.

De **Ihme** is een zij-rivier van de **Leine** bij Hannover, in de twaalfde eeuw **Hime-ne fluvius** (zie het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler).

Hime-ne is de afgesleten overgeleverde vorm van **Hilme-ne.**

Dat **BLIJKT** uit vele vergelijkingen die nog zullen volgen!

Hilme-ne en **Ilme-ne** werden in de loop der eeuwen bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende,

Himme-ne en **Imme-ne**, en als zodanig, dus verminkt, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Nu volgen enkele belangrijke aanvullingen op het schrijven van Ton Spamer.

Ton Spamer schrijft: “Geen enkele keer komt in een oorkonde bij plaatsnamen met **Immen-** die letter L voor. Dat geldt ook voor andere plaats- en riviernamen in uw tekst. Dan kan er maar één conclusie zijn: Uw theorie deugt niet want er is geen enkel feit dat ze bevestigt.”

Nogmaals:

Emmen-dorf, in 1006 **Emman-thorpe**, aan de **Ilmen-au**, in de tiende eeuw **Elman-au**, was in oorsprong **Elman-thorpe**.

De huidige plaats zou eigenlijk Elmen-dorf moeten heten, naar de herkomst! (Zo dadelijk volgt nòg een oude vermelding van Emmendorf, uit het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Kobler!)

Kan Ton Spamer dat ondergraven?

Nee, Ton Spamer kan dat niet ondergraven. **Dit is maar één van de vele te geven voorbeelden uit mijn intensief vergelijkend onderzoek, waaruit blijkt dat de L is weggevallen.**

Wanneer gaat Ton Spamer publiceren dat ik gelijk heb? Zijn laatste zin uit zijn reactie is immers: “Kom met feiten en ik zal publiceren dat u gelijk hebt. Maar het moeten wel feiten zijn.”

Ik vermoed dat - “Emman-thorpe aan de rivier de Elman-au was in oorsprong Elman-thorpe” - voor Ton Spamer geen feit is. Dat is voor hem een “theorie”.

Zijn reactie: “Geen enkele keer komt in die oorkonde die letter L voor. Dan kan er maar één conclusie zijn: Uw theorie deugt niet want er is geen enkel bewijs dat ze bevestigt.”

Inderdaad, in de oorkonde van Emman-thorpe komt de L geen enkele keer voor! Maar het bewijs is er wel. Emman-thorpe is VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bron.

Uit Emman-thorpe is de L weggevallen. Dat kan een kind nog begrijpen. Waarom Ton Spamer niet?

Maar wat lees ik nu over dezelfde plaats in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler? Ik lees:

“**Emmen-dorf**, 11. Jh., bei Uelzen, **Imi-ne**-thorp (2), **Emman-thorpe**, **Emmen-dorp**” (zie het *Ortslexikon*!!!).....

gelegen aan de **Ilmen-au**, in de tiende eeuw **Elman-au**.

Uit **Imi-ne**-thorp is dus de L weggevallen, eertijds **Ilmi-ne**-thorp.

Kan Ton Spamer dat ondergraven?

Nee, Ton Spamer kan dat niet ondergraven. Inderdaad, in de bronnen staat Imi-ne-thorp. De L komt er niet in voor. Maar het harde bewijs is er wel:

Imi-ne-thorp aan de Ilmen-au was eertijds Ilmi-ne-thorp.

Maar Ton Spamer zal mij nooit schrijven, laat staan publiceren, zoals een “echte etenschapper”:

“Verrèk, ik zat er náást!” Hij had dat immers al vele jaren eerder kunnen doen **bij vele andere plaatsnamen**, waarvan ik de herkomst heb ontdekt.

Hij schreef mij een maand eerder, 21 juli 2010:

“Ik heb een paar neutrale mensen zonder enige taalkundige kennis (maar wel met een hoog opleidings-niveau) gevraagd Uw publicatie te lezen. Zij zijn geen van allen tot het eind gekomen, niet omdat het ze te moeilijk was maar omdat ze het een schotschrift vonden, een eindeloze herhaling van almaar hetzelfde.”

Ik ben niet verbaasd dat “die paar neutrale mensen” niet tot het eind zijn gekomen! Men moet men wel héél erg geïnteresseerd zijn in de herkomst van plaatsnamen om het einde te halen! Mijn ‘Nieuwe Onderzoek’ telt 557 bladzijden. Ik denk dat zij de naam Spamer hebben ingetikt. Dan hebben zij steeds weer hetzelfde gezien! Maar hebben zij al mijn vergelijkingen daarbij bestudeerd? Ik denk het niet!

Waarom zou mijn werk “een schotschrift” zijn? Ik heb immers alleen zijn eigen woorden geciteerd. (In de *Dikke Van Dale* staat bij schotschrift: “schimpschrift, pamflet dat iemand op smadelijke wijze aanvalt.”)

Ton Spamer schreef mij ook nog:

“Misschien dat er mensen zijn die wèl geloven wat U zegt. **Wetenschappelijk zou ik dat een ramp vinden.**”

Uit **“Emmen-dorp**, 10. Jh., wüst zwischen Magdeburg und Halberstadt, **Imi-ne-thorp** (3)” (zie het *Ortslexikon*), is ook de **L** weggefallen, eertijds **Ilmi-ne-thorp**.

(In het vervolg schrijf ik voor het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler kortweg: (zie het *Ortslexikon*). **Emmen-dorp** zou eigenlijk **Elmen-dorp** moeten heten, naar de herkomst.

“Immen-dorf, 12. Jh., bei Aichach, **Imi-ne-thorp** (4), **Immen-dorf**”

(zie opnieuw het *Ortslexikon*), was eertijds **Ilmi-ne-thorp**. Immen-dorf zou eigenlijk Ilmen-dorf moeten heten, naar de herkomst. Vergelijk Imi-ne-thorp aan de Ilmen-au!

“**Emman-rieth**, 9. Jh., nahe der Mündung der Thur in der Rhein, **Immen-rothe**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elman-rieth** en **Ilmen-rothe**. Vergelijk Emman-thorpe, ook Imi-ne-thorp geheten, aan de Elman-au, oude naam van de Ilmen-au.

“**Immes-heim**, 8. Jh., bei Kirchheimbolanden, **Immi-nis-heim**”

(zie opnieuw het *Ortslexikon*), was zo duidelijk in oorsprong **Ilmi-nis-heim**. Immes-heim zou eigenlijk Ilmes-heim moeten heten, naar de herkomst!

“**Immen-stadt**, 12. Jh., im bayerischen Schwaben, Sonthofen, **Immi-ne-stat**,

Immin-stade, **Immen-stet**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilmi-ne-stat**.

De nederzetting is gelegen aan de rivier de **Iller**, in 1049 **Ila-ra** (zie Krahe). Zie mijn getekende kaartjes. De stroom was niet alleen **Ila-ra**, **Ila-ri**, de afleiding “mit r-Bildung”, maar ook **Ila-mi**, de afleiding “mit m-Suffix”, **Il-mi**, de nederzetting **Ilmi-ne-stat**.

Immen-staad ligt aan de Bodensee, de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilmen-staad**.

Ook uit “**Immi-ni-vilare**, 7. Jh., in Lotharingen oder **Immon-ville** bei Briey?, super fl. Sacra, **Imminni-vilare**, **Imma-ni-villa**, **Immi-ni-villa**, **Emme-no-villa**” (zie het *Ortslexikon*), is weer de L weggefallen, in oorsprong:

Ilmi-ni-, **Ilma-ni-** en **Elme-no-vilare**.

Vergelijk **Ima-ni-vilare** < **Ilma-ni-vilare** met “**Ilme**, Nebenfluss der Leine im Solling, **Ilma**, **Ilme-de**” (zie *Ortslexikon*). **Ilme** en **Ihme**, zij-rivieren van de Leine, hebben dezelfde herkomst!

“**Imbs-hausen**, 10. Jh., in Northeim, **Immi-des-huson**, **Emmi-des-husun**”

(zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilmi-des-huson** en **Elmi-des-huson**.

Uit “**Imbs-hof**, 11. Jh., bei Tietelsen, Warburg, **Immi-des-husun**, **Imme-des-husun**” (*Ortslexikon*), is ook weer de L weggefallen. Uit veel namen is de L weggefallen! Dit is maar een greep!

Immes werd bij **Im**s in uitspraak tot **Imbs**:

“**Imbs-hausen**, 10 Jh., bei Hildesheim, **Immi-des-husun**, **Imme-des-husun**”

(zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilmi-des-**, **Ilme-des-**husun.

Ims-hausen, zou eigenlijk **Ilms-**, **Ilmes-hausen** moeten heten, naar de herkomst.

Imbs-hausen, eertijds **Ilme-des-husen**, ligt nabij **Hilmessen**, d.i. **Hilme-sen**, de **niederdeutsche** naam van **Hildes-heim**, ook gelegen aan de **Leine-stroom**, de **Innerste**.

Hildes-heim, voorheen o.a. **Hille-nis-heim** (zie het *Ortslexikon*), en **Himmels-thür**, nu één gemeente vormend, zijn ook naar **Hille**-waterloop genoemd, hier naar **Hille-ne** en **Hille-me**, de afleidingen “mit n-Suffix” en “mit m-Suffix”, de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Hila**, later **Hille**, hier de **Leine-stroom** de **Innerste**.

Immers:

Himmeles-thür is de metathesis van **Hille-mes**-thür.

Vergelijk **Hille-mes-thür** met **Hilmessen**, d.i. **Hil-me-sen**, de **niederdeutsche** naam van **Hildes-heim**.

Hil-me is ontstaan uit **Hille-me**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Himmele**.

Vergelijk het meerdere **Imme-des-**, in oorsprong **Ilme-des-**, met “**Ilme**, ein **Nebenfluss** der **Leine** im Solling, **Ilma**, **Ilme-de**” (zie het *Ortslexikon*). De **Leine-stroom** was zelf

ook **Ilme-de**, waaraan **Ilme-des-huson**, in de loop der tijd, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Imme-des-huson**, nu de plaats **Imbs-hausen**.

Er is nog veel meer **Imi-ne-**, gevolgd door een tweede element, in oorsprong **Ilmi-ne-**!

“**Imi-na**, 11. Jh., unbekannt im Nordwesten” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesloten vorm van **Ilmi-na**, zoals de **Ilm**, zij-rivier van de Donau, in 765 **Ilmi-na** (zie Hans Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36). **Ilmi-na** is uit de **achtste** eeuw. **Imi-na** is uit de **elfde** eeuw. **Ilmi-na** werd hier zonder tweede element al tot **Imi-na**!

Er **is** nog meer **Ilmen-au** (zoals de *Elbe-stroom* de **Ilmen-au**, waaraan **Imi-ne-thorp**, nu Emmendorf):

“**Ilmen-au**, 12. Jh., bei Bamberg, **Ilma** (4), **Ilmin-OWa**” (zie *Ortslexikon*), is zuiver overgeleverd. **Ilmin-owa** is **Ilmin-‘Strom’**, usw. (zie het *Ortslexikon*).

Er **wàs** nog meer **Ilmen-au**, èn **Ille-me-au**:

“**Imnau** (Bad Imnau), 11. Jh., im früheren Hohenzollern” (zie het *Ortslexikon*), is de samentrekking van **Immen-au**, de afgesloten vorm van **Ilmen-au**.

“**Imnowa**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu **Hirsau**” (zie *Ortslexikon*), is de samentrekking van **Immen-OWa**, de afgesloten vorm van **Ilmen-OWa**.

“**Hirsau** was tot 1975 een zelfstandige gemeente, maar is sindsdien een stadsdeel van Calw in het noorden van het Zwarte Woud, aan de rivier de Nagold, zijstroom van de **Enz**” (zie internet). Nabij **Hirschau** en

Amberg, Freudenberg in Beieren ligt **Immen-stetten**, aan een zijstroom van de Vils, in oorsprong **Ilmen-stetten**. Er is nog zó veel meer **Immen-**, in oorsprong **Ilmen-**!

De rivier de **Enz**, zij-rivier van de Neckar, wijst op een eerder **Enne-ze**, in oorsprong **Elne-ze**. Vergelijk “**Enzen**, 12. Jh., bei bzw. in Stadthagen im früheren Schaumberg Lippe, **Ennen-zen-husen**” (zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Elnen-zen-husen**. Het vele **Ennen-** was in oorsprong **Elnen-**! Het vele **Enne** was in oorsprong **Elne**! Dat is gewoon ook TE ZIEN in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling. Zie mijn vorige onderzoeken.

“**Enzen-ried**, 11. Jh., in der Oberpfalz, **Aenzen-ried**” (zie het *Ortslexikon*), was eerder **Aene-zen-ried** en **Enne-zen-ried**, in oorsprong **Aelne-zen-ried** “und im Ablaut damit” **Elne-zen-ried**.

“**Enz-heim**, 9. Jh., bei Erstein, **Anis-heim**, **Anes-hain**, **Enis-heim**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Aelnes-heim** “und im Ablaut damit” **Elnes-heim** en **Eelnes-heim**.

Ael-nes en **El-nes**, **Eel-nes**, zo duidelijk geworden tot **Anes** en **Ennes**, **Enes**, zijn ontstaan uit:

Ale-nes “und im Ablaut damit” **Elle-nes**, **Ele-nes**.

Alleen Elnes is ook zuiver overgeleverd.

Het vele **Enz-**, **Enzen-** was eerder **Ennez-**, **Enne-zen**, in oorsprong **Elnez-**, **Elne-zen**.

Alne is *wijd verbreid* (zie ook prof. Krahe, prof. Nicolaisen, èn mijn vorige onderzoeken!).

Maar **Aelne** was er ook eertijds! Het is **nú** het vele **Ane** (Ahne)!

Aelne, **Alne** “und im Ablaut damit” **Elne**, **Eelne**, **Ilne**, ontstaan uit Ale-ne, Alle-ne en Elle-ne, Ele-ne, Ille-ne, de afleiding “mit n-Suffix”, is op vele plaatsen VERMINKT overgeleverd als

Ane, **Anne** en **Enne**, **Ene**, **Inne**, ONBEKEND in naamkundige kringen!

Alles in dit schrijven is onbekend in naamkundige kringen. Alle namen worden verklaard alsof ze zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen, de PRAKTIJK van plaatsnaamverklaring. Zie alle plaatsnamenboeken!

Aelne, Alne en Elne, Eelne, Ylne, Ilne, de **samentrekkingen** van Ale-ne, Alle-ne en Elle-ne, Ele-ne, Yle-ne, Ille-ne, de afleiding “mit n-Suffix”, zijn in de loop der eeuwen, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende Ane (Ahne), Anne en Enne, Ene (Ehne), Yne (Eine), Inne (Ine, Ihne), *wijd verbreid*, bij bosjes TE ZIEN in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler.

Het is eigenlijk ONBEGRIJPELIJK dat plaatsnaamkundigen dat niet weten!

Alleen Alne en Elne zijn ook zuiver overgeleverd.

Wat een toestand! **Ton Spamer**: “**De L is een ankersteen in het woordgeraamte. Die verdwijnt nooit! Kijk, daarom krijgt U nooit antwoord. Wij kunnen onze tijd echt beter gebruiken.**

”Het meerdere **Inz** wijst op een eerder **Inne-ze**, in oorsprong **Ilne-ze**.

“**Inzers-dorf**, 11. Jh., nordwestlich Herzogenburgs in Oberösterreich, **Imi-zi-nes-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilmi-zi-nes-dorf** of **Ilni-zi-nes-dorf**, ‘nederzetting aan **Ilmi** en/of **Ilni**’, ontstaan uit **Ili-mi** en **Ili-ni**.

De plaats zou eigenlijk **Ilne-ze-res-dorf**, **Ilne-zers-dorf**, kortweg **Ilnzers-dorf** moeten heten, naar de herkomst. Uit vele honderden plaats- en riviernamen is de L weggefallen!
Einde van een terzijde.

Terug naar het vele **Il-me**, eerder **Ille-me**:

Implau in Oostenrijk (in Bundesland Salzburg) is de samentrekking van **Immel-au**.

De naam was eerder **Immele-au**, de klankomwisseling van **Ille-me-au**.

De vele afleidingen van de oude riviernaam **Ila** of **Ili**, later **Ille**, zijn overal te vinden aan *stromen*, zo ook de afleiding “mit m-Suffix”.

Il-me is ontstaan uit **Ille-me**, eerder **Ila-ma** of **Ili-mi**.

Ili-mi werd tot **Il-mi**, maar eertijds óók tot de klankomwisseling **Imili**.

Hili-mi werd tot **Hil-mi**, maar óók tot de klankomwisseling **Himili**.

Zie hierna.

“**Ima-zan-kerka**, 12. Jh., **unbekannt** in Nordwesten” (zie *Ortslexikon*), is de

afgesloten overgeleverde vorm van **Ilma-zan-kerka**, d.i. ‘kerk aan **Ilma**’, Il-water-

loop “mit m-Suffix”. Vergelijk de **Ilme**, een zij-rivier van de **Leine**, eerder **Ilma** (*Ortslexikon*).

Men zal bij Ima-zan-kerka, **ligging onbekend**, moeten zoeken naar een plaats **Imme-sen-kirch**,

maar nog eerder naar **Imsen-kirch**.

Imsen aan de Weser/**Leine-stroom**, ten zuid-westen van **Hildesheim**, alwaar het vele **Ilme**,

Hilme (zie hierna!), was in oorsprong **Ilm-sen**, eerder **Ilme-sen**.

Vergelijk **Hildes-heim**, in het *niederdeutsch* **Hilmessen** (zie internet), dat

ontstaan is uit **Hilme-sen**, ook hier een **Leine-stroom**, n.l. de **Innerste**.
Nogmaals, Hil-me is ontstaan uit Hille-me, eerder Hila-ma of Hili-mi.

Vergelijk ook “**Ihmsen**, 14. Jh., wüst bei Varenholz in Kalletal in Lippe, **Yme-sen**”
(zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Ilme-sen** en **Ylme-sen**.

Il-me en **Yl-me** zijn ontstaan uit **Ille-me** en **Yle-me**, ook > **Immele**, **Ymele** (Eimele).
Ila, **Yla** of **Ili**, **Yli**, later **Ille**, **Yle** (Eile) is *wijd verbreid*, met vele afleidingen, waaronder “mit m-Suffix”. Spreek Ylme-sen > Yme-sen uit op z’n Duits, dus Ailme-sen > Aime-sen.

“**Ihme**, 12. Jh., bei Hannover und die **Ihme** als ein **Nebenfluss** der **Leine**,
Hime-ne” (*Ortslexikon*), was eertijds **Hilme-ne**, **Ilme-ne**.

Het vele Imi-ne was eertijds Ilmi-ne, zo ook Himi-ne, in oorsprong Hilmi-ne.
De rivier de Ihme zou eigenlijk Ihlme moeten heten, naar de herkomdt!

Hil-me en **Il-me** zijn ontstaan uit **Hili-mi** en **Ili-mi**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen
Himili en **Imili**, GEWOON TE ZIEN in meerdere namen in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler.

“**Hemmel-te**, 10. Jh., bei Lastrup bei Cloppenburg, **Himili-the**” (zie *Ortslexikon*),

laat zien dat de namen zijn ontstaan uit de klankomwisselingen **Helle-me** en **Hili-mi**.

Vergelijk

“**Hil-me-rode**, 11. Jh., bei Mansfeld, **Hilli-me-roht**” (*Ortslexikon*)!

Hildesheim, in het **niederdeutsch** **Hilmessen**

(Wikipedia), d.i. **Hilme-sen**, is eertijds ontstaan uit **Hille-me**, genoemd naar de **Leine-stroom** de **Innerste**, vroeger beschouwd als Hil-me, Il-me, eerder Hille-me, Ille-me.

Hille werd eerder gespeld als **Hile**, en nog eerder als **Hili** of **Hila**, *wijd verbreid*, in de bronnen ook **Ille**, eerder **Ile**, en nog eerder **Ili** of **Ila**, *nòg meer wijd verbreid*.

Hille-mes werd tot de **klankomwisseling** **Himmeles**, de herkomst van **Himmels-thür**, gelegen tegenover **Hildes-heim** aan **Leine-stroom** de **Innerste**.

De naam **Hildes-heim** is ontstaan uit **Hille-des-heim**, genoemd naar de **Leine-stroom** de **Innerste**, op hetzelfde neerkomend als **Hille-mes-**, **Hilmes-heim**.

Himmels-thür, aan de **Innerste**, is nu een **stadsdeel** van **Hildesheim**. **Hildes-heim** is in het **niederdeutsch** **Hilmessen** (zie internet), d.i. **Hil-me-sen**. **Hil-me** is ontstaan uit **Hille-me**.

Himmeles-thür is de metathesis van **Hille-mes-thür**!

De plaats zou, indien zuiver overgeleverd, nu **Hilmes-thür** heten, zoals **Hilmes-sen**. Beide nederzettingen, **Himmels-thür** en **Hilmessen** (Hildesheim), nogmaals, tegenover elkaar gelegen aan dezelfde *stroom*, zijn naar die *stroom* genoemd, de **Innerste**, een **Leine-stroom**, hier beschouwd als **Hille**, met de afleiding “mit m-Suffix”, **Hille-me** > **Himmele** en **Hil-me**. Dit alles is ONBEKEND in naamkundige kringen in Duitsland. Men weet niet dat het vele Himmele en Immele de klankomwisselingen zijn van Hille-me en Ille-me.

Nogmaals, **Hil-des-heim** is ontstaan uit **Hille-des-heim**. Hierna veel meer.

Nogmaals, **Himmels-thür** is ontstaan uit **Hille-mes-thür**. Hierna veel meer.

Beide plaatsnamen hebben dezelfde herkomst: **Hille-de** en **Hille-me**, twee afleidingen van de *wijd verbreide* algemene riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, n.l. **Hila**, in de bronnen ook gespeld als **Hili**, beiden later geworden tot **Hille**, **Hil**.

Hila is in de bronnen ook **Hela**, **Hella** en **Heyla**.

Alle oude namen van **Himmels-thür** zijn van deze *wijd verbreide* riviernaam **Hila**, **Hela**, **Hella**, **Heyla** afgeleid!

Uit de afleidingen van deze riviernaam, hier “mit m-Suffix”, is in de loop der eeuwen, door vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, **de L weggevallen!** Bovendien zijn hier twee afleidingen van **Hila** en **Hela** geworden tot **klankomwisselingen!**

Mijn vergelijkend onderzoek toont aan: **Himmels-thür** is afgeleid van **Hille**, **Hele**, **Helle**, **Heyle**.

Alle **oorspronkelijke** aanduidingen van **Himmels-thür** zijn aldus **VERMINKT overgeleverd** in de middeleeuwse bronnen, **in de elfde eeuw**.

Mijn werkwijze is altijd: De oude vermeldingen van een plaats laten zien, om daarna aan te geven of een L is weggefallen, of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden. Ik doe het nu eens andersom.

Himmels-thür telt **8 oude vermeldingen** (te zien in het *Ortslexikon* en elders).

Ik ga nu eerst de herkomst melden. Daarna ga ik aangeven hoe die namen VERMINKT zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen.

Maar eerst nog dit:

Alles wat ik in mijn onderzoeken naar voren breng is ONBEKEND in naamkundige kringen. Ik heb géén kritiek op de taalkundige en naamkundige activiteiten van naamkundigen. Ik ben géén taalkundige, géén naamkundige. Ik ben dat in de verste verte nog niet!

Mijn kritiek op naamkundigen is:

Hoe is het mogelijk dat naamkundigen zich blind staren op de oude vermeldingen! **Dat zij alle oude namen uit de middeleeuwse bronnen verklaren, alsof die allemaal zuiver zijn overgeleverd.**

Natúúrlijk weten óók naamkundigen dat plaatsnamen in de loop der eeuwen aan verandering onderhevig zijn geweest! **Maar de praktijk van de plaatsnaamkunde is:**

Oude namen verklaren uit een oude woordvoorraad. Zie alle plaatsnamenboeken!

Naamkundigen beseffen niet dat heel veel plaatsnamen **VERMINKT** zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen! De L is weggefallen, of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek van alle oude vermeldingen in hetzelfde grote taalgebied.

Ik roep dit nu al 20 jaar! Waarom heb ik in al die jaren nog geen normale reacties uit naamkundige kringen in Nederland en Vlaanderen ontvangen?

Naamkundigen in Duitsland weten niet dat **Himmeles-thür** de **klankomwisseling** van **Hille-mes-thür** is.

Zij willen Himmeles verklaren alsof die naam zuiver is overgeleverd! Zij doen dat ook bij alle oude

namen van Himmels-thür. **Naamkundigen doen dat bij alle plaatsnamen!**

(Ton Spamer, Sorry voor al die vette letters! Maar als ik alles “normaal” zou hebben opgeschreven, dan zou niemand dit hebben gelezen. U trouwens al helemaal niet. Ik ben immers geen wétenschapper!)

Himmels-thür is in oorsprong afgeleid van **Hille-me** (> **Himmele**), **Hele-me** (> **Hemele**) en **Heyle-me**, **Helle-me**! Het is de **Leine-stroom** de **Innerste**, die aldus vroeger zó werd aangeduid, vroeger zó werd beschouwd.

Himmels-thür werd eertijds (in de vroege middeleeuwen) aangeduid met:

Hili-mis-dure > **Himilis-dure** > **Himmeles-thür**

Hele-mes-deron > **Hemeles-deron**

Heel-mi-dis-duri > **Hemi-dis-duri**

Heel-me-thes-deron > **Heme-thes-deron**

Hel-mi-tes-durie > **Hemmi-tes-durie**

Hil-mi-nis-duro > **Himi-nis-duro** > **Him-nis-duro**

Hilmi-dis-dure > **Himi-dis-dure**

Heylme-re-des-dore > **Heyme-re-des-dore** >
Heymer-des-dore

De namen na het teken > zijn de oude vermeldingen van **Himmels-thür**, te vinden in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van **Gerhard Köbler**. (> betekent ‘geworden tot’.)

Alle afgesleten overgeleverde namen komen ook voor in Nederland.

Himmels-thür had net zo goed nu ook **Hemels-thür**, **Hemes-thür**, **Heems-thür**, **Himes-thür**, **Hims-thür**, **Hemmes-thür**, **Hems-thür**, **Himnes-thür**, **Heimers-thür**, enz. kunnen heten.

In het grote plaatsnamenbestand is er veel **Hemi**, **Hemmi**, **Himi**, enz., **Hemer**, **Hemmer**, **Himer**, enz., **Hemer-te**, **Hemmer-te**, enz. (ik zou nog lang door kunnen gaan!), in oorsprong **Heelmi**, **Helmi**, **Hilmi** en **Heelmer**, **Helmer**, **Hilmer** en **Heelmer-te**, **Helmer-te**, enz., ontstaan uit **Heli-mi**, **Helli-mi**, **Hili-mi**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Hemili**, **Hemmili**, **Himili**.

Die klankomwisselingen zijn te zien in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler. Ik wist al dat ze bestonden. Ik weet, door mijn jarenlange onderzoek, wáár ik moet zoeken.

Als ik dan zeg: **Hemi**, de oudste naam van de rivier de **Eem** in Utrecht, was eertijds **Heelmi**, ontstaan uit **Heli-mi**, dan denkt men, ja wat denkt men dan? (Vraag het aan **Ton Spamer**!)

Helmi-tes en **Heelme-thes** werden aan de Leine-stroom bij Hildesheim in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **Hemmi-tes** en **Heme-thes**.

Het wemelt in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler van zulk soort namen, waaruit, bij vergelijking, zo duidelijk blijkt dat de L is weggefallen (of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden).

Ik weet soms niet meer waar te beginnen! Duitsland is een veel groter taalgebied dan Nederland, beiden met dezelfde namen, afgeleid van *Unsere ältesten Flussnamen*. Nederlandse plaatsnaamkundigen kijken veel te weinig over de grens, hetzelfde oude taalgebied!

Helmissi

In het *Lexicon* van Blok staat de plaatsnaam **Helmissi** (800-804), ligging onbekend, op de Veluwe, volgens mij in het stroom-gebied van de **Eem**, uitkomend in **Amersfoort**, met oudste vermelding **Hemes-furt**, de afgesloten overgeleverde vorm van **Heelmis-furt**, op hetzelfde neerkomend als **Helmis-furt**. Zie mijn artikel over de herkomst van **Amersfoort** in *SEMafloor*, februari 2013, jaargang 14, nummer 1.

Prof. Blok heeft voor Helmissi geen verklaring. Ik schreef in 1993: **Helmissi** is **Hel-mi-si**, een afleiding van *Hel-stroom*. Ik opperde toen al: “Helle is overal ook Hele. Hel is ook Heel. **Hel-mi-si** is hetzelfde als **Heel-mi-si**, de plek waar Amersfoort is ontstaan”.

Helmi-si is zuiver overgeleverd. **Heelmi-si** is afgesloten overgeleverd als **Hemi-si**, waarna **Hemi**, de oudste vermelding van de rivier de **Eem**, in de bronnen ook **Emmi**, dus ook **Hemmi**, overal te zien als in oorsprong ontstaan uit Elmi, Helmi, maar dan eertijds deel van ingewikkelder vorm.

Hemis-furt, de oudste naam van **Amersfoort**, is de afgesloten vorm van **Heelmis-furt**, ‘voorde door **Heelmi**, **Helmi**’, afleiding “mit m-Suffix”.

In mijn artikel over de herkomst van Amersfoort kom ik tot de conclusie:

Helmi-si (Helmissi) is een oude vermelding van **Amersfoort**, maar dan zonder tweede element **-furt**, d.i. ‘voorde’. Later volgde **Heel-mi-si** (Heelmissi), met daarbij wel **-furt**, dus **Heel-mis-furt**, in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Hemis-furt**, de oudste naam van **Amersfoort**. (Zie mijn artikel. Zie ook hierna in een volgend werkstuk op mijn website.)

Vele plaatsnamen hadden vroeger ingewikkelder vormen, waaruit gemakkelijker de L kon wegvalen, in een tijd, overgang van een ‘heidense’ cultuur naar een ‘christelijke’ cultuur, waarin de kennis van riviernamen, stammend van vóór onze jaartelling, vervaagde. Het wemelt in plaatsnamen-boeken van oude namen, die verminkt zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. Naamkundigen hebben daar geen weet van. Mijn oordeel geldt alleen voor juist die plaatsnamen, die zijn afgeleid van oude riviernamen, *Unsere ältesten Flussnamen*. Ik ben juist bij die namen terecht gekomen. Over alle andere namen, het grootste gedeelte uitmakend van het namenbestand, heb ik geen oordeel.

Prof. dr. J. Udolph (autoriteit op plaatsnaamkundig gebied in Duitsland) verklaart **Himmels-** in **Himmels-thür** als “wahrscheinlich kein Personennamen, sondern “hameide”, also “Verzaunung, Sperrung, Schlagbaum, Verhau”.

Het tweede element -thür, -dure, -dore verklaart hij als “Durchgang”, de stroom de Innerste.

Himmels-thür zou dan dus **Slagboom-Doorgang** kunnen betekenen, volgens Udolph wel te verstaan!

Ik ben toevallig op internet bij de verklaring van Udolph uitgekomen. Ik kijk al lang niet meer naar wat naamkundigen te melden hebben. Zij verklaren immers alle namen alsof ze zuiver zijn overgeleverd. Er is zó veel Himmele, Immele, zó duidelijk in oorsprong Hille-me, Ille-me! Plaatsnamenboeken staan vol met taalkundige speculaties, overgenomen op internet bij Wikipedia.

Het naburige **Heinum**, Kreis Hildesheim/Himmelsthür, aan een zijstroom van de **Leine**, is ontstaan uit **Heine-hem**, de afgesleten vorm van **Heylne-hem**, dat is ‘woonplaats aan **Heyle-ne**’.

Het nabije **Heyl-me-re-des-dore** (één van mijn gevonden herkomsten van Himmels-thür), is in de loop der eeuwen geworden tot **Heyme-re-des-dore**, **Heymer-des-dore**, elfde eeuw, oude vermelding van **Himmels-thür**.

Heinum en Himmels-thür, met oude vermelding Heymer-des-dore, hebben dezelfde herkomst, de *wijd verbreide oude algemene* riviernaam **Heyle**, de afleidingen **Heyle-ne** en **Heyle-me**, **Heyl-me**.

Heyle komt op hetzelfde neer als **Helle**, **Hele**, **Hille** (Hiele), waar de andere oude namen van **Himmels-thür** in oorsprong van afgeleid zijn.

De oude riviernaam was eerder **Hyla**, **Hella**, **Hela**, **Hila** of **Hyli**, **Helli**, **Heli**, **Hili**, enz.

Er zouden nog vele vergelijkingen te maken zijn, als ik zo de pagina's van de gedetailleerde **Der Grosse Adac General Atlas Bundesrepublik Deutschland 1 : 200000** bekijk! Mijn getekend kaartje (zie p. 523, ‘Getekend Onderzoek’) is bij langena niet volledig!

Als ik indertijd, toen ik al die kaartjes aan het tekenen was, had geweten wat ik nu weet, dan had ik met mijn handen in het haar gezeten. Ik zou dan niet hebben geweten hoe en wáár te beginnen! Ik ga nu steeds meer zien! Helaas, naamkundigen kijken niet mee!

Hila-ra, de afleiding “mit r-Bildung”, is de oudste naam van de **Iller**, grote zij-rivier van de Donau (zie Krahe). De naam Hila-ra is uit het jaar 983. In 1046 was de rivier **Ila-ra** (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37). **Hyla-ra** is ook een oude naam van de Iller, zie het *Ortslexikon*:

“**Iller** (F.), ein rechter **Nebenfluss** der Donau, **Ila-ra**, **Hilla-ra**, **Hyla-ra**.”

De plaats **Hiller-se** ligt ook aan de **Leine-stroom**, bij **Northeim**, ontstaan uit **Hila-ra!** Aan de **Leine-stromen** was (is) er ook veel **Hila-ma**, later **Hille-me**, **Hilme**. Naamkundigen zien in **Hiller-se** weer een PN. Naamkundigen verklaren vele plaatsnamen verkeerd. Ik ben geen naamkundige! Maar vanuit een geheel ander oogpunt, kennis verkregen uit een intensieve vergelijkende methode, en wat er te zien is in de gedetailleerde atlas, de lokaliseringen aan *stromen*, kom ik bij vele plaatsnamen tot een andere herkomst, n.l. afgeleid van een oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Hila-sa, de afleiding “mit s-Suffix”, werd in Nederland (en elders!) in de loop der eeuwen tot de klankomwisseling **Hisala**, waarna **Hisla**, de oudste naam van de **IJssel**.

Bij **Northeim** ligt eveneens, aan een zij-*stroom* van de **Leine**, het eerder besproken “**Imbs-hausen**, 10. Jh., in Northeim, **Immi-des-huson**, **Emmi-des-husun** (zie *Ortslexikon*), de afgesloten vormen van **Ilmi-des-huson** en **Elmi-des-husun**.

Hil-warts-hausen ligt ook aan een zij-*stroom* van de **Leine**, nabij **Einbeck**, eerder **Eine-beck**, de afgesloten vorm van **Eilne-beck**, ook aan de **Leine-stroom**. Het wijd verbreide **Yle-ne** komt op hetzelfde neer als **Ille-ne**, eerder **Yla-na**, **Ila-na**, met meerdere afleidingen, hier “mit n-Suffix”.

Ila-na werd bij de samentrekking **Ilna** in de loop der eeuwen tot **Ina**,
Inn,
een oude naam (zie *Ortslexikon*) van de rivier de **Inn**, grote zijrivier van de **Donau**.

De Donau-stroom de **Inn** was voorheen naast **Ina** ook **Ine** en **Innen** (zie opnieuw het *Ortslexikon*), de afgesloten overgeleverde vormen van **Ilna**, **Ilne** en **Ilnen**, de samentrekkingen van **Ila-na**, **Ille-ne** en **Ille-nen**.

De **Leine**-stroom de **Innerste** (waaraan Hildesheim en Himmelsthür) zou eigenlijk moeten heten **Ilner-ste**, naar de herkomst. Het meerdere **Inne-re**, ook **Ine-re** is zo duidelijk de afgesloten vorm van **Ilne-re**!

De toevoeging **-ste** is de afleiding “mit **st**-Bildung”. Zie daarvoor *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 38: “**Auch st-Bildungen fehlen nicht.**”

“**Inere**, 11. Jh., unbestimmt mit Bezug zum Nordwesten” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesloten overgeleverde vorm van **Ilne-re**. **Ilne** is de samentrekking van **Ille-ne**.

De Donau-stroom de **Inn** was voorheen ook **Aenus**, **Aeni**, **Ennus**, **Enus**, **Inus** en **Innus** (zie opnieuw het *Ortslexikon*), zo duidelijk de afgesloten overgeleverde vormen van **Aelnus** (Ael-nes < Ale-nes), **Aelni** (< Ali-ni), “und im Ablaut dazu stehend” **Elnus** (El-nes < Elle-nes), **Eelnus** (Eel-nes < Ele-nes) en **Ilnus** (Il-nes < Ille-nes).

Het is de oude *algemene* riviernaam **Ale-nes** “und im Ablaut damit” **Elle-nes**, **Ele-nes**, **Ille-nes**, maar dan **samengetrokken**, de afleiding “mit n-Suffix”.

Aelnes en **Elnes**, **Eelnes**, **Ilnes** werden in de loop der eeuwen, bij vlugge en vluchtige aanduiding, gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot **Anes** en **Ennes**, **Enes**, **Innes**. Mijn gehele onderzoek toont het aan, vele vergelijkingen en getekende kaartjes.

Een oude naam van de **Inn** is ook nog **Ein** (zie het *Ortslexikon*), eerder **Eine**, de afgesleten vorm van **Eilne**, **Ylne**, de samentrekking van **Yle-ne**, *wijd verbreid*.

De oudste naam van de Donau-stroom de **Inn** is **Enos** (zie opnieuw het *Ortslexikon*), de afgesleten vorm van **Eelnos**, d.i. **Eelnes**, ontstaan uit **Ele-nes**, eerder **Ela-nos**.

Overal in hetzelfde grote oude taalgebied is te zien dat **Ale-nes**, **Alle-nes** “und im Ablaut damit” **Elle-nes**, **Ele-nes**, **Yle-nes**, **Ille-nes**, bei **Ael-nes**, **Al-nes** “und im Ablaut damit” **El-nes**, **Eel-nes**, **Yl-nes**, **Il-nes** in de loop der eeuwen afsleet tot:

Anes, **Annes** en **Ennes**, **Enes**, **Ynes**, **Innes**.
Alleen Alnes en Elnes zijn ook zuiver overgeleverd.

Zijstromen van, en nederzettingen aan de **Inn-stroom** tonen het aan! (Zie de vele voorbeelden daarvan in mijn volgende onderzoek.)

Een oude naam van de **Inn** is ook nog **Hin** (zie het *Ortslexikon*), eerder **Hine**, de afgesleten vorm van **Hilne**, samentrekking van **Hille-ne**, eerder **Hila-na**.

Vergelijk **Hin**, oude naam van **Hien** (zie het *Lexicon* van Blok), gelegen aan de **Waal-stroom**, zo duidelijk in oorsprong **Hilne** (Hielne), afgesleten overgeleverd als **Hine**, **Hien**.

Zie mijn vorige onderzoeken, mijn getekende kaartjes, de meerdere plaatsen met **Hien-**, zoals de plaats **Hien-sceit**, oude naam van **Hill-scheid**, gelegen aan een Rijn-stroom bij Koblenz. **Hill-scheid** is **Hille-scheid**, dat bij **Hille-ne-scheid**, **Hilne-scheid**, tot **Hine-**, **Hien-sceit** werd.

Prof. Blok heeft voor **Hien** géén verklaring, zoals ook niet voor vele andere plaatsnamen in zijn *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*, waarvan ik de herkomst heb gevonden. (Zie mijn vorige onderzoeken.) Hij zal niet eens beseffen dat de grote zij-rivier van de Donaun, de **Inn**, dezelfde herkomst heeft!
Uit zó vele plaatsnamen is in de loop der eeuwen de L weggefallen. Heel veel plaatsnamen hebben de geschreven middeleeuwse bronnen in hun oorspronkelijke vorm niet gehaald. Zij waren al afgesleten toen zij in de middeleeuwse bronnen werden opgetekend.

Hien heeft dezelfde herkomst als **Op-Inen** en **Neder-Inen**, ook ontstaan aan de **Waal-stroom**, de oude namen van **Op-IJnen** en **Neer-IJnen** (zie Van Berkel en

Ine (zie het *Lexicon* van Blok), de

afgesleten vorm van **Ilne**, de samentrekking van **Ille-ne**, ook **Hille-ne**, **Hilne**.

De plaatsen hadden net zo goed **Op-Ien** en **Neder-Ien** kunnen heten, of **Op-Hien** en **Neder-Hien**! De plaatsen hadden net zo goed **Op-Hijnen** en **Neer-Hijnen** kunnen heten. De plaatsen waren omstreeks 1200 immers ook **Hynen** (zie het *Lexicon* van Blok), in oorsprong **Hylne(n)**.

De huidige naam **IJnen** is ontstaan uit **Yne**, de afgesleten vorm van **Ylne**.

De nederzettingen zijn genoemd naar de samentrekkingen van **Hyle-ne**, **Yle-ne** en **Ille-ne**,

eerder **Hyla-na**, **Yla-na** en **Ila-na**, *wijd verbreid* in hetzelfde zo grote oude taalgebied. **Prof. Blok** heeft voor Op- en Neer-IJnen geen verklaring.

Vele plaatsen waren in oorsprong **Hylne, Hilne** en **Ylne, Hilne**, allen afgesleten overgeleverd als **Hyne, Hine** en **Yne, Ine**.

Ihn en **Ihne** in West-Duitsland waren in oorsprong **Ihlne**.

Het *vele* **Inne, Innen, Inner, Inneres**, was eertijds **Ilne, Ilne-re, Ilne-res**.

Kijken naamkundigen wel eens in het register van een zéér gedetailleerde atlas als **Der Grosse Adac General Atlas Bundesrepublik Deutschland 1 : 200000 ? Nee!** Hebben zij al die namen wel eens opgezocht in die atlas? **Nee!**

Die atlas ligt bij mij helemaal uit elkaar, zo ook het **Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200**, zo ook nog andere plaatsnamenboeken.

Laat er maar niemand meer geïnteresseerd raken in de herkomst van onze plaatsnamen! Hij krijgt nul op het rekest van naamkundigen! Op zijn verzoek om een reactie op de vele gevonden herkomsten van plaatsnamen, uitkomsten van fascinerend intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied (géén uitkomsten van taal- of naamkunde!), wordt niet gereageerd!

Het is één en al teleurstelling! Ik heb vaak overwogen om er mee te stoppen. Maar het lukt me niet. Ik ben te zeer geïnteresseerd geraakt. Ik ontdek steeds meer op het terrein van de plaatsnaamkunde. Dan is het moeilijk om ermee te stoppen!

Ik heb op 20 oktober 2010 een mail verzonden aan **Gerald van Berkel**, auteur van *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*:

“Geachte heer Van Berkel,

U schreef mij indertijd: Interessant is wat u zegt over de L, die vaak is weggefallen. U zou hier een L-emphaticum ontdekt hebben.

Op de website van het **Netwerk Naamkunde** lees ik: “Om de oorspronkelijke, etymologische betekenis te achterhalen, zullen we op zoek moeten gaan naar de oudste vermeldingen van een plaatsnaam. Aan de hand daarvan kan de oorspronkelijke vorm worden vastgesteld of gereconstrueerd.”

Daar had nog bij moeten staan: Wij zullen ook op zoek moeten gaan naar precies dezelfde plaatsnamen over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied.

Wij zullen ook de zeer gedetailleerde atlas moeten bestuderen, wat daarin nog meer TE ZIEN is. Dan ZIET men dat **Ine, Yne, Eine** de afgesleten vorm is van **Ilne, Ylne, Eilne**, d.i. **Ille-ne, Yle-ne, Eile-ne**. Het is maar één van de zéér vele te geven voorbeelden uit mijn omvangrijke onderzoek! Het is de oude riviernaam **Ila-na, Yla-na** van Krahe, de afleiding “mit n-Suffix”. Het is de herkomst van **Op-** en **Neer-IJnen** (genoemd naar de *Waal-stroom*), **Eine**, deelgemeente van Oudenaarde in Vlaanderen (genoemd naar de *Schelde-stroom*), de **Eine**, zij-stroom van de Elbe, via Saale, enz., enz., enz., enz.!

Hartelijke groet, Bas Kloens Zie mijn onderzoeken op mijn website www.kloens.com

Ik heb mijn mail doorgestuurd naar **Ad Maas**, redactielid van het tijdschrift **SEMafoor**. Van hem ontving ik op 9 november 2010 de volgende mail:

“Bas,
Al iets gehoord?
Ad”

Ik heb van Gerald van Berkel geen reactie ontvangen op mijn mail. Maar ik waardeer nog steeds zijn reactie uit 1994. Hij heeft mij daarmee gestimuleerd in mijn onderzoek! (Van zijn mede-auteur Kees Samplonius heb ik nog nooit wat gehoord!)

Ik ontvang al vele jaren geen reacties meer van naamkundigen, sinds ik in mijn onderzoeken de ‘reacties’ van **prof. Blok** en **prof. Rentenaar** heb verwerkt.

“**Hien-stidi**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Anhalt” (zie het *Ortslexikon*), was eerder **Hine-stidi**, in oorsprong **Hilne-stidi**, ‘stad aan **Hilne**’, samentrekking van **Hille-ne**, eerder **Hila-na** of **Hili-ni**. De oude riviernaam Hila is *wijd verbreid*. Hila-sa werd tot Hisala, Hisla (de IJssel). Hila-ra is een oude naam van de Iller, zijrivier van de Donau. Hilsa-ra werd tot Hila-ra, Hisar, in meerdere namen, ook bij de Isar, zijrivier van de Donau. Hila-na, Hilna werd tot Hina, Hin, oude naam van de Inn, zijrivier van de Donau. Er is nog zó veel meer!

“**Inn-ach**, 11. Jh., bei Wasserberg, **Ilma** (3), **Ilmi-naha**”

(zie het *Ortslexikon*), ligt aan een zij-stroom van de rivier de **Inn**, via **Isen**.

De herkomst is **Iln-ach**, **Ilne-ach**, eerder **Ilma-ach**, ook **Ilma**, de afleidingen “mit n-Suffix” en “mit m-Suffix”.

Het woordje **-ach** in **Inn-ach** betekent **Inn**-‘waterloop, stroom’.

De **Isen** is een 76 km lange zij-rivier van de **Inn**. De naam wordt verklaard als het Indo-Germaanse woord *eis* ‘zich heftig en snel bewegen’. Naamkundigen beseffen niet dat de L is weggevallen!

“**Isen** (F.), 8. Jh., ein Nebenfluss des **Inns**, **Isa-na**, **Isna**, **Isa-ne**, **Iso-na** (**Isna**, **Ysa-na**, **Ysi-na**, **Yse-ne**)” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ilsa-na, **Ilsna** en **Ylsa-na**.

De **Isen**, **Ise-ne**, zou eigenlijk **Ilse-ne**, **Ilsen** moeten heten, of **Ylsen**, naar de herkomst! (Wat jammer dat ik de namen op mijn computer niet vetter kan krijgen!)

Il-sa, Yl-sa is ontstaan uit **Ila-sa, Yla-sa**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Isala, Ysala**. Het is de herkomst van de **IJssel**.

De herkomst is de afleiding “mit s-Suffix” van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ila, Yla**, stammend van vóór onze jaartelling.

Dat de namen verminkt zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen, de L is weggefallen of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden, **blijkt** uit vergelijking van de vele oude vermeldingen, maar vooral ook aan wat er TE ZIEN is aan de betreffende *stromen*, de vele lokaliseringen! **Zie mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas!**

Ila-ra is de oude naam van de **Iller**, zijrivier van de Donau, **Ila** “mit r-Bildung” (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37).

Waar is **Ila-sa**, de afleiding “mit s-Suffix” gebleven? **Isala!**

Ilsa-ra, Ylsa-ra, de afleiding “mit r-Bildung”, werd in de loop der eeuwen, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen (namen stammend van vóór onze jaartelling!), tot het gemakkelijker in de mond liggende **Isa-ra, Ysa-ra**, de rivier **Isar** (zijrivier van de Donau), de rivier de **IJzer** in West-Vlaanderen, enz., enz., enz.!

Hetzelfde geschiedde met **Ilsa-na, Ylsa-na**, de afleiding “mit n-Suffix”. Die afleiding werd in de loop der vele eeuwen ook tot **Isa-na, Ysa-na**.

De **rivieren** waren eertijds **Ila** (de Rijn-stroom de **Ill** bij Straatsburg, enz., enz!),
Ila-na, Ilna (de **Inn**), **Ila-ra** (de **Iller**), **Ila-sa** (de **IJssel**, enz.),
Ilsa-na (de **Isen**, enz.), **Ilsa-ra** (de **Isar**, enz.), **Ila-ma** (rivieren **Ilm**,
 en > **Imala, Immele**, enz.), **Ila-ta** (> **Itala, Ittele, Ittle**), **Ilta** (vele rivieren **Ilte**),
Ila-ga (> **Igala, Igla!**), Enz.!

(Ila-ta, Ilta is de *wijd verbreide* afleiding “mit t-Bildung”. Ila-ga is eveneens een *wijd verbreide* afleiding. Zo werd **Ila-gas** tot de klankomwisseling **Igalas, Iglas**. Zie mijn volgende werkstuk!)

“**Innen-heim**, 12. Jh., bei Erstein, **Imelen-heim**” (zie het *Ortslexikon*), in
 Bas-Rhin, Elzas, is ontstaan aan een *stroom* van de **Ill**, zijrivier van de Rijn, eerder **Ille**.
 De plaats ligt 20 km. ten zuiden van Straatsburg.

Innen-heim zou eigenlijk **Ilnen-heim** moeten heten, de herkomst: **Ille-nen-heim**.

Imelen-heim is de klankomwisseling van **Ille-men-heim**.

De nederzetting is van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ila** afgeleid, later **Ille**, hier met de afleidingen “mit n-Suffix” en “mit m-Suffix”.

“**Ihn**, 12. Jh., bei Saarlouis, **Inna** (2)” (zie het *Ortslexikon*), is de

afgesleten overgeleverde vorm van **Ilna**, de samentrekking van **Ila-na**,
 de afleiding “mit n-Suffix”.

Ihn zou eigenlijk **Ihln, Ihlne, Ihle-ne**, beter nog **Ihlen** moeten heten, naar de herkomst!

Vergelijk **Ina**, oude naam van de **Inn**, zij-rivier van de Donau (zie *Ortslexikon*), eertijds **Ilna**.

“**Inne-haim**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Regensburg ?” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesloten vorm van **Ilne-haim**, ‘woonplaats aan **Ilne**’, samentrekking van **Ille-ne**, eerder **Ila-na**, *wijd verbreid*, bij de samentrekking **Ilna** ook geworden tot **Inna** en **Ina**.

“**Innien**, 12. Jh., bei Bordesholm, **Enne-ge**, **Enni-ge**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elne-ge**, **Elni-ge**.
Innien zou eigenlijk **Ilnin** moeten heten, eerder **Ilni**, **Ilni-ge**.
Het vele **Igili**, **Igli** (ook aan de **Inn-stroom**) is de klankomwisseling van **Ili-gi**, ook een afleiding van **Ille**. Zie de vele voorbeelden in mijn volgende werkstuk! Zo ook **Eli-gi**, eveneens geworden tot de klankomwisseling **Egili**. Het is GEWOON TE ZIEN in de bronnen!
Ik heb weer vele klankomwisselingen ontdekt, ONBEKEND in naamkundige kringen.

Vergelijk nogmaals de **Leine-stroom** de **Inner-ste** met “**Inere**, 11. Jh., unbestimmt mit Bezug zum Nordwesten” (*Ortslexikon*), gezien al het voorgaande de afgesloten vorm van **Ilne-re**.

“**Indern-buch** (F 1565 **Inder-buch**), 12. Jh., bei Weissenburg in Mittelfranken, **Inner-buche**” (zie het *Ortslexikon*). De herkomst is **Ilner**, **Ilne-re** en **Ilne-der**.
De evolutie: **Ilne** > **Inne**, **Inne-re**, **Inne-de-re** > **In-der**
Indern-buch zou eigenlijk **Ilne-dern-buch** moeten heten, naar de herkomst.

Vergelijk **Inner-buch**, ook **Inder-buch**, met de rivier de **Inner-ste**, 1567 **Inder-ste** (zie internet).
De **Inner-ste** zou eigenlijk moeten worden aangeduid met **Ilner-ste**, naar de herkomst.

De **Innerste** is een 99,7 km lange rechter zijrivier van de **Leine**, 1805 **Inste**, 1567 **Inderste**, 1313 **Indistria**, 1013 **Indrista** (zie Wikipedia).

De naam **In-ste** wijst op **Inne-ste**, in oorsprong **Ilne-ste**. Ilne is de samentrekking van Ille-ne. De Lamme, zijstroom van de Innerste was **Ille**. Aan de Lamme liggen **Gross-Ilde** en **Klein-Ilde**!

“**Ilde** (Grossilde und Kleinilde), 11. Jh., bei Marienburg, **Illi-di, Ille-de**,
Nort-**Ille-the**, Sud-**Ille-the**” (zie het *Ortslexikon*).

Het is de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ille**, hier met de afleiding “mit t-Bildung”, genoemd naar de **Lamme-stroom**, waaraan de nederzetting is ontstaan, zijrivier van de **Inner-ste**, een naam ontstaan uit **Ille-ner**, **Ilner**, “mit st-Bildung”, **Ilner-ste**.

Ille-te werd aan de Moezel-stroom de Kyll tot de klankomwisseling **Itele**, oude naam (zie Gysseling) van **Ittel**. Wat zou hier nog veel aan toe te voegen zijn! Zie mijn onderzoeken!

Vergelijk Ilde, voorheen Ille-de en Ille-the, met:

“**Ilde-hausen**, 12. Jh., bei (Bad) Gandersham, **Ille-dhe-husen, Elle-the-husen**” (zie het *Ortslexikon*), d.i. ‘huizen aan **Elle, Ille**’, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, de afleiding “mit t-Bildung”.

Elle-the in **Elle-the-husen**, oude naam van Ilde-hausen, is elders vele malen geworden tot de

klankomwisseling **Ettele**. (Zie hierna, maar vooral in mijn volgende werkstuk.)

Vergelijk het meerdere **Ille-de** in de bronnen met onderstaande plaatsnaam.

“**Idelen-stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs” (zie het *Ortslexikon*),

is de klankomwisseling van **Ille-den-stide**, ‘stad aan **Ille**’.

Vergelijk **Ilde-hausen** met:

“**Ides-heim**, 9. Jh., bei Bitburg in der Eifel, **Adi-nes-heim**, **Edens-heim**” (zie het *Ortslexikon*). De herkomst is:

Aeldi-nes-heim, **Eelde-nes-heim** en **Ilde-nes-heim**.

Aeldi en **Eelde**, **Ilde** zijn ontstaan uit **Ale-di** “und im Alaut damit” **Ele-de**, **Ille-de**, afleiding van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, **Ale** en **Ele**, **Ille**, eerder **Ala** en **Ela**, **Ila**, in de bronnen ook gespeld als **Ali** en **Eli**, **Ili**.

Ides-heim zou eigenlijk **Ildes-heim** moeten heten, naar de herkomst.

Ik ga niet meer bij alle namen in de gedetailleerde atlas turen, waar al die plaatsen precies zijn gelegen, wat daar allemaal nog meer te zien is. Dan wordt ik gek, tureluurs, en kom ik helemaal niet meer aan schilderen toe! Zou ik het toch doen, dan zal ik zeker weer heel veel zien, dat het voorgaande bevestigt. Dan bestaat bovendien het gevaar dat de lezer van de vele bomen het bos niet meer zal zien!

Ale-de en **Ele-de** werden eertijds ook tot de klankomwisselingen **Adele** en **Edele**, *wijd verbreid*. Zie ook hierna, maar vooral in mijn volgende werkstuk.

Ille-den-stide werd tot de klankomwisseling **Idelen-stide**. Zie hiervoor.

In de *Ortslexikon* staat nogmaals: “**Ides-heim**, 12. Jh., bei Bitburg, **Ede-nis-heim**.”

Het is de afgesleten vorm van **Eelde-nis-heim**, ontstaan uit **Ele-de-nis**, de afleiding van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ele**. Hier zou nog heel veel aan toe te voegen zijn!

Toch nog maar twee voorbeelden:

“**Idder-gem**, 10. Jh., in Ostflandern, **Idrengoham**, **Idren-ghem**, **Idre-ghem**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ildre**, **Ilde-re**.
Il-de is ontstaan uit **Ille-de**.

Alle rivieren werden vroeger beschouwd als:

Ale, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**.

Eén van de afleidingen, “mit t-Bildung” is:

Ale-te, **Alle-te** “im Ablaut damit” **Elle-te**, **Ele-te**, **Yle-te**, **Ille-te** of:

Ale-de, **Alle-de** “im Ablaut damit” **Elle-de**, **Ele-de**, **Yle-de**, **Ille-de**.

Uit “**Idar**, 7. Jh., **Nebenfluss** der Nahe, **Itra**, **Hiedra-ha**, **Hide-ra**, **Ieder**” (zie het *Ortslexikon*), is de L weggefallen.

De namen waren in oorsprong **Iltra**, **Ilta-ra**, **Hildra**, **Hilde-ra**.

De rivier zou nu eigenlijk **Ilder** moeten heten, of **Ildar**, ontstaan uit **Ilda-ra**.

Evolutie: **Ila-ta**, **Ilta**, **Iltra** > **Itra**

De namen zijn afgeleid van de *algemene* riviernaam **Ila, Hila**, stammend van vóór onze jaartelling, zo *wijd verbreid*!

Il-ta, Il-da en **Hil-da** zijn ontstaan uit **Ila-ta, Ila-da** en **Hila-da**.

De evolutie:

Ilda-ra, Ilsa-ra > Ida-ra, Isa-ra, Idar, Isar,

zij-**rivieren** van resp. de **Nahe** en de **Donau**.

De rivieren zouden eigenlijk **Ilder** en **Ilser** moeten heten, naar de herkomst!

“**Idar-wald** im früheren Regierungsbezirk Triër u. ö. (**Itra, Itte-ra, Itte-ri**, in

dem letzten drei Namen **Eythra** A. - H. Leipzig, das Förstemann für slawisch hält)” (zie het *Ortslexikon*), toont de afgesleten overgeleverde namen van:

Ilda-ra, Iltra, Ilte-ra, Ilte-ri en **Eylthra, Eylta-ra**.

Ik heb alles aangetoond in mijn vorigen onderzoeken. Zie mijn vele kaartjes uit de gedetailleerde atlas. Uit het vele **Eite-re, Eyte-re, Eitre, Eytre, Aytre, Aitre** is de L weggefallen, in oorsprong **Eilte-re, Eylte-re, Eiltre, Eyltre, Ayltre, Ailtre**.

Hoe is het mogelijk dat naamkundigen niet beseffen dat **Itte-re** en **Eite-re** de afgesleten vormen zijn van **Ilte-re** en **Eilte-re**! Waarom weten zij dat niet?

Omdat zij niet vergelijken, de vele oude vermeldingen! **Omdat** zij de gedetailleerde atlas in hetzelfde grote oude taalgebied niet bestuderen.

Bovendien: Er is **Ilte** en **Eilte**, in de bronnen ook **Ille-te** en **Eile-te**! Maar niemand vraagt zich af: Waar is **Ilte-re** en **Eilte-re** gebleven? Naamkundigen beseffen ook niet dat **Ille-te** en **Eile-te** eertijds ook tot de klankomwisselingen **Ittele** en **Eitele** werden! **Zij vragen zich veel te weinig af!**

Naamkundigen zijn éénpuntig gericht op verklaren! Daar hebben ze voor gestudeerd, naamkunde. Daarom beseffen zij niet dat uit vele namen de L is weggefallen, dat vele namen een klankomwisseling hebben ondergaan.

De herkomst van de rivier de **Innerste**:

“**Inner-ste** (F.), 10. Jh., ein **Nebenfluss** der **Leine** bei **Hildes-heim**, **Indri-sta**, **Inderi-sta**, **Entri-sta**, **Inder-ste**, **Endre-ste**” (zie het *Ortslexikon*), wijst op een riviernaam, die ontstaan is uit de oude *algemene* riviernaam **Ille**, **Elle**.
En-tre, **En-dre**, **In-dre** was eerder **Enne-tre**, **Enne-dre**, **Inne-dre**, de afgesloten vorm van **Elne-tre**, **Elne-dre**, **Ilne-dre**.

Zie mijn vorige onderzoeken, de teksten bij **Enter**, in de middeleeuwen **Enne-there**, dat is ook **Enne-tre**, zo duidelijk de afgesloten vorm van **Elne-there**, dat is ook **Elne-tre**!
Zie ook de plaatsen **Ennetières** bij Lille, ontstaan uit (zie de oude vermeldingen!) uit **Elne-tere** en **Aelne-tere**, **Alne-tere**.

Niet te ondergraven evolutie: **Elne-tre** > **Enne-tre** > **En-tre**, bij Hildesheim
Elne-ter > **Enne-ter** > **En-ter**, in Overijssel

De rivier de **Inner-ste** was eertijds **Ilni-dri**, in de loop der tijd geworden tot **Ini-dri**, **Indri**, waarna gevolgd door de afleiding “mit st-Bildung”, **Indri-sta**, de oudste naam van de Innerste.

De **Lamme** en de **Il-sen-bach** zijn zijstromen van de **Innerste** bij **Hildes-heim**.

Aan de Lamme ligt **Il-de**, elfde eeuw **Illi-di** (*Ortslexikon*). De Lamme-stroom was **Illi**.

Ilse in Ilsen-bach is in de bronnen (zie Krahe) **Illi-si**.

Ook de Innerste zelf was **Illi**, **Illi-ni**, bij **Il-ni** > **Ini**, **Inne**, herkomst van de **Inner-ste**.

Vergelijk hier “**Ilis-berge**, 11. Jh., unbekannt mit Bezug zu **Hildes-heim**” (zie *Ortslexikon*).

Ilis-berg is berg aan **Illi**, in de bronnen ook **Hilli**, zoals **Hilli-nis-heim**, oude naam (zie het *Ortslexikon*) van **Hildes-heim**.

Nogmaals,

Hilli-nis-heim, een
Illi is in de bronnen ook **Hilli**. Het is de herkomst van **Hildes-heim**, genoemd naar de *stroom* van de **Innerste**, eertijds beschouwd als **Ili**, **Hili** of **Ila**, **Hila**, *wijd verbreid*.

Hildi en **Hilti** in **Hildi-nis-heim** (12. Jh.) en **Hilte-nes-heim** (1004), ook oude vermeldingen van **Hildes-heim** (zie het *Ortslexikon*), zijn ontstaan uit **Hilli-di** en **Hilli-ti**.

Hil-des-heim zou eigenlijk **Hille-des-heim** moeten heten, naar de herkomst, ‘woonplaats aan, van **Hille**, eerder **Hili** of **Hila**, ook **Ili** of **Ila**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Hildesheim is niet genoemd naar een persoonsnaam, de PN **Hilden**, maar naar **Hille**-waterloop, de afleidingen **Hilli-ni** (**Hilli-nis-heim**) en **Hilli-di** (**Hilli-di-nis-heim** > **Hildi-nis-heim**).

Nogmaals, “**Hilden**, 11. Jh., bei Düsseldorf, **Hel-dein**, **Hele-de**, **Hele-then**, **Hel-de-ne**” (zie het *Ortslexikon*), is niet genoemd naar een PN **Hilden**, maar afgeleid van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, **Hila**, **Hela**, **Hella**, later **Hille**, **Hele**, **Helle**.

Hele-de en **Hele-the** werden op meerdere plaatsen elders in hetzelfde oude taalgebied tot de klankomwisselingen **Hedele** en **Hethele**.

Het vele **Ilte, Hilde** is ontstaan uit **Ille-te** en **Hille-te**.

Het vele Hilde-re is ontstaan uit Hille-te-re.

Het vele Ittere was in oorsprong Ilte-re, ontstaan uit Ille-te-re.

Waarom werd Hilde-re niet altijd tot Hitte-re? En waarom werd al het Ilte-re wel tot Itte-re? Omdat de namen Hielte-re en Ielte-re anders worden gevormd in de mondholt!

“**Hil-beck**, 12. Jh., bei Soest, **Hil-beke, Hilt-beke, Hele-becke**” (zie het *Ortslexikon*), is een beek van **Hille, Hele**, eerder **Hila, Hela**, in de bronnen ook Ila, Ela. Hil-beck zou eigenlijk Hille-beck of Hele-beck moeten heten, naar de herkomst.

“**Hils-bach**, 8. Jh., bei Sinsheim, **Hile-res-bach, Hille-ses-bach, Hilris-bach**” (zie het *Ortslexikon*), toont al het voorgaande duidelijk aan! **Hils-bach** is ontstaan uit **Hilis-, Hilles-bach**. **Hil-ris-bach** is ontstaan uit **Hili-ris-bach**.

“**Hilsen-heim**, 9. Jh. bei Schlettstadt im Elsass, **Hiltes-heim, Hiltz-heim**” (zie *Ortslexikon*), is ontstaan uit **Hilli-sen-heim** en **Hilli-tes-heim**, woonplaats aan een *stroom*, vroeger beschouwd als **òf aangeduid** met **Hilli** of **Hilla**.

En, inderdaad, “**L’Ill** longe le territoire de la commune Hilsenheim.”

Zie Wikipedia. De vertaling: De **Ill** loopt langs het territorium van de gemeente Hilsenheim.

“**Ill** (F.), ein **Nebenfluss** des Rheines im Elsass, **Illa, Hilla, Ylla**” (zie het *Ortslexikon*), laat zien dat Hilsen-hem is genoemd naar Hilla, Hille, later Hil, de afleiding “mit s-Suffix”. Hilsen-heim was eertijds Hille-sen-heim, of gewoon genoemd naar de rivier de Ill, ook Hill.

Hiltes-heim was eertijds Hille-tes-heim. De plaats heeft dezelfde herkomst als **Hildes-heim**, ook ontstaan uit **Hille-des-heim**.

Schlettstadt is de Duitse naam van Sélestat, “an der **Ill** gelegen”.

“En alsacien, le nom de village Hilsen-heim est **Helsa**, ce qui se prononce **Hélssa**. Ook hier is Hilla ook Hela, Heel, Heel-sa. Ook deze plaats wordt weer, ten onrechte, genoemd naar de Germaanse PN Hilti.

Ten zuiden van **Seléstat** en **Hilsen-heim** ligt **Ill-haeusern** aan de **Ill**.

“**Hiltis-au**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Sankt Gallen, **Hiltensouvo**” (zie *Ortslexikon*), is geen PN, maar ontstaan uit **Hili-tis-au**, ‘water, stroom van **Hili**’, de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, in de bronnen ook **Hila**.

“**Hildi-mundes-heim**, 12. Jh., mit Bezug zu Michaelbeuern und Salzburg” (zie het *Ortslexikon*), is ontstaan uit **Hilli-di-mundes-heim**, ‘woonplaats aan een monding van Hilli’, in de bronnen ook Hilla, ook Illi, Illa, *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam.

“**Himmel-berg**, 10. Jh., bei Sankt Gallen, **Himilin-berg**”
Hili-min-berg,
(zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van

dat is ‘berg aan Hili-mi, Hili-waterloop, de afleiding “mit m-Suffix”’. **Himmel-berg** zou eigenlijk **Hille-me-berg** of **Hilme-berg** moeten heten, naar de herkomst!

De nederzetting is genoemd naar het *wijd verbreide* **Hila**, **Ila**, in de bronnen ook **Hili**, **Ili**, ook *wijd verbreid* (ook te zien in het *Ortslexikon*), hier, nogmaals, met de afleiding “mit m-Suffix”, zoals elders (zie hiervoor) “mit n-Suffix”, “mit s-Suffix”, “mit t-Bildung”, “mit r-Bildung”.

Hilme in **Hilmessen**, *niederdeutsche* naam van **Hildes-heim**, is ontstaan uit **Hille-me**!

“**Himeles-berge**, 8. Jh., südwestlich Fuldas, **Himeles-berch**”
Hille-mes-berch,
(zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van
dat veel eerder zou zijn opgeschreven als **Hili-mis-berch**.

Vergelijk **“Himmel-stadt**, 9. Jh., bei Karlstadt in Unterfranken,
Immi-ne-stat, Himi-ne-stat” (zie het *Ortslexikon*). De oude
namen zijn de afgesloten vormen van **Ilmi-ne-stat** en **Hilmi-ne-stat**.
Uit het vele Himi-ne en Imi-ne is de L weggevallen!

De huidige naam is ontstaan uit **Hilli-mi-stat**, in de loop der eeuwen, bij vlugge en vluchtige
aanduiding, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Himili-**
stat, waarna **Himmele-, Himmel-stadt**.

Vergelijk **“Hil-me-rodt, 12. Jh., bei Mansfeld, Hilli-mi-roht”**
(zie het *Ortslexikon*). **Hilli-mi** is hier niet geëvolueerd naar **Himili**, zoals meermalen elders, maar naar
Hilmi, Hilme. De nederzetting is hier niet geworden tot **Himili-, Himmel-rodt**.
Hilli-mi-roht is aan een stroom, vroeger beschouwd als Hilli, hier “mit m-Suffix”.

Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als **Hale, Halle** en **Helle, Hele, Hyle** en **Hille**, met vele
afleidingen, zo ook **Ale, Alle** en **Elle, Ele, Yle** en **Ille**.

“Himmel-thal, 12. Jh., bei Gerode bei Worbis, Imme-dal, Imbe-
dale” (zie het *Ortslexikon*), is ontstaan uit **Hille-me-thal > Himmele-thal**.
Uit **Imme-dal** is de L weggevallen, in oorsprong **Ille-me-dal > Ilme-dal**.
Imme werd bij vlugge en vluchtige aanduiding als vanzelf in uitspraak ook tot Imbe.

Vergelijk nogmaals “**Himmels**-thür, 11. Jh., bei **Hildes-**heim, **Hemeles**-deron, **Heme-thes**-doron, **Himi-dis-**duri, **Hemmi-tes**-durie, **Heymer-des-dore**” (zie *Ortslexikon*).

Himmeles, Himmels is de klankomwisseling van **Hille-mes**.

Hemeles is de klankomwisseling van **Helemes**.

Heme-thes is de afgesloten vorm van **Heelme-thes**. Heel-me is ontstaan uit Hele-me.

Himi-dis is de afgesloten vorm van **Hilmi-dis**. Hil-mi is ontstaan uit Hili-mi.

Hemmi-tes is de afgesloten vorm van **Helmi-tes**. Helmi is ontstaan uit Helli-mi.

Heymer-des is de afgesloten vorm van **Heylmer-des**. Heylme is ontstaan uit Heyle-me.

Himmels-thür ligt tegenover **Hildesheim**, niederdeutsch **Hilmessen**, aan de **Leine-stroom** de **Inner-ste**, nu één gemeente vormend.

De **Inner-ste** werd vroeger aangeduid met **Illi** en **Hili**, met meerdere afleidingen. Zie eerder.

Vergelijk **Hilme-rodt** bij Mansfeld, in de twaalfde eeuw **Hilli-mi-roht**, met:

“**Himme-rodt**, 12. Jh., bei Wittlich in der Eifel, **Heimen-rode**, **Haymen-rode**” (zie het *Ortslexikon*).

Het zijn de **afgesloten** overgeleverde vormen van **Hilme-rodt** en **Hylmen-rode**, uit te spreken, op z’n Duits, als **Haylmen-rode**.

Hyl-me is ontstaan uit **Hyle-me**, eerder **Hyli-mi** of **Hyla-ma**, *wijd verbreid*!
Uit het vele **Heime-ne**, **Heime-re** en **Eime-ne**, **Eime-re** is de **L** weggevallen!

Immen-dorf, nu deel van Koblenz, in oorkonden ook **Eymen-torff** en **Imen-dorf** (zie internet), was in oorsprong **Ilmen-dorf** en **Eylmen-torff**, ‘nederzetting aan **Il-me**, **Yl-me**, afleiding “mit m-Suffix”, ontstaan uit **Ille-me**, **Yle-me**, de oude riviernaam **Ila**, **Yla** of **Ili**, **Yli**, overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied!

“**Hildes-heim**, 8. Jh. ? , Stadt Hildesheim in Niedersachsen südöstlich Hannovers, **Hil-di-nes-heim**, **Hil-ti-nes-heim**, **Hyl-den-se** castrum, **Hilli-nis-heim**” (zie het *Ortslexikon*).

De nederzetting is genoemd naar de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Hila**, **Hyla**, in de bronnen ook **Hili**, **Hyli**, maar ook als **Hilli**, **Hylli** en **Hille**, **Hyle** (**Heyle**, **Heile**).

De nederzetting is **niet** genoemd naar de PN Hilden, maar naar de **Leine-stroom** de **Inner-ste**, vroeger beschouwd als **Hille**, **Ille**, zoals vele namen, hiervoor behandeld, aantonen.

Vergelijk **Hylden-se** castrum, nu **Hildes-heim**, met **Heymer-des-dore**, één van de oude namen van **Himmels-thür** (zie het *Ortslexikon*), nu één plaats vormend met Hildesheim. De plaatsen liggen tegenover elkaar aan beide oevers van de **Leine-stroom** de **Innerste**.

Heymer-des-dore is de afgesleten overgeleverde vorm van **Hylmer-des-dore** (zie eerder).

De **Innerste** was **Hyle**! Aan de Innerste ligt bovendien de nederzetting **Heinde**, met de oude namen **Hene-thi** en **Hene-de** (zie Wikipedia Heinde). De nederzetting ligt tegenover de monding van de **Lamme**, zijstroom van de Innerste.

De herkomst is **zó** duidelijk **Hylne-de**, **Heelne-thi** en **Heelne-de**. Zie mijn vorige onderzoeken. (Ik ga niet alles opnieuw aantonen!)

Hyne, Hene was in oorsprong Hylne, Heelne, de samentrekking van Hyle-ne, Hele-ne.

Wat zou hier nog veel aan toe te voegen zijn (meerdere herkomsten van plaatsen in Nederland)!

Ook **Einum** ligt aan de **Innerste**, nu deel van **Hildes-heim** (voorheen o.a. **Hyl-den-se** castrum), niet ver gelegen van **Heinde**, eerder Heine-de (eertijds **Hyl-ne-de**), ook één plaats vormend met Himmels-thür (eertijds **Heyl-mer-des-dore**).

Einum, eerder **Eine-hem**, is de afgesloten overgeleverde vorm van **Ylne-hem**, ‘plaats aan **Yle**, **Hyle**, in de bronnen ook **Ille**, **Hille**, hier de **Leine-stroom** de **Inner-ste**, dat eigenlijk **Ilnr-ste** zou moeten heten, naar de herkomst.

Krahe: “Auch **st**-Bildungen fehlen nicht.” (zie bij **Ale-ste**, **Al-ste**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 38). **Ilne-re** werd in de loop der eeuwen, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot **Inne-re**, **Inner**, “mit st-Bildung”: **Inner-ste**.

Weer wat noordelijker ligt **Eime**, “ein Flecken im Landkreis **Hildesheim** in Niedersachsen, bei Samtgemeinde Gronau (Leine)”, ook aan de **Leine-stroom**.

Eime was in oorsprong **Eilme**, **Ylme**, in oorsprong uit ingewikkelder vorm ontstaan, b.v. Yla-ma, Ylma-na > Yma-na, waarna Yma, Eime.

Einbeck ligt ook aan de **Leine-stroom**, eerder **Eine-beck**, eertijds **Eilne**-, **Ylne-beck**. Yle-ne, Ylne komt op hetzelfde neer als Ille-ne, Ilne, herkomst van de Inner-ste.

In **Einbeck** ligt:

“**Immen-sen**, 9. Jh., in **Einbeck** in **Northeim**, **Yman-husen**” (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is **Ilmen**-, **Ylmen-husen**, ‘bewoning aan **Ila**-, **Yla**-waterloop’, afleiding “mit m-Suffix”, hier de **Leine-stroom**. (De nederzetting is NIET genoemd naar een PN Immo.)

Immen-sen zou eigenlijk **Ilmen-sen** moeten heten, naar de herkomst.

Wat noordelijker van Immen-sen, bij Alfeld, ligt:

“**Imsen**, 12. Jh., bei **Alfeld** bei Hannover, **Ime-sen**, **Imme-sin**, **Ymzun**”
(zie *Ortslexikon*).

De herkomst is **Ilme-sin**, **Ylme-zun**, ook hier opnieuw de **Leine-stroom**.

Imsen zou eigenlijk **Ilmsen**, **Ilme-sen** moeten heten, zoals **Hilmessen** (d.i. Hilme-sen), niederdeutsche naam van **Hildes-heim** aan de **Leine-stroom** de **Innerste**.

Vergelijk de **Ihme**, zij-rivier van de **Leine**, met oude vermelding (zie het *Ortslexikon*),
Hime-ne, de afgesleten vorm van **Hilme-ne**.

Vergelijk **Himmel-stadt**, met oude vermelding **Himi-ne-stat**! (Zie *Ortslexikon*.)
Himmel-stat was eertijds **Hili-mi-stat** > **Himili-stat** > **Himmel-stadt**.
Himi-ne-stat was in oorsprong **Hilmi-ne-stat**.

De **Ilme** is ook een zij-rivier van de **Leine**, voorheen **Ilma** en **Ilme-de**
(zie het *Ortslexikon*).

Alle rivieren werden vroeger beschouwd als, aangeduid met **Ala**, **Alla** en **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**, met vele afleidingen, ook gespeld als **Ali**, **Alli** en **Elli**, **Eli**, **Yli**, **Ili**, ook **Hala**, **Halla** en **Hella**, **Hela**, **Hyla**,

Hila en **Hali**, **Halli** en **Helli**, **Heli**, **Hyli**, **Hili**. Mijn gehele onderzoek toont het aan.

Voor de rivier de **Leine**, met de zijstromen, was **Ille**, **Hille**, met de afleiding “mit m-Suffix”.
De **Leine** is een zijrivier van de **Weser**.

Volgens **Förstemann** is “**Hilli**, 8. Jh.” (zie het *Ortslexikon*), een persoonsnaam. Mijn intensief vergelijkend onderzoek toont aan dat **Hilli**, eerder **Hili** of **Hila**, meestal voorkomend als **Ili** of **Ila**, een *wijd verbreide* riviernaam is, stammend van vóór onze jaartelling, met meerdere afleidingen, zoals “mit r-Bildung”, “mit t-Bildung”, “mit st-Bildung”, “mit n-Suffix”, “**mit m-Suffix**”, “mit s-Suffix”, enz.

In mijn onderzoeken staan vele plaatsnamen, die van deze riviernaam zijn afgeleid.
De riviernaam komt op hetzelfde neer als **Heli** of **Hela**, meestal voorkomend als **Eli** of **Ela**.
De riviernaam komt op hetzelfde neer als **Hyli** of **Hyla**, meestal voorkomend als **Yli** of **Yla**.
De riviernaam komt op hetzelfde neer als **Helli** of **Hella**, meestal voorkomend als **Elli** of **Ella**.
De grondvorm van deze riviernaam is **Hali** of **Hala**, meestal voorkomend als **Ali** of **Ala**.

Het is de riviernaam **Ale**, **Alle** “und im Ablaut damit” **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**. Hetzelfde, n.l. dat “im Ablaut damit”, kan men zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe, p. 37, mèt de afleiding “mit r-Bildung”. (Alleen Yle ontbreekt er, maar is in de bronnen ook Ille.)

Alle namen komen door elkaar voor in vele oude vermeldingen van plaatsen.

Alle rivieren werden vroeger zó beschouwd, zó aangeduid, zo toont mijn zeer intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied aan!

“**Hile**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Köln” (zie het *Ortslexikon*), is géén persoonsnaam.

Hoe kàn een plaats Piet, Jan of Klaas heten? **Hile**, eerder **Hili** of **Hila**, werd later tot **Hille**, in de bronnen ook **Ile**, eerder **Ili** of **Ila**, *wijd verbreid*, later geworden tot **Ille**. Het is een zeer oude *algemene rivier*-naam, stammend van vóór onze jaartelling.

In het *Ortslexikon* staat ook “**Hili**, 10. Jh., *Bedeutung unbekannt*.” Het is een *algemene* riviernaam, thuishorend in **Hali**, **Halli** “und im Ablaut damit” **Helli**, **Heli**, **Hyli**, **Hili**. Vergelijk **Himilin**-berg, oude naam van **Himmel**-berg, de klankomwisseling van **Hili**-min-berg. “**Hiles-huson**”, ook te vinden in het *Ortslexikon*, is ‘bewoning aan Hile’, de *stroom*, waaraan deze nederzetting is ontstaan.

“**Hille**, 12. Jh., bei Antwerpen, **Hillen**” (zie het *Ortslexikon*), heeft dezelfde herkomst, zo ook “**Hille**, 12. Jh. bei Zwevezele in Westflandern ?” (zie het *Ortslexikon*).

“**Hilm**, 11. Jh. bei Golching bei Mitterfels” (zie *Ortslexikon*) is **Hil-me**, eerder **Hille-me**, nòg eerder **Hili-mi** of **Hila-ma**.

Nogmaals, **Hil-me** in **Hilmessen**, **Hilme-sen**, *niederdeutsche* naam van **Hildes-hem**, voorheen o.a. (zie het *Ortslexikon*) **Hilli-nis-heim**, is zó duidelijk ontstaan uit **Hilli-mi**, zéér nabij geworden tot de klankomwisseling **Himili**, herkomst van **Himmeles-thür**, nu één gemeente vormend met **Hildes-heim**, tegenover elkaar gelegen aan de **Leine-stroom** de **Innerste**.

Aan de **Inner-ste** lig ook **Itzum**-Marienburg, nu deel van **Hildes-heim**.

Itzum is de afgesloten overgeleverde vorm van **Ilz-hem**, **Iltes-hem**, ‘woonplaats aan **Ilte**, d.i. **Il**-waterloop “mit t-Bildung”, zoals Krahe **rivieren El-te** verklaart, in de bronnen ook **Elle-te** (ook geworden tot de klankomwisseling **Ettele**, gewoon te zien in de bronnen en in de gedetailleerde atlas.)

Krahe schrijft bij meerdere **rivieren Elz**, **Elze**: “Mit germanischer Lautverschiebung **Elte**. Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 38, 39, enz.

Itzem is in oorsprong genoemd naar **Il**-waterloop, hier de **Il-ner-ste** > **Inner-ste**. **Ilne** in **Ilne-re** is de samentrekking van **Ille-ne**.

Vergelijk nogmaals:

“**Itz-bach**, 12. Jh., bei Saarlouis, **Ides-pach**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Il-des-pach**, d.i. ‘beek van **Ilde**’. **Itz-bach** zou eigenlijk **Iltes-**, **Ilts-bach** moeten heten, naar de herkomst!

Vergelijk nogmaals:

Aan de **Lamme**, een zij-stroom, een beek van de **Innerste**, ten zuiden van het nabije **Hildesheim** en het zéér nabije **Marienburg**, ligt “**Ilde** (Gross-Ilde und Klein-Ilde), 11. Jh., bei Marienburg, **Illi-di**, **Ille-de**, Jele-the, Nort **Ille-the**, Sut **Ille-the**” (zie het *Ortslexikon*), dat is **Ille-waterloop** “mit t-Bildung”.

“**Itz** (F.), 11. Jh., ein **Nebenfluss** des Maines bei Coburg, **Ida-sa, Ite-sa, Ita-sa**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilda-sa, Ilte-sa, Ilta-sa**.
De rivier de **Itz** zou eigenlijk **Ilts, Iltes** moeten heten, naar de herkomst.

Vergelijk **Illi-di** aan de **Innerste/Lamme**, nu **Ilde**, bij **Hildes-heim** met:

“**Ilis-berge**, 11. Jh., unbekannt mit Bezug zu **Hildes-heim**” (zie het *Ortslexikon*).
Ilis-berge is ‘berg, hoogte aan **Ili**’. Vergelijk **Illi-di**, nu **Il-de**, aan de **Lamme**, een beek van de **Innerste** bij **Hildes-heim**.

Nogmaals:

“**Idelen-stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs” (zie het *Ortslexikon*), is de klank-
omwisseling van **Ille-den-stide**, ‘stad aan **Ille-de**, eerder **Illi-di**’.

Vergelijk ook nog “**Ilde-hausen**, 12. Jh., bei (Bad) Gandersham, **Ille-dhe-husen** (2), **Elle-the-husen** (2)” (zie het *Ortslexikon*).

Elle-the en **Ele-the** werden elders ook tot de klankomwisselingen **Ettele** en **Ethele**.

Ille-te werd elders ook tot de klankomwisseling **Ittele, Ittle**, zelfs aan de **Ill-stroom**, zijrivier van de Rijn bij Straatsburg.

Ittlen-heim is daar de klankomwisseling van **Ille-ten-heim**, ‘woonplaats aan **Ille**’, de rivier de “**Ill** (F.), ein **Nebenfluss** des Rheines im Elsass, **Illa, Hilla, Ylla**” (zie het *Ortslexikon*).

Nogmaals, aan de **Lamme**, zijstroom van de **Innerste**, ligt **Ilde**, in de elfde eeuw **Ille-the** (zie het *Ortslexikon*), de afleiding “mit t-Bildung”.

Ille-the is hier niet geworden tot de klankomwisseling **Itele**, zoals aan de rivier de **Kyll**, een Moezel-stroom, de oude vermelding uit 1212 (zie Gysseling) van **Ittel**. (Zie kaartje.)

Aan de **Kyll** ligt ook “**Ettel-dorf**, 9. Jh. bzw. 12. Jh., bei Bitburg, **Adilin-dorf**, **Eddelen-dorf**, **Ettelen-dorpha**, **Etilin-torph**” (zie het *Ortslexikon*).

Het zijn de klankomwisselingen van:

Ali-din-dorf, “und im Ablaut dazu stehend” **Elle-den-dorf**, **Elle-ten-dorpha** en **Eli-tin-torph**.

Plaatsen Aalden, Ahlden, Aalten, Ahlten, Elden, Elten en Eelten (nu Eten, Eethen) hebben dezelfde herkomst, uit bovenstaande vormen ontstaan!

De **Kyll-stroom** was **Ale** en **Elle, Ele**, zoals praktisch alle stromen in hetzelfde grote oude taalgebied, met vele afleidingen, hier “mit t-Bildung”. Naamkundigen snappen niets van alle oude namen van Ettel-dorf.

Van **Ton Spamer**, lid van het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens-Instituut** moet ik tot bezinning komen! “Komt U toch tot bezinning. Kom met feiten en ik zal publiceren dat u gelijk hebt. Maar het moeten wel feiten zijn.” “Misschien dat er mensen zijn die wèl geloven wat u zegt. Wetenschappelijk zou ik dat een ramp vinden.”

Ton Spamer bevindt zich in goed gezelschap! **Prof. dr. Rob Rentenaar**, tot voor kort de autoriteit op plaatsnaamkundig gebied in Nederland, blijft bij zijn reactie: “Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (Kafka).”

Zij hebben mijn werk niet bestudeerd!

Ille-te werd tot de klankomwisseling **Ittele**.

Maar óók **Hille-te** werd tot de klankomwisseling **Hittele**.

“**Hittel-berg**, 10. Jh., bei Altötting am **Inn**, **Hitilin-perch**”

(zie *Ortslexikon*), laat de klankomwisseling **Hili-tin-perch** zien.

De rivier de **Inn**, grote zijstroom van de Donau, voorheen o.a. **Ina** en **Hin** (zie het *Ortslexikon*), waaraan **Hittel-berg** is ontstaan, heeft dezelfde herkomst!

Ina is de afgesloten overgeleverde vorm van **Ilna**, de samentrekking van **Illi-na**.

Hin, eerder **Hina**, is de afgesloten overgeleverde vorm van **Hilna**, de samentrekking van

Hili-na, de **Inn**, waaraan **Hili-tin-berch** > **Hitilin-berch**.

“**Hittel-huisen**, 11. Jh., unbekannt mit Bezug zu Osnabrück” (zie *Ortslexikon*), is de klank-

omwisseling van **Hille-te-husen**, eerder wellicht **Hili-ti** > **Hitili-husen**, waarna **Hittel-huisen**.

“**Hilten-hausen**, 12. Jh., bei Saarbürg, **Hilden-hausen**” (zie het *Ortslexikon*) heeft dezelfde herkomst, zo ook “**Hilten-husen**, wüst nordöstlich Kassels” (zie het *Ortslexikon*).

De nederzettingen zijn **niet** genoemd naar een PN **Hildi**.

Hil-di was in oorsprong **Hilli-di**, afleiding van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Hilli**, stammend van vóór onze jaartelling.

Hilli-di is ook de herkomst van “**Hiltens-weiler**, 11. Jh., bei Langnau bei Tettang, **Hilti-nis-wilare**, **Hildi-nis-wilare**” (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk nogmaals “**Hilden**, 11. Jh., bei Düsseldorf, **Heldein**, **Hele-de**, **Helde-ne**, **Hele-then**” (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is **Hille-de**, **Hele-de**, **Hele-the** en **Helle-de** (**Helde**), afleiding van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Helle**, **Hele**, **Hille**, stammend van voor onze jaartelling, in de bronnen ook **Elle**, **Ele**, **Ille**.

Hele-de werd elders tot de klankomwisseling **Hedele**.

Hele-then werd elders tot de klankomwisseling **Hethelen**.

Vergelijk **Heelden**, net over de grens in Duitsland liggend, aan een Rijn-stroom bij

Rees, in de elfde eeuw **Hethlin** (zie Gysseling). Zie mijn getekend kaartje.

Heel-den is ontstaan uit **Hele-den**, hier **niet** overgeleverd als **Hedelen**.

Hele-thin is echter eertijds geworden tot de klankomwisseling **Hethelin**, **Hethlin**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend!

Het vele **Hele, Ele**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, is in de bronnen **Heli, Eli** of **Hela, Ela**.

Heli-da werd aan de Maas-stroom bij 's- Hertogenbosch tot de *klankomwisseling*

Hedilla, oude vermelding van **Hedel**, ook aangeduid met

Heel (zie Van der Aa), ontstaan uit **Hele**, eerder ook **Heli**, de Maas-stroom.

Hele en **Ele** werden in later eeuwen tot **Heel** en **Eel**, in Duits-sprekend gebied **Hehl** en **Ehl**, GEWOON TE ZIEN in o.a. het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.

Hoe komen naamkundigen erbij om **Heel** te verklaren als ontstaan uit **Hedel**?

Hedel werd ook aangeduid met **Heel** (zie Van der Aa). De herkomst is **Hele**, en de afleiding daarvan, **Hele-de**, eeuwen eerder ook **Heli-da**, geworden tot **Hedilla**. De nederzetting werd eertijds ook aangeduid met **Hala-ta**, dat is geworden tot de klankomwisseling

Hatalla, Hatalle, ook een oude naam van Hedel.

Hedel zou eigenlijk Heelde moeten heten, naar de herkomst Hele-de, of gewoon Heel, eerder Hele, Heli.

Heel aan de Maas-stroom bij Roermond wordt aldaar uitgesproken als **Hael** (zie Van Berkel en Samplonius).

Hael was eerder **Hale**, aan de Maas-stroom bij Den Bosch bij de afleiding “mit t-Bildung”, n.l.

Hale-te, eerder **Hala-ta**, geworden tot de klankomwisseling **Hatalla, Hatalle**.

Heel aan de Maas-stroom bij Roermond werd vroeger aangeduid met **Hele**, maar ook met de afleiding daarvan **Hele-the** en **Hele-de**, in de loop der tijd, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen, **Hethele** en **Hedele**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend, door naamkundigen ten onrechte beschouwd als zuiver overgeleverde oude namen!

Heel is zuiver overgeleverd. De oude namen Hethele en Hedele zijn verminkt overgeleverd.

Er is géén etymologisch verband van **Heel** met **Catualium**.

Heli-da, Hele-da werd volgens mij in Nederland ook tot **Heel-da**, waarna in de loop der tijd tot **Heda**, oude vermelding van **Ede**, zo op een gedetailleerde kaart te zien, ontstaan aan een *stroom* van de **Eem**, in 777 **Hemi**, de afgesloten vorm van **Heel-mi**, ontstaan uit **Heli-mi**, afleiding “mit m-Suffix”, elders eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Hemili**, **Hemele**. De nederzetting heeft (volgens mij) dezelfde herkomst als de meerdere nederzettingen Hedel, Heelden, Helethen (nu Hilden), Edele, Eelde, Elethe, Ethele, enz., zuiver en verminkt overgeleverde namen.

Eel in België, gelegen aan een oorsprong van een Maas-stroom, een *stroom* die zich via via ontlast in de Maas bij **Hedel(e)**, was voorheen **Hele** en **Ele** (zie Gysseling), een oude riviernaam.

Hele en **Ele** werden tot **Heel** en **Eel** (in Duitsland Hehl en Ehl). (Zie mijn kaartjes.)

Eertijds werden **Hele-the, Hele-de** en **Ele-the, Ele-de**, de afleidingen “mit t-Bildung”, tot de klankomwisselingen:

Hethele, Hedele en **Ethele, Edele**.

Hele-de en Ele-de werden ook tot **Heelde** en **Eelde**.

“**Hedeler-wart**, 12. Jh., wüst bei Xanten bei Moers” (zie het *Ortslexikon*), is de

klankomwisseling van **Hele-der-wart**. De herkomst is ‘waard aan een *stroom*, vroeger beschouwd als, aangeduid met **Hele**, *wijd verbreide oude algemene riviernaam*’.

Moers is een stad in de regio **Düsseldorf**, vroeger Meurs geheten.

Vergelijk **Hilden**, ook bij **Düsseldorf** gelegen, in de elfde eeuw **Hele-de** en **Hele-then**

(zie het *Ortslexikon*), hier niet geworden tot **Hedele** en **Hethelen**, maar nabij wel tot **Hedeler-wart!** (Ik heb de plaats eerder besproken.)

“**Hetel-dorf**, 12. Jh., unbekannt mit Bezug zur Steiermark, **Hetilen-dorf**”

(zie het *Ortslexikon*), in 1002 ook **Hedelen-dorp** (zie *Altdeutsches Namenbuch*, p. 161), laat de klankomwisselingen zien van:

Heli-ten-dorf en **Hele-den-dorp**.

De herkomst is ‘nederzetting aan **Heli**, **Hele**’, een *wijd verbreide riviernaam*, afleiding “mit t-Bildung”.

“**Hetlen-stat**, 12. Jh., unbekannt im Bistum Würzburg” (zie het *Ortslexikon*), was eerder

Hetelen-stat, de klankomwisseling van **Hele-ten-stat**.

“**Hethele**, unbestimmt mit Bezug zum Nordwesten, **Hedilla**” (zie het

Ortslexikon), was in oorsprong **Hele-the** en **Heli-da**.

“**Hete-nes-bach**, 9. Jh. wüst bei Brachenheim” en “**Hete-nes-bach**, 9. Jh., unbekannt zu Württemberg” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Heelte-nes-bach**. **Heel-te** is ontstaan uit **Hele-te**.

“**Hedel-scheit**, sehe **Ell-scheid?**” (zie het *Ortslexikon*).

“This **Hedel-scheit** is apparently the origin of the modern-day **Ell-scheid**.” (Zie internet.)

Wikipedia **Ell-scheid**: “Die erste urkundliche Erwähnung unter dem Namen **Hedel-scheit** erfolgte im Jahr 1136.”

“**Ell-scheid** umfasste auch die Ortschaft **Imme-roth**, 1144 **Emund-rode**, 1513 **Emen-raith**, 1666 **Eme-radt**.” De herkomst is **Il-me-roth**, **Eel-me-radt**, ontstaan uit **Ille-me-roht** en **Ele-me-radt**.

Hedel-scheit was eertijds **Hele-de-scheit** > **Hedele-scheit**.

Hele-de-scheit is ‘waterscheididing van **Hele**’, *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Ell-scheid wijst op **Elle-scheid**, in wezen ook **Helle-scheid**.

Ell-scheid/Hedel-scheit ligt in het Rijnland, de Eifel.

Hedel-scheit wordt genoemd in een “Urkundenbuch zur Geschichte der jetzt die preussischen Regierungsbezirke **Coblenz** und **Trier** bildenden mittelrheinischen Territorien”.

In het **Staatsarchiv Koblenz** staat geschreven: **Hel-scheit**, begin dertiende eeuw, ligging onbekend, bij Detzem in **Trier**. (Zie Gysseling.)

Helle, **Hel** is in de bronnen ook **Hele**, **Heel**.

“**Hemele**, 12. Jh., onbestimmt” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Hele-me**, de *wijd verbreide* oude riviernaam **Hele**, hier “mit m-Suffix”.

“**Hemmel-te**, 10. Jh., bei Lastrup bei Cloppenburg, **Himili-the**”
(zie het *Ortslexikon*), is in oorsprong ontstaan uit **Helle-me > Hemmele**

en nog eerder uit **Hili-mi > Himili**.

Een oude naam van Hemmel-te is ook **Himel-te** (zie *Ortslexikon*). **Himili-the** werd dus later tot **Himel-te**.

“**Emmeln-dorf**, 9. Jh., bei Harburg?, **Himelen-dorpe**” (*Ortslexikon*),

was eertijds **Elle-men-dorf** en nog eerder **Hile-men-dorpe**,
nederzetting aan Hile, Elle (Helle), eerder Hila, Ella (Hella), *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam,
stammend van vóór onze jaartelling, hier “mit m-Suffix”.

“**Emmeln**, 12. Jh., bei Meppen, **Eimblem**” (zie het *Ortslexikon*), is bij Wikipedia

Emmeln: “Der Name **Emmeln** wird 1160 erstmals mit dem Namen **Eimblen** urkundlich erwähnt.” (Zie ook kaartje.)

Evolutie: **Elle-men > Emmelen, Emmeln**

Eile-men > Eimelen, Eimlen, waarna als

vanzelf in uitspraak **Eimblen**

“**Eimel-rode**, 11. Jh., bei Frankenberg, **Emmigarothun**” (*Ortslexikon*), was eertijds

Eile-me-rode, geworden tot de klankomwisseling **Eimele-rode**.

Uit **Emmi-ga-rothun** is de L weggefallen, in oorsprong **Elmi-ga-rothun**.

“**Emble-hem**, 12. Jh., bei Lier in der Provinz Antwerpen” (zie het *Ortslexikon*) heeft de volgende evolutie ondergaan:

Elle-me > Emmele, Emle, waarna als vanzelf in uitspraak
Emble

De plaats zou dus eigenlijk **Elleme-hem** moeten heten, naar de herkomst, ‘woonplaats aan **Elle**’, afleiding “mit m-Suffix” van een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Wikipedia: “**Emblem**, vroeger ook als **Emble-hem** gespeld, was een zelfstandige gemeente tot einde 1976.” Emblem is nu een deelgemeente van Ranst.

Dr. J. de Vries schrijft in *Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen* bij Emble-hem: “dus een heem-naam verbonden met de PN Amilo?” De Vries verklaart vele plaatsnamen ten onrechte als afgeleid van een PN. Emblem is in oorsprong genoemd naar een Schelde/Rupel/Nete-*stroom*.

Wat **De Vries** ook mag schrijven, zijn herkomst van Emblem zou altijd onwaar blijken. Hij weet immers niet dat Elle-me ook tot Emmele werd, en bij de samentrekking Emle tot Emble!

“**Emmel-hofen**, 12. Jh., bei Wangen, **Emiln-hovin**” (zie het *Ortslexikon*), was in

oorsprong **Eli-min-hovin**, geworden tot de klankomwisseling **Emilin-hovin**.

Emmel-hofen zou eigenlijk **Elle-me-hofen** moeten heten, naar de herkomst.

“**Immelen-husen**, wüst bei Mühlhausen in Thüringen, **Emelin-husen**”

(*Ortslexikon*), was eertijds **Ille-men-husen** en **Ele-min-husen**.

“**Hemeln**, 9. Jh., bei Münden, **Hemli**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong

Hele-men.

Hemli is de samentrekking van **Hemmili**, klankomwisseling van **Helli-mi**.

“**Hemmers-dorf**, 11. Jh., bei Saarlouis, **Himmers-dorf**” (zie het *Ortslexikon*),
was in oorsprong **Helme-res-dorf** en **Hilme-res-dorf**.

Helme en Hilme zijn ontstaan uit Helle-me en Hille-me. De nederzetting is dus ontstaan aan een *stroom* Helle, Hille, waaraan de nederzetting, dorf, afleiding “mit m-Suffix”.

“**Embry**, ? , Département Pas de Calais” (zie het *Orstlexikon*), wordt
verklaard als “Embry, nach F1564 wohl vordeutsch oder vorkeltisch” (zie het *Ortslexikon*).

De **werkelijke** herkomst is:

Elme-ri > Emme-ri, Emri, waarna als vanzelf in uitspraak
Embri

Naamkundigen verklaren alle plaatsnamen alsof ze zuiver zijn overgeleverd!
Wie zou dat nog willen ontkennen?

“Embry is een gemeente in het Franse departement Pas-de-Calais (regio Nord-Pas-de-Calais. De plaats maakt deel uit van het arrondissement Montreuil. Het dorp had in een ver verleden een meer

Vlaamsklinkende naam: Embriaco of **Embre-ka** (negende eeuw).” Zie Wikipedia.
-ka, -ca, -ke is ook een veel voorkomende afleiding! Embry is genoemd naar de Canche-*stroom*.

“**Emmer-ke**, ein Ortsteil der Gemeinde Giesen im Landkreis **Hildes-heim**, 1146

Embri-ke, 1251 **Embre-ke**” (zie internet).

De herkomst is **Elme-ri > Emme-ri > Emri**, en als vanzelf in uitspraak **Embri**.

De plaats zou nu eigenlijk **Elmer-ke** moeten heten, naar de herkomst!

Bovengenoemde plaats ligt bij **Hildes-heim**, zo ook “**Embeke-husen**, unbestimmt zu **Hildes-heim**” (zie het *Ortslexikon*). De herkomst is **Elme-ke-husen**, in de loop der tijd geworden tot **Emme-ke-husen**, waarna in uitspraak **Embe-ke-husen**.

Emmerin in Nord-Pas-de-Calais, arrondissement Rijsel (Lille), ontstaan aan een Deule-*stroom*, heeft dezelfde herkomst als **Embry**, in oorsprong **Elme-rin** en **Elme-ri** (> Emme-ri, Emri, Embri).

Emmerin was in 1159 **Amerin** (zie Wikipedia). De herkomst is:

Aelme-rin “und im Ablaut dazu stehend” **Elme-rin**

Ael-me en El-me zijn ontstaan uit Ale-me en Elle-me, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Amele** en **Emmele** (bij Emle in uitspraak geworden tot Emble, herkomst van Emble-hem, nu **Emblem**, deelgemeente van Ranst in Vlaanderen).

Amere, **Ammere** en **Emmere**, **Emere**, **Eimere**, **Immere**, *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied, waren in oorsprong:

Aelme-re, **Alme-re** en **Elme-re**, **Eelme-re**, **Eilme-re**, **Ilme-re**.

Hamere, **Hammere** en **Hemmere**, **Hemere**, **Heimere** (**Heymere**), **Himmere** waren in oorsprong: **Haelme-re**, **Halme-re** en **Helme-re**, **Heelme-re**, **Heilme-re** (**Heylm-ere**), **Hilme-re**.

Embre-ville in Picardië, in het département van de Somme, arrondissement Abbeville, is ontstaan aan een Bresle-*stroom*. De herkomst is:

Elme-re > **Emme-re**, **Emre**, waarna als vanzelf in uitspraak **Embre**

“**Embrach**, 10. Jh., bei Zürich, **Imbri-aca**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds

Elme-ri, **Ilme-ri**, in de loop der vele eeuwen, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende

Emme-ri, **Imme-ri**, waarna **Emri**, **Imri**, en als vanzelf in uitspraak

Embri, **Imbri**, hier gevolgd door *-ache*, *-aca* ‘waterloop’.

Bovengenoemde evolutie is *wijd verbreid*!

Het vele Ambri, Ombri en Embri, Imbri was in oorsprong Alme-ri, Olme-ri en Elme-ri, Ilme-ri. Al-me, Ol-me en El-me, Il-me zijn ontstaan uit Alle-me, Olle-me en Elle-me, Ille-me, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen Ammele, Ommele en Emmele, Immele.

“Embrungen, 11. Jh., bei Düsseldorf” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elme-re > Emme-re > Emre**, waarna in uitspraak **Embre**, na toevoeging van het suffix **-ungen**, geworden tot **Embrungen**.

Embrungen heeft dezelfde herkomst als **Amer-ongen**,

voorheen (zie het *Lexicon* van Blok) **Amer-ungen**, eertijds **Aelme-re-**, **Aelmer-ungen**.

Amer-ongen werd ook aangeduid met **Hemer Enge** en **Emmer-ingen** (zie Van der Aa), in

oorsprong **Heelmer-enge** en **Elmer-ingen**. (Mijn gehele onderzoek toont het aan!)

Heme-re is in vele bronnen ook Eme-re, *wijd verbreid*, de afgesleten vorm van Heelme-re, Eelme-re, eerder ontstaan uit Hele-me, Ele-me, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen Hemele, Emele.

De herkomst van Amerongen is:

Aelme-re-ungen “und im Ablaut damit” **Heelme-re-enge** (**Eelme-re-enge**), **Elme-re-ingen**.

De ultieme herkomst is **Ale-me** “und im Ablaut damit” **Hele-me** (**Ele-me**), **Elle-me**, de afleiding “mit m-Suffix”.

Deze herkomst is *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied! Uit onnoemelijk veel plaatsnamen is de L weggefallen, **ONBEKEND in naamkundige kringen!** (Het plaatsnamenbestand in hetzelfde oude taalgebied is enorm groot!)

Er kan nog veel aan het voorgaande worden toegevoegd. (Zie daarvoor mijn volgende werkstuk in wording, ontstaan naar aanleiding van mijn artikel over de herkomst van de naam **Amersfoort**.)

Hele-de, Ele-de werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Hedele, Edele**.

Hele-the, Ele-the werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Hethele, Ethele**.

“Edel-kirchen, 11. Jh., Hof bei Altena bei Halver, **Edelen-kiricha**” (zie het

Ortslexikon), is de klankomwisseling van **Ele-den-kiricha**.

“**Edels-hausen**, 12. Jh., bei Schrobenhausen, **Adeles-husen**” (*Ortslexikon*),

was eertijds **Ale-des-huson** “und im Ablaut damit” **Ele-des-husen**,
‘huizen aan, vàn Ale-, Ele-waterloop’, de *stroom* waaraan de nederzetting is ontstaan.

“**Adilines-wilare**, 10. Jh., unbekannt bei Gossau im Kanton Sankt

Gallen” (*Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ali-di-nes-wilare**.

De plaats zou nu, indien zuiver overgeleverd, **Ale-de-nes-**, **Aelde-nes-**, **Aeldens-weiler**
hebben kunnen heten! Maar men zal nu echter zeker moeten zoeken naar een huidig **Adens-weiler**.

Uit de meerdere (vele) plaatsnamen met **Aden-**, **Ader-**, **Ades-**, dus gevolgd door een tweede
element, is de L weggefallen, in oorsprong **Aelden-**, **Aelder-**, **Aeldes-**, eeuwen daarvoor
ontstaan uit **Ale-den-**, **Ale-der-**, **Ale-des-**.

Bij Springe ligt **Adensen**, in de negende eeuw **Aden-husen** (zie het *Ortslexikon*), de afgesloten
vormen van **Aelden-sen** en **Aelden-husen**, waarbij **Ael-den** eerder **Ale-den** was, indertijd
op meerdere plaatsen óók geworden tot de klankomwisseling **Adelen**.

“**Adelen-tal**, 12. Jh., wüst bei Oberneukirchen nahe Mühldorf” (zie het

Ortslexikon), is de klankomwisseling van **Ale-den-tal**, ‘dal van een *stroom* **Ale**’,
eerder **Ala** of **Alo** of **Ali**.

De plaatsnaam zou, indien er géén tweede element als **-tal** zou zijn gevolgd, nu **Ahlden** heten. De plaats
zou dan via **Ale-den** tot **Aal-den**, **Ahlden** zijn geëvolueerd, dus zuiver zijn overgeleverd.

“**Aden-dorf**, 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht** (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ale-thes-torpe** en **Ale-des-dorpht**, ‘nederzetting aan een *stroom*, vroeger beschouwd als, of aangeduid met **Ale**’, eerder **Ala** of **Alo** of **Ali**. **Aden-dorf** bij Rheinbach was dus in oorsprong **Aelden-dorf**, eerder **Ale-den-dorf**.

“**Ahlden**, 12. Jh., an der **Aller** bei Fallingbostel, **Alo-dun** (2), **Ale-then**, **Al-den**” (zie het *Ortslexikon*), werd hier **niet** tot de klankomwisseling **Athelen**, omdat hier géén tweede element volgde als b.v. **-dorf**. De **Aller**, zijrivier van de Weser, was eerder **Ala-ra**, afleiding “mit r-Bildung” (zie Krahe).

Ale-then-dorf zou VERMINKT zijn overgeleverd in de bronnen als **Athelen-dorf**.

Alo-dun-, **Ale-den-dorf** zou VERMINKT zijn overgeleverd als **Adelen-dorf**.

De plaatsen zouden dan uiteindelijk zijn geworden tot **Atheldorf** of **Adeldorf**, òf **Aden-dorf**, allen **wijd verbreid** in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler!

Vergelijk het hierboven genoemde Aden-dorf, in de negende eeuw Atheles-torpe en Adeles-dorpht.

Alle plaatsnamen met Aelden-, dus gevolgd door een tweede element, werden in de loop der eeuwen tot Aden-. (Zie de vele voorbeelden in mijn volgende werkstuk, waarin ik al het Aden- al behandeld heb.)

“**Adelen-rode**, 11. Jh., wüst bei Eschwege in Hessen” (*Ortslexikon*), was eertijds

Ale-den-rode, ‘rooing aan een *stroom*, vroeger beschouwd als, aangeduid met **Ale**’.

Het zou “**Aden-rode**, 12. Jh., Hof bei Breitenau im Unterwesterwald” (zie het *Ortslexikon*), kunnen zijn, eertijds **Aelden-rode**, eerder **Ale-den-rode**, in de bronnen ook opgetekend als **Adelen-rode**. (Het is te tijdrovend voor mij om dat te gaan uitzoeken.)

“**Adelen-husen**, 11. Jh., wüst bei Freiburg im Breisgau” (*Ortslexikon*), was eertijds

Ale-den-husen, ‘huizen aan een *stroom*’, vroeger beschouwd, zoals alle *stromen* in hetzelfde zo grote oude taalgebied, als **Ale**.....**Alle** en **Elle**, **Ele**, **Eile** (Yle), **Ille**.

Vergelijk “**A-den-husen**, 9. Jh., wüst bei Billingshausen bei Waldeck, **A-don-husen**” (zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Ael-don-husen**, ontstaan uit **Ala-don-huson**.

“**Adilen-burch**, 12. Jh., unbestimmt in **Bayern**” (zie het *Ortslexikon*),

is de klankomwisseling van **Ali-den-burch**, ‘burcht aan een *stroom*, vroeger beschouwd als **Ali**’, ook gespeld als **Ala** of **Alo**.

Men zal naar een plaats **Adelen-burg**, **Adeln-burg** moeten zoeken. En die is er, in **Bayern!**

Adel-burg is een burcht-ruïne, “auch **Adeln-burg** genannt” in **Beieren**, in 1180 “erwähnt als **Adelen-burg**”, gelegen aan de Schwarze Laber, zijrivier van de Donau. (zie internet). **Adilen-burch** zal een oudere vermelding zijn van deze burcht.

Vergelijk **Aal-burg** aan de vroegere oeverwal van de **Alm** (nu de Afgedamde Maas), die eerder **Ale-me**, **Alle-me** en **Ael-me-re**, **Al-me-re** was; waaraan **Op-Andel**, in

1259 **Alle**, en **Neer-Andel**, in 1573 **Neer-Ael**, d.i. **Ale** (zie de bronnen);

waaraan ook **Ale-ste**, **Aalst**, d.i. (zie ook Krahe) **Ale**-waterloop “mit st-Bildung”.

Ale-me en **Alle-me** werden er ook tot **Amele** en **Ammele**, herkomst van het ter plaatse **Amel-royen**, ook **Ammel-roien**.

Aelme-re en **Alme-re** werden er tot **Ame-re** en **Amme-re**, herkomst van de **Amer**, zijstroom van de Alm van vóór de Sint-Elisabethsvloed in 1421, en van het ter plaatse **Amers-oyen** en **Ammers-oyde**. (Amelroyen, Ammel-roien, Amers-oyen, Ammers-oyde is één plaats.)

Naamkundigen in Nederland beseffen niet dat de plaatsen **Alle** en **Ael** (nu Opandel en Neerland), **Aal-burg**, eerder **Al-burch**, en **Ale-ste**, nu **Aalst**, allen ontstaan aan dezelfde *stroom*, de **Alm** (in oorsprong genoemd naar **Ale-**, **Alle**-waterloop “mit m-Suffix”, Ale-me en Alle-me), allen genoemd zijn naar het *wijd verbreide* **Ale, Alle**, een riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling!

Maar er is meer: “Op-Andel wordt (werd) door landlieden ook Op-**Eel** of Op-**Eil** genoemd.” (Zie Van der Aa.) De **Alm-stroom** was dus **Ale, Alle** “un im Ablaut damit” **Ele, Eile**.

“**Eem** of **Eemde** is een oude naam van de rivier de **Alm**.” (Zie Van der Aa.)

Eem-kerk “op tie **Alm**”, 1216 **Eme-kerke** (Gysseling), was eertijds **Eelme-kerke**, ontstaan uit **Ele-me-kerke**.

De rivier de **Eem** of **Eemde** zou dus eigenlijk **Eelm** of **Eelm-de, Eelme-de** moeten heten, naar de herkomst.

De **Alm-stroom** was in oorsprong:

Ale-me, Alle-me “und im Ablaut damit” **Ele-me,.....Elle-me**.

Immers: Aan de **Alm**, tegenover **Alm-kerk**, lag vroeger **Emmik-hoven**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Elmic-hoven**, ‘hoven aan **Elmi**’, met grondvorm **Almi**, waaraan **Almi-futhe**, oude naam (zie Blok) van **Alms-voet** (verdronken).

Zie voor dit alles ook mijn volgende werkstuk: Bij **Amers-foort** zijn precies dezelfde namen te zien, zo ook bij **Amer-voert** aan de Reuzel in Noordbrabant, daar ook **Amel-** en **Emel-fort** geheten, in oorsprong **Ale-me-, Ele-me-fort!**

De **Alm-stroom** was vroeger **Ale-me**, waaraan Neer-**Ael** (nu Neer-Andel), **Ael-burg**, en **Ale-ste** (nu Aalst). Nabij, stroomopwaarts aan de Maas-*stroom*, ligt **Ale-heim**, oude naam (zie Blok) van **Alem**, d.i. ‘woonplaats aan **Ale**’, de Maas-*stroom*.

De Maas is zó duidelijk een **Ale-stroom**! Zie mijn vorige onderzoeken, zie mijn getekende kaartjes.

De oudste naam van **Andel**, in uilla **Analo**, ca. 800 cop. 1170-1175 (zie het

Lexicon van Blok), is de **klankomwisseling** van **Ala-no**.

Men zei vroeger maar wat! **Ik heb vele oude namen bestudeerd**: De L is weggefallen, of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden!

Volgens **prof. Blok** betekent **Analo** ‘aan het bos’, een nederzetting dus, die ook werd aangeduid met **Ale**, **Alle** en **Ele**, **Eile** (zie hiervoor). Waar is hier de logica?

Betekenen de nederzettingen **Alle** (nu Op-Andel) en **Ael** (nu Neer-Andel) ‘aan het bos’?

Betekenen Op-**Eel** of Op-**Eil** (nu Op-Andel) ‘aan het bos’?

“**Analen-burch**, 12. Jh., unbestimmt” (zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling

van **Ala-nen-burch**. Dat is dus hetzelfde als **Ale-nen-burch**.

“**Anola-felde** (2), 8. Jh., unbekannt” (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling

van **Alo-na-felde**, dat is **Ale-ne-felde**, ‘velden aan **Ale**-waterloop’.

“**Andel**, Brabants **Ael**, is ontstaan aan de oeverwal van de **Alm**, maar ligt door verandering van de rivierenloop tegenwoordig aan de Afgedamde Maas” (zie internet).

Andele, “beyde die **Andelen**” (Op-Andel, Neer-Andel), is de klankomwisseling

van **Alne-de**, **Alne-den**, *wijd verbreid* in hetzelfde zo grote oude taalgebied. Zie mijn vorige onderzoeken! De betreffende *stroom* was naast **Alme** ook **Alne**, de afleiding “mit n-Suffix”, in plaats van “mit m-Suffix”. Zo ontstond daaraan de nederzetting **Alne-de**.

Vergelijk de meerdere **rivieren** **Ale** en **Alle**, voorheen **Alne**, in de werken van prof. Krahe en prof. Nicolaisen. Zo was de **rivier** de **Ale** in Pruisen in 1251 **Alna** (zie Krahe), met zij-**rivier** de **Elme** (zie internet)! **Alne** is *wijd verbreid*! Zie mijn onderzoek. **Alne** werd GEWOON ook tot **Anne**.

Andele, ook verkort tot **Andle**, zijn over de grens ook namen van **rivieren**. Zie vorige onderzoek! **Ale-de** en **Alle-de** (ook geworden tot **Adele**..... èn **Addele**, zie volgend onderzoek) werden bij **Aelne-de** en **Alne-de** in de loop der eeuwen tot klankomwisselingen **Aandele** en **Andele**. Al die **rivieren** en nederzettingen **Andele** over de grens betekenen niet **Ande-lo**, ‘aan het bos’.

“**Andelen-dal** (2), 12. Jh., wüst bei Dingelstädt, bei Heiligenstadt” (zie het

Ortslexikon), is de klankomwisseling van **Alne-den-dal**, ‘dal van een stroom **Alne**’. **Alne**, **Alle-ne** is *wijd verbreid*!

“**Andeles** (2), 12. Jh., unbestimmt” (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling

van **Alne-des**.

“**Andel**, 9. Jh., bei Baflo, Provinz Groningen, **Andleda**, **Antlida**, **Andledon**” (zie het *Ortslexikon*), wordt door **prof. Blok** (zie zijn *Lexicon*, met dezelfde oude namen) ten onrechte gelezen als **And-leda**, **Ant-lida**, **And-ledon**, met als verklaring: leda, lida, ledon (?!), ‘**watergang**’, met And ‘**tegenover**, **langs**’.

Mijn uitkomst van intensief **vergelijkend** onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied is:

De namen moeten gelezen worden als **Andle-da**, **Antli-da** en **Andle-don**, afleidingen van de **samentrekkingen** van **Andele**, **Antili** en nogmaals **Andele**.

Die samentrekking is immers over de grens ook zo duidelijk te zien! (Zie mijn vorige onderzoeken, waarin veel meer Andele, Andle.)

De vijf plaatsen **Andilly** in Noord-Frankrijk, eerder **Andili**, waren in oorsprong **Alni-di**.

De twee plaatsen **Antilly** in Noord-Frankrijk, eerder **Antili**, waren in oorsprong **Alni-ti**.

Den Andel is eertijds ontstaan aan de **wijde mond** van de **Hunze-stroom**. Die *stroom* werd vroeger aangeduid met **Alne**, in Groningen met **Alne-de**, aldaar in de loop der eeuwen, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Andele**, **Andle**, met nederzetting **Andle-da**, nu **Den Andel**.

Anladon, ook een oude naam van **Den Andel**, uit de elfde eeuw (zie het *Lexicon* van Blok), moet gelezen worden als, is de VERMINKTE vorm van, **Alna-don**.

Hoe kan **Anladon** “langs of tegenover een watergang” betekenen?!

Enla is in de bronnen **Elna**, te zien in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling, bij de plaats **Elnes**.

Alna-don, afleiding van een *wijd verbreide* oude riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling (zie voor **Alna**, **Krahe** en **Nicolaisen**), werd in de loop der eeuwen, in een tijd dat het besef van riviernamen uit een andere cultuur vervaagde, en allengs geheel verdween, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anladon**, en als zodanig, VERMINKT in de middeleeuwse bronnen, hier in de elfde eeuw, opgetekend.

Het vele **Andelen** over de grens, in Noord-Frankrijk en Duitsland, is de klankomwisseling van **Alne-den**, eerder **Alna-don**.

De **Hunze-stroom** was **Alne**. Aan die *stroom* is in Drenthe de nederzetting **Annen** ontstaan, in 1309 (!) **Anne**, de afgesloten overgeleverde vorm van **Alne**, eerder **Alna**.

Anen, **Annen** en **Ennen**, **Enen**, **Einen** (**Ynen**), **Innen** zijn in mijn onderzoek zo duidelijk de afgesloten vormen van **Aelnen**, **Alnen** en **Elnen**, **Eilnen** (**Ylnen**) **Ilnen**, de samentrekkingen van **Ale-nen**, **Alle-nen** en **Elle-nen**, **Ele-nen**, **Eile-nen** (**Yle-nen**), **Ille-nen**!

Nog duidelijker: **Aelne**, **Alne** en **Elne**, **Eelne**, **Ylne**, **Ilne** werden in de loop der vele eeuwen tot **Ane**, **Anne** en **Enne**, **Ene**, **Yne**, **Inne**, GEWOON TE ZIEN bij bestudering van alle oude namen (b.v. in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling, en, nu ook, in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler), zo ook bij bestudering van de zeer gedetailleerde atlas, wat daarin allemaal TE ZIEN is bij de lokaliseringen aan *stromen*!

Aan die **Hunze-stroom** is eertijds ook **Anloo** ontstaan.

“**Anloo**, 12. Jh., Provinz **Drenthe**, **Analo** ⁽²⁾, **Anlon**, **Anlo**”
(zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ala-no**, **Alnon** en **Alno**.

Prof. Blok verklaart **Anloo** als “op hoger gelegen bos”.

Zie voor veel meer gevonden herkomsten van plaatsnamen in Drenthe, in verband staand met **Annen** en **Anloo**, mijn vorige onderzoeken.

Van Berkel en **Samplonius** schrijven in hun boek *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*, plaatsnamen verklarend in **Drenthe** (zie bij **Annen**):

“De herkomst en betekenis van **Annen** is onbekend. Annen behoort in zijn vorm tot een typisch Drents plaatsnaamtype. Een beperkt aantal plaatsnamen in Drenthe is te verklaren. Maar het merendeel van de plaatsnamen in Drenthe is moeilijk te duiden. Zij kunnen in het licht van de bewoningsgeschiedenis gemakkelijk terugreiken tot in archaïsche tijden. De overlevering in Drenthe begint pas laat en dan treden deze plaatsnamen voor het merendeel al op in de ons bekende vorm.”

Zij noemen **Onnen, Emmen, Ansen, Assen**, enz. Uit al die namen is de L weggefallen!

Onnen was in oorsprong **Olne**, verwant met **Alne**.

Krahe noemt deze oude riviernaam “**Alna, Olna und im Ablaut dazu stehend Elna**” (zie zijn boek *Unsere ätesten Flussnamen*). Onnen is ontstaan aan een zijstroom van de **Hunze** bij Groningen. Zie mijn getekende kaartjes. Vergelijk b.v. Onoz aan de Maas-stroom, voorheen **Olnon**.

Den Andel was in 1475 **Ondel** (zie Van B. en S.). De herkomst is **Olne-de > Onde**.

“**Emmen**, 14. Jh., in der Provinz **Drenthe**, **Amne, Emne**” (zie *Ortslexikon*), is ontstaan uit de volgende evoluties, onbekend zijn in naamkundige kringen:

Alme-ne > Amme-ne, waarna de samentrekking **Amne**

Elme-ne > Emme-ne, waarna de samentrekking **Emne**

De herkomst van **Emmen** is **Alme-ne** “und im Ablaut dazu stehend” **Elme-ne**, genoemd naar de *Slener-stroom*.

De herkomst van **Ansen**, Nedersaksisch **Aansen**, wijst op een eerder **Anne-sen**, in oorsprong **Alne-sen**. De oude naam **Ane-ce** is de afgesloten vorm van **Aelne-ce**.

De herkomst van **Assen** is **Alsa-na, Alsna**, afleiding “mit s-Suffix” van **Alna**.

De evolutie: **Alsa-na, Alsna > Assa-na, Asna**

De herkomst van **Anreep**, eerder **An-repe**, is **Alne-repe**, d.i. **Alne**-‘oever’.

Vergelijk **Anne-crum** of **An-crum**, ca. 1124 **Alne-crumba**, aan de rivier **Ale Water**, in 1176 **Alne**, in Groot-Brittannië (zie Nicolaisen). Zie voor meer, mijn onderzoeken.

Het woord *repe, ripa* is ‘oever’. Het woord *crumba* is ‘kromming’ (van de oever, de *stroom* de *Alne*).

Prof. Blok verklaart **Anreep** als “op de oever”.

Stromen in Drenthe werden vroeger beschouwd als **Ale**, **Alle**, enz. zo toont mijn onderzoek aan, met meerdere afleidingen. Zie daarvoor mijn eerdere onderzoeken, mijn getekende kaartjes. (Ik ga hier niet alles opnieuw aantonen.)

Nu weer terug naar **Andel** in Noordbrabant, **vervolg van blz. 65**.

Op een oude kaart wordt **Op-Andel** aangeduid met **Anle**, de klankomwisseling van **Alne**. Vergelijk **Elnes** aan de Aa in Pas-de-Calais, voorheen **Elne**, maar ook **Enla**, **Enele** en **Henli-aco** (zie Gysseling), de klankomwisselingen van **Elna**, **Ele-ne** en **Helni-aco**.

Men zei ‘soms’ maar wat in de middeleeuwen! De namen werden als zodanig braaf in de bronnen opgetekend.

Het nabije **Neder-Hemert**, voorheen **Hamer-the** en **Hemmer-the** (zie Van B. en S.), was eertijds **Haelmer-the** “und im Ablaut damit” **Helmer-the**, **Heelmer-te** (op hetzelfde neerkomend als **Aelmer-the** “und im Ablaut damit” **Elmer-the**, **Eelmer-the**), zo op een oude kaart te zien, ontstaan aan de **Alme-**, **Eelme-stroom**.

De betreffende **Alme**, zijstroom van de Maas, is in de bronnen ook **Halme**. **Aelme** komt op hetzelfde neer als **Haelme**, ontstaan uit **Ale-me** en **Hale-me**, afleiding “mit m-Suffix”, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Amele** en **Hamele**.

Plaatsen, Huizen **Emer**, **Hemer** in Nederland (om nog maar te zwijgen over de grens) werden ook aangeduid met **Emele**, **Hemele**, de klankomwisseling van **Ele-me**, **Hele-me**. Zie mijn volgende onderzoek, ontstaan n.a.v. de herkomst van Amersfoort.

Neder-Hemert ligt bij Zaltbommel, waar eertijds nog de **Alm** stroomde. “De **Alm** stroomde ook door de Bommelerwaard, vóór 1200 verzand.” (Zie internet.)

Ook het nabije **Eten** of **Eethen** komt nog in aanmerking, gelegen aan een **Alm-stroom**, zo op een oude kaart te zien. De Alm was eertijds ook (zie eerder) **Eelme**.

Eten was voorheen ook **Etten**, en in 850 cop. eind 11e e **Ati-na** (zie het *Lexicon* van Blok).
De herkomst is:

Aelti-na “und im Ablaut damit” **Elte-ne**, **Eelthe-ne**, de afleiding “mit t-Bildung” (in plaats van “mit m-Suffix”).

De evolutie: **Elte-ne**, **Eelthe-ne** > **Ette-ne**, **Ethe-ne**, waarna **Etten**, **Eethen**

De evolutie: **Ali-ti**, **Ael-ti-na** > **Ati-na**

“**Adeles-huson**, 8. Jh., wüst bei Varenholz umweit der Weser, **Etheles-husen**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ale-des-huson “und im Ablaut damit” **Ele-thes-husen**.

“**Adales-heim**”. ???” (zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling

van **Ala-des-heim**, ‘woonplaats aan **Ala**’, de *wijd verbreide*

oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling. **Waarom zien naamkundigen dat niet?**

De plaats zou eigenlijk **Ale-des-heim** moeten heten, zoals **Ale-heim**, oude naam van Alem, aan de *Maas-stroom* in Noordbrabant.

Als de naam zuiver zou zijn overgeleverd, dan zou de plaats nu **Aeldes-**, **Ahldes-heim** zijn geheten.

Bij **Adales-heim** moet gezocht worden naar een plaats **Adels-heim**. **En die is er!**

“**Adels-heim**, 8. Jh., bei Tauberbischofsheim, **Adalo-tes-heim**”

(zie het *Ortslexikon*), laat de klankomwisseling zien van **Ala-do**.

Adalo < **Ala-do**

Adala < **Ala-da**

Adili < **Ali-di** (zie eerder **Adili-nes-wilare**).

De **stroom**, waaraan deze nederzetting is ontstaan, werd eertijds aangeduid met **Alado**, waaraan de nederzetting **Alado-tes-heim** ontstond, de afleiding “mit t-Bildung” van **Alado**.

Er staan, als voorbeeld, slechts enkele pagina's van het *Altdeutsches Namenbuch* van **Ernst Wilhelm Förstemann** (1822-1906) op internet.

Hier volgen enkele plaatsnamen. Na dit teken < (d.i. ontstaan uit) geef ik mijn gevonden herkomst.

Adele-geres-thorp < **Ale-de-geres-thorp**

Edele-geres-torp < **Ele-de-geres-torp**

Adhal-geras-thorp < **Ala-dha-geras-thorp**

Dit zijn aanduidingen voor één plaats. De laatste is de oudste vermelding.

De nederzetting is genoemd naar een *stroom* **Ale-de**, eerder **Ala-dha**, “und im

Ablaut dazu stehend” **Ele-de**, met afleiding **-ge** (**-gere**, **-geres**),

gevolgd door **thorp**, ‘nederzetting’.

Een afleiding met **-geres** is ook te zien in: **“Ammersch-wyl**, 8. Jh.,

Kanton Thurgau, **Amal-geris-wilare**, **Amal-geres-wilare**,
Amal-keres-wilare” (zie het *Ortslexikon*). De herkomst is **Ala**-waterloop “mit m-Suffix”:

Ala-ma > Amala

Deze klankomwisseling is *wijd verbreid*!

Zo ontstond **Amala-**, **Amal-geres-wilare**.

Ammersch-wyl is de afgesloten overgeleverde vorm van **Almersch-wyl**, eerder **Alme-resch-wyl**.

Al-me is ontstaan uit **Alle-me**, op vele plaatsen eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Ammele**, bij **Amle** als vanzelf in uitspraak geworden tot **Amble**.

Een afleiding met **-ges** is te zien in **“Iglas-reuth**, 12. Jh., in der Oberpfalz ?,
Igel-ruit, **Igels-ruti**” (zie het *Ortslexikon*).

Igeles-ruti is de klankomwisseling van **Ille-ges-ruti**.

Iglas-reuth was eertijds **Ila-gas-reuth > Igalas-**, **Iglas-reuth**. Zie voor méér **Ille-ge**, **Ele-ge > Igele**, **Egele**, mijn volgende werstuk!

Nog een plaats uit het *Altdeutsches Namenbuch*:

Ettiles-husen < **Elli-tes-husen**

Ete-les-husen < **Ele-tes-husen**

Etheles-huson < **Ele-thes-huson**

Nog twee namen:

Adeles-felt < **Ale-des-felt**

Adiles-berg < **Ali-des-berg**

Nu weer een geheel andere interessante riviernaam:

“Inde (F.), 7. Jh., ein **Nebenfluss** der **Roer** mit Kornelimünster bei Aachen, quod est

silva Ardenna, **Inda, Hinda** (Ind-ensis, Ynd-ensis, End-ensis, Ind-ensi)” (zie het *Ortslexikon*), was eerder:

Ine-da, Hine-da, eertijds **Ilne-da, Hilne-da** (eerder Ined-, Yned-, Enned- < Ilned-, Ylned-, Elned-). Il-ne, Hil-ne is ontstaan uit Ille-ne, Hille-ne, **Ila-na, Hila-na**.

Vergelijk het eerdere **Heine-de, Hene-de** aan de **Innerste**, in oorsprong **Hylne-de, Heelne-de**, op hetzelfde neerkomend als **Hilne-de**.

Vergelijk de rivier de **Inde** (Iende), eertijds **Ilne-de**, met **“Indel-hausen** Speth HLdT” (zie *Ortslexikon*).

Indele is de klankomwisseling van **Ilne-de**.

Indel-hausen ligt aan de Donau-stroom de Grosse Lauter, ten westen van **Ulm**, bij Hayingen, in de twaalfde eeuw **Undil-husen** (zie internet).

Undili is de klankomwisseling van **Ulni-di**.

Ulle, in Nederland en Vlaanderen **Oele**, is een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, thuishorend in de **Ala-Reihe** ‘van Krahe’: **Ale, Alle, Ole, Olle, Ulle** en **Elle, Ele, Yle, Ille**.

Ulm, aan de Donau, bij de monding van de **Iller**, is **Ul**-waterloop “mit m-Suffix”,

Ulle-me werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Ummele**.

Ulme-ne, Ulme-re werd in de loop der eeuwen tot **Umme-ne, Umme-re**.

Ook **Ulle-ne**, **Ul-ne**, de afleiding “mit n-Suffix”, is *wijd verbreid*, in Nederland en Vlaanderen **Oele-ne**, **Oel-ne** (> Oene).

Ana, **Anna**, **Ona**, **Onna**, **Unna** en **Enna**, **Ena**, **Eyna**, **Inna**
zijn de afgesleten overgeleverde vormen van
Aelna, **Alna**, **Oolna**, **Olna**, **Ulna** en **Elna**, **Eelna**, **Eylna**, **Ilina**.

Het zijn de **samentrekkingen** van **Ala-na**, **Alla-na**, **Ola-na**, **Olla-na**, **Ula-na** en
Ella-na, **Ela-na**, **Yla-na**, **Ila-na**.

Zie voor héél véél meer: mijn vorige onderzoeken!

De evoluties:

Alne-de > **Andele**, Andle

Alni-di > **Andili**, Andli

Alni-ti > **Antili**, Antli

Olne-de > **Ondele**

Ulni-di > **Undili**

“und im Ablaut dazu stehend”

Elne-de > **Endele**

Elne-te > **Entele**, Entle

Ilne-de > **Indele**

Elne-den werd tot de klankomwisseling **Endelen**, de Duitse plaats **Endeln**, gelegen
aan de Lippe-*stroom* boven Dorsten. De plaats heeft dezelfde herkomst als plaatsen **El-den**.
Zie voor het vele **Andelen**, **Andel**, **Andl**, mijn vorige onderzoek.

Endlau, samentrekking van **Endel-au**, was eerder **Endele-au**, de klankomwisseling van **Elne-de-au**. De plaats ligt aan de Donau bij Osterhofen.

“**Endil-steten**, 11. Jh., wüst bei Geisenfeld in Oberbayern, **Endil-steden** (**Andilin-statin**)” (zie het Ortslexikon), was eertijds **Elni-di-steten**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Endili-steten**.

Andilin is de klankomwisseling van **Alni-din**.

Andilin-statin was in oorsprong **Alni-din-statin**. Nogmaals, **zie voor véél meer**: mijn vorige onderzoeken!

Elne-ten werd tot **Entelen**, **Entlen**, rivier in Zwitserland, zijrivier van de Kleine **Emme**, dat eigenlijk **Elme** zou moeten heten, ontstaan uit eertijds ingewikkelder vorm. Zie mijn onderzoeken.

Elne-ter werd tot **Enne-ter**, **Enter** aan de Regge-stroom in Salland, Overijssel. Hier zou nog heel veel aan toe te voegen zijn. Zie mijn vorige onderzoeken.

“Bei **Entle-buch** mündet der **Elleg-bach** in die **Entlen**.” (Zie internet.)

Elleg-bach is ‘beek van **Elle**’.

Elne is de samentrekking van **Elle-ne**. **Elne-te**, de afleiding “mit t-Bildung”, werd hier tot **Entele**, **Entle**, maar elders ook tot **Enne-te**, **Ente**.

Ante, **Ande** of **Ente**, **Ende** is een riviernaam!

De herkomst is **Alne-te**, **Alne-de** of **Elne-te**, **Elne-de**.

Ant-werpen, eerder **Ande-werpen**, is naar die **riviernaam** genoemd, in oorsprong een afleiding van **Alna**. Het meerdere **Annet** is de afgesloten vorm van **Alnet**! Hier zou nog veel aan toe te voegen zijn! (Een andere keer?) Zie ook mijn vorige onderzoeken.

“**ANDA**, in **Flussnamen**, F45, Stammerklärung (Z.B. Drusandra 10. Jh.)” (zie het *Ortslexikon*).

“**ANDER**, ? , zweite, andere, E150, Stamerklärung” (zie het *Ortslexikon*). Hierna volgen vele plaatsnamen met **Ander-** (en **And-**), in mijn onderzoek eerder **Anne-der**, eertijds **Alne-der**, o.a. de herkomst van **Ander-lecht**.

“**Endl-hausen**, 10. Jh., bei München, **Ennil-husa**, **Enil-husa**” (*Ortslexikon*), was eerder **Endele-hausen**, klankomwisseling van **Elne-de-hausen**.

Ennil-husa en Enil-husa zijn ontstaan uit **Ennili-husa** en **Enili-husa**.

Ennili-husa is de klankomwisseling van **Elli-ni-husa**.

Enili-husa is de klankomwisseling van **Eli-ni-husa**.

Elli-ni-husa werd bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, in de loop der eeuwen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Ennili-husa**, en als zodanig, dus **verminkt**, in de middeleeuwse bronnen, **hier in de tiende eeuw**, opgetekend.

Vergelijk **Enili** met **Enele**, oude naam van **Elnes** aan de rivier de Aa in Pas-

de-Calais (zie Gysseling). **Enele** is de klankomwisseling van **Ele-ne**, eerder Eli-ni.

Vergelijk ook **Elene**, aan een Schelde-*stroom* onder Gent, in 1184 **Elne** (zie Gysseling). Zie mijn getekende kaartje.

Elnes bij Saint-Omer was in 1171 **Enla**, in 1175 **Enele**, in 1171 **Henli-aco**, in 1175 **Elne**, en in 1175 **Helne** (zie Gysseling).

Alleen **Elnes**, en de oude vermeldingen **Elne** en **Helne** zijn **zuiver** overgeleverd.

Enla, **Enele** en **Henli-aco** zijn echter **VERMINKT** overgeleverd in de middeleeuwse bronnen!
En dat is met vele oude namen het geval, **ONBEKEND** in naamkundige kringen!

Enla was in oorsprong **Elna**.

Enele was in oorsprong **Ele-ne**.

Henli-aco was in oorsprong **Helni-aco**.

“**Endlu-veldes**, 12. Jh., unbestimmt im Nordwesten” (zie het *Ortslexikon*), was eerder **Endelu-veldes**, de klankomwisseling van **Elne-de-veldes**.

Endel-warf ligt aan een Weser-*stroom* bij Butjadingen, eerder **Endele-warf**, de klankomwisseling van **Elne-de-warf**.

Nu volgt een tekst, die al eerder in dit schrijven was aangebracht.

“**Ill** (F.), 8. Jh., ein **Nebenfluss** des Rheines im Elsass, **Illa, Hilla, Ylla** (gen. **Ille, Hilla, Illa**, öfter **Ylla, Alsa**)” (zie het *Ortslexikon*). Elders was dat **Ila, Hila, Yla**.

Illa, Ylla of **Ila, Yla (Eyla)** is ook **Hilla, Hylla** of **Hila, Hyla (Heyla)**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, met vele afleidingen, verwant met, ja eigenlijk op hetzelfde neerkomend als **Ella** en **Ela**, ook **Hella** en **Hela**.

“**Ihle** (F.), 12. Jh., **Nebenfluss** der Elbe in Sachsen, **Ila-ha** (2), **Ila, Hyle** bzw. **Hila**” (zie het *Ortslexikon*).

Ihle-ne werd bij **Ihl-ne** tot **Ihne, Ihn**, zoals, nogmaals:

“**Ihn**, 12. Jh., bei Saarlouis, **Inna**” (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Ilna**, de samentrekking van **Ila-na**, de afleiding “mit n-Suffix” van de *wijd verbreide* oude *algemene* rivier-naam, stammend van vóór onze jaartelling, **Ila**.

Ina, een oude naam van de **Inn** (zie het *Ortslexikon*), grote zijrivier van de **Donau**, is de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilna**.

Ila-sa werd tot **Isala**, de IJssel!

Ila-sa, afleiding “mit s-Suffix”, werd eertijds niet alleen tot de klankomwisseling **Isala**

(op meerdere plaatsen!), maar óók tot **Ilsa**, *wijd verbreid!*

Ilsa-ra werd in de loop der eeuwen, bij **vlugge** en **vluchtige** aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende,

het *wijd verbreide* **Isa-ra**, **rivieren** en nederzettingen aan *stromen*.

Ilsa-na werd in de loop der eeuwen, bij **vlugge** en **vluchtige** aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende,

het *wijd verbreide* **Isa-na**, **rivieren** en nederzettingen aan *stromen*.

“**Isar** (F.), rechter **Nebenfluss** der Donau, **Isa-ra**, **Isa-ros** bzw, **Isa-ras**, **Ysa-ra**, **Isu-ra**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ilsa-ra (Ilse-re), **Ilsa-ros** (Ilse-res), **Ylsa-ros**, **Ylsa-ras** (Ylse-res), **Ylsa-ra** (Ylse-re) en **Ilsu-ra** (Ilse-re).

Ylsa-ra > **Ysa-ra** is de herkomst van de rivier de **IJzer** in Vlaanderen.

De **Isar**, ontstaan uit **Ilsa-ra**, zou eigenlijk **Ilse-re**, **Ilser** moeten heten, naar de herkomst!

Waarom willen naamkundigen **Isa-ra** verkláren?

Uit **Isa-ra** is zó duidelijk de **L** weggevallen, in oorsprong **Ilsa-ra**!

“**Isen-gau**, 8. Jh., Gau zwischen **Isar** und **Inn** um die **Isen** (Nebenfluss des Inns), **Isa-na-chowe**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilsa-na-chowe**, dat is ‘gau vàn **Ilsa**’, afleiding “mit n-Suffix”! De **Inn** was **Ilina**!

Hoe is het mógelijk dat alle naamkundigen niet zien, dat uit het zéér

vele **Isa-na**, **Isan**, **Isen** de L is weggefallen?

Dat ook een geleerde als **prof. dr. Hans Krahe** dat niet heeft gezien! De oorzaak is: Men denkt niet over de namen na. Men wil alleen maar verkláren! Men neemt de oude namen zoals ze zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen, **riviernamen stammend van VÓÓr** onze jaartelling!!!

Krahe noemt op p. 37 van *Unsere ältesten Flussnamen* **Alsa, Elsa, Ilsa**.

Hij noemt de **rivier**-namen **Alsi-na** en **Elsa-na**!

En niemand vraagt zich af:

Waar is **Ilsa-na** gebleven? Zou dat soms de

herkomst kunnen zijn van **Isa-na**?

Alsi-na en **Elsi-na** liggen gemakkelijker in de mond dan
Ilsa-na! (Spreek uit Ielsa-na.)

Men moet bij **vlugge** en **vluchtige** aanduiding van **Ilsa-na** echt
zijn best doen om de **L** in de naam te behouden!

Hebben onze voorouders in al die eeuwen hun best gedaan met deze afleiding van één van onze oudste
riviernamen, stammend van vóór onze jaartelling?

Op pagina 37 van *Unsere ältesten Flussnamen* staat ook de rivier de “**Ilse**, rechter **Nebenfluss**

der Oker, 1108 **Ili-si-na**, mit Ort **Ilsen-burg**, alt

Il-si-ne-burg”. Zie mijn getekende kaartjes.

Er is dus **Ilse-ne**. Er was gewoon **Ilsi-na**, ontstaan uit **Ili-si-na**.

Het is toch **zonneklaar** dat er ook **Ilsa-na** is geweest?

Ja ook **Ilsa-ra**.

Ili-si **Krahe** heeft niet beseft dat niet alleen tot **Il-si**, **Ilse** werd, maar eertijds

elders ook tot de klankomwisseling **Isili**, **Isli**, waarna **Isle**, nu de meerdere
namen **Issel** of **Isel**, **Izel** of **IJssel**, ook geschreven als **IJsel**, namen van rivieren en van
nederzettingen aan *stromen*.

Ilse-burg aan de Ilse staat ook in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler:

“Ilse-burg, 10. Jh., an der **Ilse** bei Wernigerode, **Ilsi-ne-burg**, **Ilse-ne-burg**, **Hilsi-ne-burg**, **Hilsy-ne-burg**, **Eli-se-na-burg**, **Hilli-si-ne-burch**, **Hilsi-na-burg**, **Hese-ne-burg**, **Ely-sy-no-burg**, **Hilsi-ni-burg**.”

Eli-se, **Hilli-se**, **Hese** en **Ely-sy** vallen op. Ook hier blijkt weer dat **Hil-se** is ontstaan uit **Hille-se**!

De rivier-naam is afgeleid “mit s-Suffix”, gevolgd door “mit n-Suffix”, van de *wijd verbreide* oude

algemene riviernaam **Illi**, **Hilli** en **Eli**, **Heli**.

Hier ontbreken **Yli** en **Hyli**.

De rivier-naam **Ele**, in de bronnen ook **Ille**, is hier gespeld als **Eli** en **Ely**.

Illi is te zien in de oude naam van de rivier de **Ilse** zelf, n.l. **Ili-si-na** (zie Krahe).

Hese-ne-burg is de afgesleten overgeleverde vorm van **Heelse-ne-burg**, ontstaan uit **Hele-se-ne-burg**.

Hele is in de bronnen vaak **Heli**, op hetzelfde neerkomend als **Hilli**, zoals b.v. te zien in de oude afgesleten namen van **Himmels-thür**. Zie eerder.

De afleidingen zijn hier **Illi-si-ne**, **Hilli-si-ne** en **Eli-se-na**, **Hele-se-ne**, de laatste naam via **Heelse-ne** geworden tot **Hese-ne**.

De namen werden elders bij **Ilsi-ne**, **Hilsi-ne** en **Eelse-ne**, **Heel-se-ne** veelal tot **Isi-ne**, **Hisi-ne** en **Ese-ne**, **Hese-ne**, te zien in vele oude vermeldingen in de middeleeuwse bronnen, als **Isin-**, **Hisin-** (later **Isen-**, **Hisen-**) en **Esen-**, **Hesen-**.

Een oude naam van Ilse-burg is ook nog “**Hsyne-burg (!?)**” (zie het *Ortslexikon*). Ik denk dat die naam gelezen moet worden als **Heyne-burg** < **Heylne-burg**.

Hyli of **Heyli** ontbreekt dus niet! **Heylne** is ontstaan uit **Heyle-ne**, **Hyli-ni**.

“**Isan-dal**, 8. Jh., bei Heidelberg” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilsan-dal**, eerder **Ilsa-na-dal**, ‘dal van **Il-sa**’, ontstaan uit **Ila-sa** (óók geworden tot de klankomwisseling **Isala**, de rivier de **IJssel**), de oude *algemene rivier*-naam **Ila**, stammend van vóór onze jaartelling, **OVERAL TE ZIEN** in hetzelfde grote oude taalgebied! **Isan-** is *wijd verbreid*, in vele plaatsnamen.

Het zéér vele **Isen-** zou eigenlijk **Ilsen-** moeten zijn, immers ontstaan uit **Isa-na** < **Ilsa-na**.

Ook de **Waal-stroom** in Nederland was **Ilsa-na, Ilsan, Ilsaan**.

De plaats **Ilsaan-dra** is ervan afgeleid, in de loop der eeuwen, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen,

geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Isaan-dra**, en als zodanig, dus verminkt, in de middeleeuwse bronnen, in de negende eeuw, opgetekend, later **Isen-dra**, **Ysen-der** en **Ysen-doren** (d.i. Ysen-deren), oude namen (zie Van Berkel en Samplonius) van

IJzendoorn.

Van Berkel en Samplonius schrijven bij IJzendoorn: “Niet uit het Germaans te verklaren. Misschien oorspronkelijk een oude waternaam **îsandrô*- ‘de zich heftig en snel bewegende’.” Prof.Blok heeft geen verklaring. Hoe vaak heb ik dat al gelezen: “heftig bewegend”.

De **Waal-stroom** was **Il-sa-na**, maar ook **Il-na, Ilne**, in de loop der tijd geworden, zoals ook overal elders in hetzelfde grote oude taalgebied, tot **Ine**, 996 kopie 2e helft 12e eeuw, in

1280 en 1316 **Op- en Neder-Inen**, nu beter bekend als **Op- en Neer-IJnen**, naar de oude naam **Yne**, de afgesleten vorm van **Ylne**.

Op-IJnen en **Neer-IJnen** zijn genoemd naar de *wijd verbreide* oude

algemene riviernaam **Ila Yla**, stammend van vóór onze jaartelling,

hier met de afleiding “mit n-Suffix”, **Ila-na**, **Yla-na**, bij de **samentrekking** **Ilna**, **Ylna**

afgesleten overgeleverd als **Ina**, **Yna**, in de bronnen opgetekend als **Ine**, **Yne**.

Van Berkel en Samplonius: “**IJnen** is onverklaard. Gysseling gaat uit van Indo-Europees *Einâ* bij de wortel *ijen-* > *ein-* ‘schitterend’.” Prof. Blok heeft geen verklaring.

De familienaam Van **Eyns-bergen** wijst op een eerder **Eynes-bergen**, in oorsprong **Eylnes-bergen**.

Vele plaatsnamen in Europa hebben dezelfde herkomst. **Op-** en **Neder-Inen** hebben dezelfde

herkomst als de **Inn**, grote zij-rivier van de **Donau**, met oude vermeldingen (zie *Ortslexikon*) **Ina**, **Ine**, **Innen**, **Inus**, **Innus**, in oorsprong **Ilna**, **Ilne**, **Ilnen**, **Ilnus**.

De **Inn** was voorheen óók **Aenus**, **Aeni**, **Ennus**, **Hin**, **Ein**, **Enus** (zie het *Ortslexikon*), eertijds **Aelnus**, **Aelni**, **Elnus**, **Hilne**, **Eilne** (**Ylne**), **Eelnus**.

Hien aan de Waal-stroom, 1134 **Hin** (zie het *Lexicon* van Blok), heeft dezelfde

herkomst als **Ine**, nu **Op-** en **Neer-IJnen**, èn als de rivier de **Inn**, voorheen **Hin**.

Hila-na, **Ila-na**, later **Hille-ne**, **Ille-ne**, werd bij de **samentrekking** **Hilne**, **Ilne** (spreek uit **Hielne**, **Ielne**), in de loop der eeuwen tot **Hine**, **Ine**.

Van Berkel en Samplonius: “De herkomst en betekenis van **Hien** is onbekend. Misschien **Kewôs* bij de Indo-Europese wortel (*a*)*kew* ‘schitterend, uitbuigend’.” Prof. Blok heeft geen verklaring.

De herkomst van **Hinn-oya**, eiland in **Noorwegen**, is ontstaan uit:

Hilna > Hinna, waarna **Hinn**.

In het Oud Noors heette het eiland **Hinn**. Het woord **oya** ‘eiland’, werd er later aan toegevoegd.

Het eiland is genoemd naar het *wijd verbreide* **Hila** in Europa, hier met de afleiding “mit n-Suffix”, **Hila-na**, **Hilna**.

De herkomst van **Hisar-oy**, ook een eiland in **Noorwegen**, is ontstaan uit:

Hilsa-ra > Hisa-ra, waarna **Hisar**.

Hil-sa is ontstaan uit **Hila-sa**, de afleiding “mit s-Suffix” (elders eertijds ook geworden tot de klank-omwisseling **Hisala**, waarna **Hisla**, oudste naam van de **IJssel** in Nederland).

Het eiland zou eigenlijk **Hilsar-oy** of **Hilser-oy** moeten heten, naar de herkomst.

De herkomst van **Hidra**, een groot eiland in **Noorwegen**, tot het jaar 1918 gespeld als

Hitte-ro, is ontstaan uit:

Hilda-ra, Hilte-ro > Hida-ra, Hitte-ro.

Hil-da, Hil-ta is ontstaan uit **Hila-da, Hila-ta**, de afleiding “mit t-Bildung”.

Het eiland zou eigenlijk **Hildra** (spreek uit Hieldra) moeten heten, naar de herkomst.

De herkomst van **Hitra**, eveneens een groot eiland in **Noorwegen**, tot 1918 gespeld als

Hitte-ren, is ontstaan uit:

Hilta-ra > Hita-ra, waarna **Hitra**.

Hil-ta is ontstaan uit **Hila-ta**, de afleiding “mit t-Bildung”. Het eiland zou eigenlijk **Hiltra** (spreek uit Hieltra) moeten heten, naar de herkomst.

Er is heel veel **Helle** aan de kusten van Europa! **Helle**, eerder **Hella**, komt op hetzelfde neer als **Hila**, te zien aan de kust van **Noorwegen**!

“**Hissan**-thorpe, 12. Jh., unbestimmt in Westfalen” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten overgeleverde vorm van **Hilsan**-thorpe, eerder **Hilsa-na**-thorpe, ‘nederzetting aan **Hilsa**’. **Hilsa** is ontstaan uit **Hila-sa**, de afleiding “mit s-Suffix”, eertijds ook geworden tot de klank-omwisseling **Hisala**, **Hisla**, de oudste naam van de rivier de **IJssel**.

“**Hilsen**-heim, 9. Jh., bei Schlettstadt im Elsass, **Hiltes**-heim, **Hilz**-heim” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, gelegen in het *stroom*-gebied (vele *stroompjes*!) van de Rijn-stroom de **Ill**, in de achtste eeuw **Illa**, **Hilla**, **Hyla** en **Hila** (zie het *Ortslexikon*).

Hilse en **Hilte**, **Hilde** zijn ontstaan uit **Hille-se** en **Hille-te**, **Hille-de**, géén persoons-naam, maar de oude *algemene* **riiviernaam** **Hila**, **Hille**, ook **Hyla**. Dat alles blijkt uit vele vergelijkingen! Kijken naamkundigen wel eens in het register van een atlas met vele duizenden plaatsnamen? Nee! Alle plaatsnamen, die ik in dit schrijven noem, kunnen nog met vele precies dezelfde plaatsnamen worden aangevuld.

Hille-se werd ook tot de klankomwisseling **Hissele**, **Hisle**, herkomst van o.a. de **IJssel**.
Hille-te werd ook tot de klankomwisseling **Hittele**. (Zie hierna.)
Hille-de werd, maar in mindere mate, ook tot **Hiddele** (**Hiedele**)

De afleiding **Hitteler**, **Hiedeler**, is de herkomst van de naam **Hitler**, **Hiedler**.

Il-se en **Il-te**, **Il-de** zijn ontstaan uit **Ille-se** en **Ille-te**, **Ille-de**, afleiding “mit s-Suffix” en “mit t-Bildung” van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ila**.

Ille-se werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Issele**, **Isle**, herkomst van o.a. de **IJssel**.

Ille-te werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Ittele**. (Zie eerder.)

Ille-de werd eertijds, maar in mindere mate, ook tot **Idele**. (Zie eerder.)

“**Hils-bach**, 8. Jh., bei Sinsheim, **Hile-res-bach**, **Hille-ses-bach**, **Hilris-pach**” (*Ortslexikon*), is genoemd naar de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Hila**. Ook **Hillerse** aan de **Leine-stroom** is niet naar een PN genoemd!

Hils-bach ligt aan de **Elsenz/Hilsbach**, een flinke zij-*stroom* van de Neckar, ten westen van Heilbronn, alwaar ook, aan dezelfde *stroom*, **Ittlingen** en **Immel-häuser**, enz., zijn gelegen, ontstaan uit **Ittele-ingen** < **Ille-te-ingen** en **Immele-** < **Ille-me-häuser**.

“**Hiddesen**, 14. Jh., in Detmold in Lippe, **Hilden-sen(!)**” (zie *Ortslexikon*)

(het uitroepteken is niet van mij) zou eigenlijk nu **Hilde-sen** moeten heten, maar niet voor naamkundigen. Die verklaren deze plaatsnaam als genoemd naar de PN **Hiddi**!

De nederzetting is genoemd naar de *riviernaam* **Hille**, de afleiding **Hille-de**, geworden tot **Hil-de**.

Nogmaals:

“**Hilden**, 11. Jh., bei Düsseldorf, **Heldein**, **Hele-de**, **Hel-de-ne**, **Hele-then**” (zie het *Ortslexikon*), laat weer zien dat het vele **Hilde** niet een PN is. De nederzetting is genoemd naar de oude *algemene* *riviernaam* **Hille**, **Hele**, **Helle**, *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied, eerder **Hila**, **Hela**, **Hella** of **Hili**, **Heli**, **Helli**.

Hele-de en **Hele-the** werden elders tot de klankomwisselingen
Hedele en **Hethele**.

Naamkundigen verklaren **Hildes-heim**, *niederdeutsch* **Hilmessen**, voorheen **Hildin-heim**, **Hilde-nes-heim**, **Hilte-nes-heim**, **Hille-nes-heim** en **Heylden-se castrum** (zie het *Ortslexikon*) als genoemd naar de PN **Hilden**.

De plaats is genoemd naar **Hille**, **Hyle**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, eerder **Hila**, **Hyla** of **Hili**, **Hyli**, hier de **Leine-stroom** de **Innerste**. **Hil-me** in **Hilmessen**, was eerder **Hille-me**, de afleiding “mit m-Suffix”.

“**Hidden-sen**, 14. Jh., wüst wohl in Blomberg in Lippe, **Hyden-husen**”

(*Ortslexikon*), was eertijds **Hilden-sen** en **Hylden-husen** (spreek uit Haylden-husen).

Hil-de en Hyl-de zijn ontstaan uit Hille-de en Hyle-de, eerder **Hila-da** en **Hyla-da**.

“**Hiddesen**, 11. Jh., wüst bei Elsungen bei Wolfshagen, **Hiddes-husen**, **Hittes-husen**” was in oorsprong **Hildes-**, **Hiltes-**, ontstaan uit **Hille-tes**, **Hille-des**, afleiding “mit t-Bildung” van een oude *algemene* riviernaam. Enz.! Uit heel veel plaatsnamen is de L wegge gevallen!

Vergelijk een eerder **Hiddesen**, voorheen **Hilden-sen** (zie het *Ortslexikon*).

Het vele **Hiddinc-**, **Hidding-**, in de bronnen ook **Heydinc-**, **Heyding-**, **Heddinc-**, is niet naar een PN Hiddi genoemd, maar in oorsprong ontstaan uit **Hil-de**, **Heyl-de**, **Hel-de**, eerder **Hille-de**, **Heyle-de**, **Helle-de**, een oude *algemene* riviernaam, met suffix *-inge*.

Ik geef nogmaals de herkomst van **Himmels-thür**, **ONBEKEND** in naamkundige kringen (zoals alles in mijn intensief vergelijkende onderzoeken):

Himmeles-thür, deel van **Hildes-heim**, *niederdeutsch* **Hilmessen**,

aan de **Leine-stroom** de **Innerste**, is de klankomwisseling van **Hille**-mes-thür.

De oude vermeldingen van **Himmels-thür** zijn (zie het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van **Gerhard Köbler**, zie ook **prof. dr. J. Udolph**):

Hemeles-deron < **Hele**-mes-deron

Hemi-des-duri < **Heelmi**-, **Hele**-mi-des-duri

Heme-thes-deron < **Heelme**-, **Hele**-me-thes-dure

Hemer-des-dure < **Heelmer**-, **Hele**-mer-des-dure

Hemmi-tes-durie < **Helmi**-tes-, **Helli**-mi-tes-durie

Himi-nis-duro < **Hilmi**-nis-, **Hilli**-mi-nis-duro

Himi-dhes-dure < **Hilmi**-dhes-, **Hilli**-mi-dhes-dure

Him-dis-dure < **Hilmi**-dis-, **Hilli**-mi-dis-dure

Heymer-des-dore < **Hylmer**-des-, **Hyle**-mer-des-dore

Alle stromen, zo óók de **Leine**-stroom de **Innerste**, werden vroeger beschouwd als:

Helle, Hele, Hyle, Hille, met grondvorm **Hale, Halle**, of:
Elle, Ele, Yle, Ille, met grondvorm **Ale, Alle**.

Dat is overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied, met vele afleidingen, hier “mit m-Suffix”, een oude *algemene riviernaam*, stammend van vóór onze jaartelling.

De rivier de **Innerste** is de afgesloten vorm van **Ilner-ste**, dat op hetzelfde neer komt als **Hilner-ste**, de afleiding “mit st-Bildung”.

Il-ner is ontstaan uit **Ille-ner**, dat op hetzelfde neer komt als **Hille-ner**.

Ane-re, **Anne-re**, **Onne-re** en **Enne-re**, **Ene-re**, **Eine-re**, **Inne-re** wijzen in mijn onderzoek op een oorspronkelijk **Aelne-re**, **Alne-re**, **Olne-re** en **Elne-re**, **Eelne-re**, **Eilne-re**, **Ilne-re**.

Zie mijn vorige onderzoeken. De **Innerste** werd vroeger aangeduid met **Illi**!

Aan de **Lam**, zijstroom van de **Innerste**, ligt “**Ilde** (Gross-**Ilde** und Klein-**Ilde**), 11. Jh., bei

Marienburg, **Illi-di** (2), **Ille-de**, **Ille-the**” (zie het *Ortslexikon*).

De riviernaam **Ille** is in de bronnen ook **Hille**.

Hil-des-heim was eerder **Hil-de-nes-heim**, **Hil-te-nes-heim** en **Hille-nes-heim** (*Ortslexikon*).

Hil-des en **Hil-tes** zijn ontstaan uit **Hille-des** en **Hille-tes**, de *Leine-stroom* de **Innerste**.

Hil-me in **Hilmessen**, *niederdeutsche* naam van **Hildesheim**, is ontstaan uit **Hille-me**.

Himmeles-thür, deelgemeente van Hildesheim, ook aan de **Innerste**, tegenover

Hildesheim, is de klankomwisseling van **Hille-mes-thür**.

De **Innerste** is een 99,7 km lange zijrivier van de **Leine**, in 1805 **Inste**, in 1567 **Inderste**, in 1313 **Indistria**, en in 1013 **Indrista** (zie internet), is in oorsprong afgeleid van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ille**, **Il**.

Een zijstroom van de **Inner-ste** is, naast de **Lam** (waaraan **Illi-di**), ook de **Il-sen-bach**, met herkomst **Illi-si**.

Ik eindig dit werkstuk met **Adenauer**,
eerste bondskanselier van de Bondsrepubliek Duitsland (West-Duitsland), 1876-1967.

Uit de 16 plaatsen met **Aden-** in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands*,
zoals **Aden-dorf**, **Aden-heim**, **Aden-stedt**, enz., enz., waaronder ook **Aden-au**,
een zij-rivier van de Rijn-stroom de **Ahr** bij **Bonn/Koblenz**, is de **L** weggefallen!
Aden-au is hier ook de naam van een nederzetting, bij Koblenz. De **Adenauer Bach** is
hier een zijstroom van de **Aden-au**.

Adenauer zou eigenlijk **Ael-den-au** moeten heten, naar de herkomst! De schrijf-
wijze zou dan op z'n Duits **Ahl-den-au** zijn.

“**Aden-au** (F.), 10. Jh., **Nebenfluss** der **Ahr** südlich Bonns **und Ort** bei Koblenz,
Aden-oua, **Adon-owe**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ael-don-owe, ontstaan uit **Ala-don-owe**.

Zie de vergelijkingen, die nog volgen.

“**Ahlden**, 12. Jh., an der **Aller** bei Fallingbostel, **Alo-dun**, **Ale-then**, **Al-den**” (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, omdat **Ahlden** niet werd gevolgd door een tweede element.

“**Aden-dorf**, 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht**” (zie het *Ortslexikon*), toont de klankomwisselingen **Ale-thes-torpe** en **Ale-des-dorpht**.

De klankomwisselingen hebben plaatsgevonden **vanwege het tweede element -torpe** dat volgde. Uit **Aden-dorf** is de L weggefallen. Als de plaatsnaam zuiver zou zijn overgeleverd, dan zou de plaats nu **Aelden-dorf** of **Ahlden-dorf** heten.

“**Edels-hausen**, 12. Jh., bei Schrobenhausen, **Adeles-husen**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ale-des-husen “und im Ablaut damit” **Ele-des-husen**.

Als deze plaatsnaam zuiver zou zijn overgeleverd, dan zou de plaats nu **Ahldes-hausen** heten, of **Ehldes-hausen**, in het Nederlands **Aeldes-huizen** of **Eeldes-huizen**.

“**Aden-dorf**, 9. Jh. ?, bei Mansfeld, **Aden-dorp**, **Eden-dorpf**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Aelden-dorp** “und im Ablaut damit” **Eelden-dorpf**, ontstaan uit **Ale-den-dorp** en **Ele-den-dorpf**.

Aalden, ¹³³² Ale-de, ¹⁴⁸² Eelde (Ele-de),

¹⁵⁴⁸ **Aelten** (zie Van Berkel en Samplonius), is ontstaan aan de **Aalderstroom** in Drenthe.

Ale-de en **Ele-de** zijn hier niet geworden tot de klankomwisselingen **Adele** en **Edele**, omdat **Ale-de** en **Ele-de** niet werden gevolgd door een tweede element als **-huizen**.

Ale-de-huizen zou zijn geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Adele-huizen**, zoals OVERAL in hetzelfde grote oude taalgebied is geschied! De plaats zou dan nu **Adelhuizen** heten. Naamkundigen zouden die plaatsnaam dan verklaren, alsof die naam zuiver zou zijn overgeleverd!

Prof. Blok schrijft bij **Aalden**, geciteerd in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*, van **Gerald van Berkel** en **Kees Samplonius**:

“Blok wijst op vergelijkbare namen als Aalten en enkele Duitse plaatsnamen. Voor het etymon denkt hij aan een oude plant- of boomnaam met **alud-* ‘bitter of gevlamd’, of aan een afleiding van de stam van Gotisch *alan* ‘voeden’, zoals in Oudnoors *alad*, ‘voeding, spijs’, Oudnoors *aldin* ‘eetbare boomvrucht’, Oudzweeds *alda* ‘vruchtdragende eik’.”

Prof. Blok zal in 1994 mijn herkomst van Aalden niet hebben gelezen, en de vele vergelijkingen daarmee in verband staand.

Ik heb indertijd met verbazing kennis genomen van zijn ‘verklaring’ van Aalden! Niettemin heb ik altijd mijn bewondering geuit voor zijn grote taalkundige kennis.

Ik schreef bij Aalden, voorheen Ale-de: “een afleiding van de rivier- of waternaam Ale.”

Prof. Blok zal bij **Ahlden** in Duitsland, voorheen **Ale-den** en **Ale-then**, niet hebben gekeken naar de **lokalisering: “an der Aller”**, voorheen (zie Krahe) **Ale-ra**.
(Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37.)

Aalden in Drenthe, aan een *stroom*, de **Aalderstroom**, werd ook aangeduid met **Alen** (zie Van der Aa). Vergelijk **Ahlen** in Duitsland, tiende eeuw **Alu-thon** (zie Gysseling). Zie al mijn **getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas Ale**, en de vele afleidingen daarvan, is een oude riviernaam, ook **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**.

Ale-re, Ale-ne, Ale-me, Ale-te, Ale-de, Ale-ste, Ale-che is een *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam, stammend van vóór onze jaartelling!

Hoe is het mogelijk dat naamkundigen denken dat **Ale-ne, Ale-de** en **Ale-the**, aanduidingen voor **rivieren** en **beken** (!) (zie mijn onderzoeken, mijn getekende kaartjes) zouden zijn genoemd naar ‘bitter of gevlamd’, ‘voeden’, ‘voeding of spijs’, ‘eetbare boomvrucht’, ‘vruchtdragende eik’, ‘abeel’, ‘vuur, brand’ en ‘schitterend, uitbuigend’!

Aalten, 828 kopie eind 11e eeuw **Aladna**, 12e eeuw **Alethnin** en **Ala-don**, in 1248 **Ale-then**, en in de 14e eeuw **Aelten**, is genoemd naar de **Oude IJssel-stroom de Slingebeek**. Zie mijn getekende kaartjes!

Van Berkel en **Samplonius** schrijven bij **Aalten**: “Moeilijk te verklaren. Men ziet verband met een boomnaam *aal* ‘abeel’, maar ook is gedacht aan Oudengels *æled*, Oudsaksisch *êld* ‘vuur, brand’. Vergelijk echter Aalden. Gysseling gaat uit van Indo-Europees **Alatana* bij de wortel *alat-* ‘schitterend, uitbuigend’. Aalten ligt op een hoogte in een bocht van de Aaltense Slinge.”

“**Adeles-huson**, 8. Jh., wüst bei Varenholz **umweit der Weser**, **Etheles-husen**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ale-des-huson “und im Ablaut damit” **Ele-thes-husen**.

Indien zuiver overgeleverd zou de plaats nu **Ahldes-huson** of **Ehldes-huson** heten.

Ehl-ingen, 853 **Adal**-ingo-hovo, 1162

Ethel-inc-hove, 1176 **Elinc**-hoven

(zie Gysseling), is “ein Ortsteil der Stadt Bad Neuenahr-Ahrweiler”, aan de **Ahr**, met nabije zijstroom de **Aden-au**, 10e eeuw **Adon-owe**, eertijds **Ael-don-owa**, ontstaan uit **Ala-don-owa**.

Ehl is hier ook **Ele-the** > **Ethele**, met grondvorm **Ala-da** > **Adala**, met suffix *-inc, -ingen*.

Ehl-ingen bij Reckingen, in Trier, was in 1096 **Eld-inga** (zie Gysseling).

Vergelijk de **rivieren Ehle** en de **Elde**, zij-**rivieren** van de Elbe. Er is nog zó veel meer!
Naamkundigen in Nederland beseffen niet dat **Ele** en **Elle** riviernamen zijn, met grondvorm **Ale**.
Zij schrijven bij **Ele** b.v.: “Misschien ‘eelt, buil, zwelling’.”

Zij beseffen niet dat **Eelde** (**Ele-de**), voorheen **Ele-the**, **Elen-de** en **Elde**, genoemd is naar een *zéér* *wijd* *verbreide* **rivier-** of **waternaam**.

Ele-de, **Ele-the** en **Elle-te**, **Elle-de** (de afleiding “mit t-Bildung”) zijn later geworden tot **Eelde**, **Eelthe** en **Elte**, **Elde**, maar eertijds óók geworden tot de klankomwisselingen **Edele**, **Ethele** en **Ettele**, **Eddele**.

Alle *stromen* in Europa werden vroeger beschouwd als:

Ale, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, met vele afleidingen, waaronder “mit t-Bildung”. Mijn vergelijkend onderzoek toont het aan.

“**Edel-kirchen**, 11. Jh., Hof bei Altena bei Halver, **Edelen-kiricha**”

(zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ele-den-kiricha**. De plaats zou, **indien**

zuiver overgeleverd, nu **Eelden-kirchen** zijn geheten!

“**Ahl-hausen**, 12. Jh., bei Mühlinghausen **an der Ennepe** bij Schwelm,

Adalhe-de-huson” (zie *Ortslexikon*), toont de klankomwisseling **Ala-de**.

De rivier de **Ennepe** is de afgesleten vorm van **Elnepe**, *Elne-apa*, *Elne-‘waterloop’*. Zie mijn vorige onderzoeken.

Nogmaals, “**Aden-au**, 10. Jh., **Nebenfluss der Ahr** südlich Bonns und Ort bei Koblenz, **Adon-owe**”, was eertijds **Ael-don-owe**, ontstaan uit **Ala-don-owa**.

“**Ahr** ^(F.), 9. Jh., **Nebenfluss** des Rheins bei Bonn, **Ara** ⁽²⁾, **Are**”

(*Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-ra**, ontstaan uit **Ala-ra**,...

waaraan de nederzetting **Ala-da-ingo-hovo** > **Adala-ingo-hovo**.

Nogmaals, “**Ehl-ingen**, 853 **Adal-ingo-hovo**, 1162 **Ethel-inc-hove**, 1175 **Elinc-hoven**” (zie het *Ortslexikon*), is “ein Ortsteil der Stadt Bad Neuenahr-Ahrweiler”, gelegen aan de **Ahr**, met nabije zijstroom **Aden-au**.

Are, wijd verbreid, was in oorsprong Aelre, Ale-re. Mijn onderzoeken tonen het aan! Zie mijn kaartjes.

Ala-ra en **Ali-ri** werden tot de klankomwisselingen **Arala** en **Arili**.

Dat is GEWOON TE ZIEN in de middeleeuwse bronnen! (Zie mijn volgende onderzoek, reeds in een ver gevorderd stadium verkerend.)

De namen werden ook tot **Ael-ra** en **Ael-ri**, in de loop der eeuwen, bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ara** en **Ari**.

“**Ahr-dorf**, 10. Jh., **an der Ahr** bei **Aden-au**, **Or-thorp**, **Are-dorff**” (zie het

Ortslexikon), was eertijds **Aelre**-, **Olre**-thorp, ontstaan uit **Ale-re**, **Olle-re**.

Het vele Ore, Ohre, rivieren en beken, is de afgesleten overgeleverde vorm van Olre, Oolre, ontstaan uit Olle-re, Ole-re. Ale is in de bronnen ook Ole, Olle, een wijd verbreide oude riviernaam.

“**Ahren-beck**, 11. Jh., bei Warendorf, **Oron-beki**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Oolron-beki**, op hetzelfde neerkomend als **Aelren-beki**.

Ala-ra en **Ala-na**, de afleidingen “mit r-Bildung” en “mit n-Suffix”, werden bij **Ael-ra** en **Ael-na** in de loop der eeuwen tot **Ara** en **Ana**, het wijd verbreide **Are** en **Ane**, in Duits-sprekend gebied **Ahre** en **Ahne**.

“**Ahna** (F.), 12. Jh., **Zufluss der Fulda**, **Ana**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-na**, ontstaan uit **Ala-na**. Ahna wordt ook met Ahne aangeduid. Een zijstroom van de Ahne is de **Enten-bach**. Er zijn 7 beken **Enten-bach** in Duitsland, eerder **Enne-ten-bach**, in oorsprong **Elne-ten-bach**.

“**Ahns-beck**, 12. Jh., bei Celle, **Alar-beke** (5), **Alre-beke**” (zie het *Ortslexikon*), toont aan dat uit de huidige plaatsnaam de L is weggefallen.

Ahnes-, **Anes-beck** zou eigenlijk **Ahlnes-**, **Aelnes-beck** moeten heten, naar de herkomst. **Celle** ligt aan de **Aller**, voorheen (zie Krahe) **Ala-ra**, zijrivier van de Weser.

“**Ahlem**, 9. Jh., bei Wolfenbüttel, **Oden-heim** (8), **Odon-heim**, **Aden-heim**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd in de huidige naam.

Ahlem is **Ael-hem**. **Aden-heim** was in oorsprong **Ael-den-heim**.

Odon-heim was eertijds **Ooldon-heim**, ontstaan uit **Ola-don-heim**.

“**Ahnsen**, 13. Jh., in Schaumburg, **Aden-husen**” (zie het *Ortslexikon*), was eerder **Ahne-sen**, de afgesloten vorm van **Aelne-sen**.

De plaats was eertijds **Aelden-husen**, ontstaan uit **Ale-den-husen**.

“**Ahmsen**, 9. Jh., bei Herford, **Amales-husen**, **Emelessen**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Ala-mes-**

husen en **Ele-me-sen**, de afleiding “mit m-Suffix”.

Ahmsen zou eigenlijk **Ahlmsen** moeten heten, **Ahlme-sen**, **Aelme-sen**.

“**Ahlten**, 12. Jh., bei Burgdorf, **Alo-dun** (5), **Alo-dan**, **Al-ten**” (zie het *Ortslexikon*), zou **VERMINKT** zijn overgeleverd als de namen waren verbonden met een tweede element!

Zo zou b.v. **Alo-dun-huson** zijn geworden tot **Adolun-**, **Adelen-husen**.

“**Adets-wil**, 9. Jh., südöstlich Pfäffikons, Zürich, **Adalo-tis-wilare**”

(zie het *Ortslexikon*), laat de klankomwisseling **Ala-do** zien, d.i. **Ale-de**.

Adets-wil zou eigenlijk **Aelde-tes-wil** moeten heten, **Aeldets-wil**, naar de herkomst.

Vergelijk “**Adels-heim**, 8. Jh., bei Tauberbischofsheim, **Adalo-tes-**

heim” (zie *Ortslexikon*), ook hier de klankomwisseling van **Ala-do-tes-heim**.

Adeles-heim zou eigenlijk **Ale-des-**, **Aeldes-heim** moeten heten, naar de herkomst.

Nogmaals, “**Adilines-wilare**, 10. Jh., unbekannt bei Gossau im Kanton

Sankt Gallen” (*Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ali-di-nes-**

wilare. De plaats zou, indien zuiver overgeleverd, nu **Aelde-nes-wil**, **Aeldens-wil**, heten.

Kanton Sankt Gallen ligt bij Zürich. **Adets-wil** en **Adilines-wilare** liggen dus in dezelfde regio.

Nogmaals, “**Adilen-burch**, 12. Jh., unbestimmt in Bayern” (zie het *Ortslexikon*), is de

klankomwisseling van **Ali-den-burch**.

En zo zou ik nog heel lang door kunnen gaan! Uit onnoemelijk veel plaatsnamen is de L weggefallen. Vele malen heeft een klankomwisseling plaatsgevonden. **Unbekannt** in naamkundige kringen!

Wordt vervolgd!

Dordrecht, 6 september, 2013